

ଛାନ୍ଦନ

ଝିଅଟାଙ୍କୁ
ବୋଲୁ

ମନଦେବୀ ଲାଲାବେନ

नेपालभाषाया ँहूबारवं-मुना

ब्रह्म

धेंदुने

बारवंमि
मनदेवी ताम्राकार

पिकाक
लक्ष्मणकृष्ण ताम्राकार

ख छैदुने

सफू	:	छैदुने (न्हूबारसं-मुना)
चवमि	:	मनदेवी ताम्राकार
पिकाक	:	लक्ष्मणकृष्ण ताम्राकार
न्हपां	:	खुसः (६००) गू ने.सं. ११४२ कौलाथवः वि.सं. २०७९ आशिवन ई.सं. २०२२ सेप्टेम्बर
वां ©	:	बारसंमि
घबः-किपा	:	शरद शाक्य
कम्प्यूटर	:	पौभाः साय्मि
मू	:	३००/- तका (साधारण कभर) ४५०/- तका (हार्ड कभर)
थाकु	:	डिमववर्स प्रिन्टर्स, रौ, ९८५१००५१७७
ISBN	:	978-9937-1-2757-8

पिका: पाखे

थ्यं मथ्यं पीन्यादं न्त्यःया खँ खः, जि छगू इहिपाः भ्वजय् वनेमाल । तिरिमय्जु मन देवीया न्हापांम्ह म्थ्याय् बूगु जुल । उकिं जि याकःचा हे भ्वजय् वना । उगु भ्वजय् नेपालभाषाया नांदपिं आपालं साहित्यकारपिं सःतातःगु जुल । व इलय् नेपालभाषा साहित्यया बांलाक ज्ञान मदुम्ह जि हे छम्ह जक थें ताल । नेपालभाषा साहित्यया खँय् आपाः हे खँ जुयाच्चंबलय् छम्ह साहित्यकारं जितः क्यनाः मनदेवीया जहान धकाः सकसियां हनेबहःम्ह नांदम्ह साहित्यकार नापं च्वसापासाया नायः भाजु प्रेम बहादुर कसाःनाप म्हसीका बिल । थौंकन्हय् वय्कः नेपालभाषा साहित्यया छगः थां जुइधुंकूगु दु । उघ्रिमय् वय्कः प्रेम बहादुर कसाःजुं धयादिल- “लक्ष्मणजु, इहिपाःलिपा मनयात च्वयेगु दिकेबी मते । मनं च्वइगु बाखंत स्यल्लाः, नेपालभाषा साहित्य ख्यलय् मनयागु भविष्य बांलाः ।”

वय्कलं धयादीगु थ्व खँ थौंतक नं जिगु न्हाय्पनय् थ्वयाच्चंगु दु । “जिं फक्व कुतः याये ।” वय्कःयात जिं लिसः बिया । तर मन देविं च्वसा न्त्याके मफुत । जिपिं निम्ह मचाखाचा व्वलंकेगु अले ज्याकुथी वनेमाःगु वाध्यतां यानाः मन देविं थःगु च्वसा न्त्याके मफया वन । तर मनयाके मांभाय् सेवा यायेगु इच्छा व बाखं च्वयेगु प्रतिभा ल्यं दनिगु जुल । हानं बाखं च्वयेगु ज्या न्त्याकावं वन । च्वसापासा संस्थाया थौंकन्हय्या नायः भाजु भूषणप्रसाद श्रेष्ठं बाखंमुना सफू पिकायेत लँय् नाप लाक्वपतिं हःपाः बियादिल । प्रेम बहादुर कसाःया सच्छिदं बुन्हिया लसताय् ‘इलं क्यंगु लँ’ न्हापांगु बाखंमुना सफू च्वसापासाया लुखां ने.सं. ११३७ स पिथने फत । थ्व सफू पिथनेत भाजु भूषणप्रसाद श्रेष्ठं आपाः हे ग्वाहालि यानादिल । प्रेम बहादुर कसाःजुयात बियागु बचं इलं पूर्वका बिल । अनलि निगूगु सफू ‘लँय् खनागु पलाः’ ल्याय्म्ह पुचः, ज्याःबहाःपाखें ने.सं. ११३८ स पिदन । हानं छक्कः स्वंगूगु सफू च्वसापासापाखें हे ने.सं. ११४० स ‘धूप्वः’ बाखंमुना पिदन ।

प्यंगूगु बाखंमुना सफू ‘छँदुने’ पिकायेगु ह्वःताः जितः चूलाः वल । थुगु सफू पिथने दयाः जि तसकं हे लय्ताः । हनेबहःपिं साहित्यकारपिं व व्वमिपिन्सं थुगु सफू व्वनाः हःपाः बियादी धकाः मनंतुना । थथे हे तुं बाखं सिर्जनाया ल्हाः न्त्याना हे च्वनी धकाः मनयात भिन्तुना च्वना । सुभाय् !

- लक्ष्मणकृष्ण ताम्राकार, गुसिंगाः, यल ।

जिगु नुगःखँ

‘छेदुने’ जिगु प्यंगूगु बाखं सफू खः । खने मदयेक, पत्याः मजुइक हे छेय् दुने दुने कुमिचां नयाः भ्वावः जुजु वनाच्चंगु छेया हामातय्सं मचायेफु । छेया हामातय्सं जक मखु, सकल जःपिन्सं नं ईव्यःकथं ह्यूपाः हयाः मिले चले जुयाः माया मतिना, हनावना, संस्कार, संस्कृतिया स्वांमाः हनावने मफत धाःसा व छे, छे जुइ फै मखु, सिर्फ बासं च्वनेगु छकू थाय् जक जुइ । समाजय् जिं खना थें सुयातं धाये नं मछिंगु, ल्हाये नं मछिंगु छे दुनेया सामाजिक कुरीति, विसंगति, मानसिक विकृति, वेफुसंदया बांमलाःगु लिच्वः, यौनजन्य अपराध, आर्थिक अभाव आदियात बाखंचु कय्च्यानाः थुगु ‘छेदुने’ सफुती बाखं न्ह्यव्वयागु खः । छे दुने सकल जःपिनि दथुइ मनमुताव मयासे सहलह, निस्वार्थ भावना, त्याग तपस्याया लखं लुनाः ल्वापुख्यापुया गुनुहुं च्यानाच्चंगु बुलुमि मस्यात धाःसा छन्हु व बुलुमिं ब्वाला कयाः छे हे मिं मनइ धकाः धाये फै मखु । छेया जःपिं सकस्यां थ्व खँयात इलय् हे वाः चायेके माः धयागु जिगु बिचाः खः । ‘छेदुने’ सफुती छुं दंगु दःसा हनेबहःपिं साहित्यकार ब्यक्तित्वपिं व पासापिन्सं ध्वाथुइका बी धकाः जिं न्ह्याबलें भलसा कयाचना ।

लाः मलाःया च्यूताः मतसे मूवंगु ई छ्यलाः सफूया निंतिं नुगःखँ च्वयादीपिं, समालोचना यानादीपिं अतिकं हनेबहःपिं गुरु हितकर वीर सिंह कंसाकार, गुरु मथुरा साय्मि, समालोचक डा. पुष्पराज राजकर्णिकार, च्वसापासाया नायः भूषण प्रसाद श्रेष्ठ, वरिष्ठ साहित्यकार ध्रुव अधिकर्मी सकसित ज्वजलपा यासे दुनुगलं सुभाय् बियाचना । प्रकाशक जुयाः ग्वाहालि यानादीम्ह जिमि भाजु लक्ष्मणकृष्ण ताम्राकारयात आपालं आपाः सुभाय् । सफू पिथनेगु ज्याखँ न्ह्यथनानिसें सहलह बियाः, टाइप यायेगु ज्याया भाला तकं क्वबियाः शुद्धाशुद्धि यानाः ग्वाहालि यानादीम्ह नेपालभाषा साहित्य ख्यलय् अतिकं नांदम्ह मांभाय् ह्यःमि पौभाः साय्मियात विशेषकथं सुभाय् । लिसें, इलय् सफू पिथनेत प्रेसया ज्याया भाला कयादीम्ह जिमि भिन्वा रविन्द्र ताम्राकारयात व सफूया दुनेच्चंगु बाखंयात ल्वयेक द्यबःक्रिपा च्वयादीम्ह शरद शाक्ययात नं आपालं सुभाय् !

मनदेवीया “छेंदुने” दुहां वनाबलय्

मनदेवी तण्डुकार (ताम्राकार) नेपालभाषा साहित्य ख्यलय् छम्ह स्थापित बाखं च्वमि खः । वय्कःया स्वंगू बाखं सफू पिहां वयेधुंकूगु दु । प्यंगूगु बाखं सफू ‘छेंदुने’ पिहां वयेत्यंगु दु । थ्व लसताया खँ खः ।

पिहां वयेत्यंगु थ्व सफूया पाण्डुलिपि ब्वनेगु त्वःताः जितः चूलाःगु दु । उकेया लिधंसाय् सफूया खँय् निताप्यता खँ च्वयाचवना । दकलय् न्हापां मनदेवीया ‘छेंदुने’ दुहां वनाबलय् थायथासय् माःमाःथाय् ल्वयेक बांलाक उपमा बिम्बं छाय्पियातःगु खना । दसुया निंतिं ‘ला व लुसि’ बाखंयात काये । थ्व बाखं नाकं ताहाः मजू, वःचा हाकः हे जक खः, तर छयलातःगु उपमाया ल्याः पतिंचाय् ल्याः ख्याये मफयेक तःगू हे खनेदु । मेगु खँ, मनदेवीया बाखंत अप्वः धैथें नाइसे च्वं । वय्कःया बाखनय् सामाजिक बेथिति, बिसंगति व विकृति विरुद्ध सरासु तायेदु, बिद्रोहया गं न्याःगु ताये मदु । तर सरासुया तँय् अभिव्यक्तिया सशक्तता धाःसा गाक्क दु । मनदेवीया बाखनय् ‘जं’, ‘जुस्से’, ‘यला’ थें जाःगु तनावनी थें जुइधुंकूगु यक्व खँग्वःत छयलातःगु दु, गुगु तसकं बांलाः, ल्वः ।

जीवजन्तुया ज्याखँया माध्यमं मनूया समस्या व स्वभावयात व्वयेगु नं मनदेवीया विपेशता धायेमाः । ‘व्वलासा’ बाखनय् क्वःया ज्याखँयात न्त्यव्वयाः थौकन्हय् स्वनिगलय् मनूतय्त वाथावाथा मिंकाच्वंगु डोजर आतंकया मुद्दायात ल्त्वनातःगु दु । अथे हे ‘सर्गः थ्यूगु नुगः’ नांया बाखनय् माकःचा व भौचिया व्यवहारयात न्त्यव्वयाः मातृ ममताया वर्णन नुगलय् थीकथं यानातःगु दु । थ्व सफूदुने मांया ममताया जक मखु बौया माया (व्वःता व्वःताय् ख्वाः लुयावल) व अजिया माया (अजिया किपा)या बाखं नं दु । ‘अजिया किपा’ बाखनय् अजि व छय् दथुइ स्वापूया चित्रण थुलि प्रभावशाली कि थ्व बाखं ब्वनीबलय् ब्वमिया मिखा प्यानावइ । ब्वमिया

च छैदुने

संवेदनशीलतायात जागृत याना: थःगु तातुनाकथं ख्वयेके, न्हीके, थने, थ्यने आदि याये फइगु हे च्वमिया सफलता खः । अथे हे च्वमिया मिखाय् ख्ववि जायावइगु मेगु बाखं यैय् जूगु बंगलादेशया दर्दनाक बिमान दुर्घटनाया बारे च्वयातःगु 'प्रतिबिम्ब' बाखं खः । मनदेवीया आपा: बाखं गम्भीर प्रकृतिया खनेदु । ख्यालि भ्याकं क्यूगु छपु हे जक बाखं 'ग्या:ख्या:' खः। थ्व बाखनय् कोरोनां पुनीगु ख्याच्चः क्यना: छम्ह मिसां हुल्याहा गुण्डातय्त विसिके छ्वःगु न्ह्याइपुगु खँ दु । मेगु गुगुं बाखनय् फिसिक्क न्हिलेमाःगु तकं मदु ।

'छैदुने' तःपु बाखं पारिवारिक स्वापूया जःखः चाःहिला: च्वंगु दु । छैदुने अर्थात परिवारदुने जःपिनि दथुइया मनमुटाव, कचवं, विभेद आदियात मनदेवीजुं थःगु बाखंया विषय दयेकादीगु दु । 'ला व लुसि', 'भिं भौमचा', 'क्वसःचा', 'याउँगु ई', 'ज्या छिंक्क प्यव्व जक', 'याकः सिमा', व 'न्ह्यःखः अःखः' थज्याःगु बाखं खः । ज्याथः जिथिपिसं याकः जीवन हने मालाच्वंगु विषय थौया ईया तःधंगु पारिवारिक समस्या खः । परिवारया जिम्मेवारी जःया उत्तरदायित्व छवे मचाखाचापाखे दइसा मेखे मांबौप्रति नं दइ । तर थौकन्हय् स्वार्थवश वाय् वाध्यतावश न्ह्यागु जूसां मांबौप्रतिया दायित्व कमजोर जुया वनाच्वंगु दु, मांबौ नापंया स्वापू छ्वासुया वनाच्वंगु दु । थज्वःगु प्रवृत्तिप्रति मनदेवीया असन्तोषया आभास दु । तर वय्कःया हे पात्र 'ला व लुसिया' न्हुछे बुरां "माया मतिना धैगु लः थे च्वं क्वय् जक बा: वनी" धका: धया: काय्पिनि व्यवहारं असन्तुष्ट थः जहानया म्हुतुप्वा: तिका व्यूगु दु । तर थ्व न्हुछे बुरां थःत थःमं नं ह्ययेकूगु जक खः ।

परिवारदुने हे जुइगु मिसा विभेद व मिसा हिंसाया निपु बाखं नं थ्व सफुती दुथ्याना च्वंगु दु । नेवा: संस्कृतिया छगू तःजिगु संस्कार म्हपुजाया मन्दः च्वयेगु विधिया वर्णन यानातःगु 'थँजि क्वजि' बाखनय् म्हपुजा यायेबलय् मिजं जूगुया नातां ततायात स्वयां किजायात च्वय् तयेमा: धका मिजंप्रधान मान्यताया जिकीर छम्ह मिसापाखें हे जूगु क्यनातःगु दु । तर बांलाःगु खँ छु धाःसा थ्व विभेदयुक्त मान्यतायात परिवारया हामां अस्वीकार याःगु क्यनातःगु दु । "म्ह्याय्मचा जूसां तताया

मन्दः च्वय् च्वनी” धायेका तःगु दु । नापं “इहिपाः यायेधुंकाः मिसापिन्तं भाःतया छैया रीतिथिति हना यंकेमाः” धका नं धायेका तःगु दु । थथे धायेबलय् हानं नं मिजंयात प्रधानता वीगु हे मजुल ला ? हानं गुकथं धैगु हे सीमदयेक कचवंयात अथें अथें हे फ्यासुक ज्यंकातःगु दु । बरु “ताःखाँय्” बाखनय् पितृसत्तात्मक विचारं ग्रष्ट जुयाः म्थ्याय्पिन्त अंश बी मज्यू धाइम्ह निलेन्द्रयात वया जहान नीरां म्थ्याय्पिन्त नं अंश बीमाः धकाः तसलं हे धाःगु दु, ताःखाँचं तायेकी मतायेकी थःगु थासय् दु ।

छैय् दुने हे जुइगु मिसा हिंसाया बारे च्वयातःगु छपु स्याचुगु बाखं ‘पुलांगु पःखाः दुनी तिनि’ खः । मिसा हिंसाया यक्व बाखं ब्वने दु । तर थ्व बाखनय् विस्कं कथंया हिंसायात बाखंचु दयेका तःगु दु । काय्मचाया इच्छा यानाच्विपिं छैजः व भाःतया जबरजस्तिं थःगु जिवं मबीक नं प्वाथय् दयेकाः मचा बुइके बाध्यम्ह छम्ह मिसाया जीवन लीला म्वायेकं म्वायेकं मत्यवं अन्त जुइगु थ्व छपु मार्मिक व मौलिक बाखं खः । थुकेय् थज्वःगु अन्याय विरुद्ध विरोधया सः नं तायेदु । जिगु मिखाय् थ्व छपु उत्कृष्ट बाखं खः ।

मिसा हिंसा व बिभेद परिवारं पिनेया समाजय् नं यक्व दु । ‘जुस्सें व यलाः’ बाखनय् उतिकं ज्या याःसां मिसापिन्त मिजपिन्त स्वयां म्थ्व ज्याला वीगु बिभेद व शोषणयात उलातःगु दु । थुकेय् कोरोनां चीमिपिन्त जुइगु दुखया सतिक वर्णन नं दु । ‘मानसिक विकृति’ एसिड छ्वाकाः याइगु मिसा हिंसाया बाखं खः । अथे हे ‘ज्येनावंगु जं’ नं मालिकं भ्वातिंयात बलात्कार याइगु मिसा हिंसाया हे बाखं खः । मिसा हिंसाया खँय् यक्व साहित्य ब्वने दु । तर मनदेवीया थ्व बाखं विस्कं खनेदु । थ्व बाखनय् बलात्कृत जूम्ह मिसाया प्वाथय् दयाः मचा नं बुइ । सामाजिक आक्षेपं मुक्त जुइत इहिपाः हे मजूम्ह बलात्कृत मिसां गामय् इहिपाः जूगु अले भाःत सीगु धकाः तुयूवसः पुनेगु याइ । वयात तुयूवसतय् खनाः बलात्कारी हाकीम बाः मानसिक रूपं प्रताडित जुइ । बाखं थन हे क्वचायेकूसा गाःगु खः तर हाकीम बाःयात पार्किन्सन जूगु, वया काय् भौपनि डाइभोर्स जूगु आदि मदुसां ज्यूगु खँ दुथ्याका तःगु दु । बलात्कार व पार्किन्सनया स्वापू छु ? बलात्कार व डाइभोर्सया स्वापू छु ? थुकें बलात्कारी वा मखुगु

ज छैदुने

मभिङ्गु ज्या याइपिसं स्वतः दुखद परिणाम भोगय् यायेमाली, पिडिततसें विरोध आदि छुं नं याये म्वा: धैगु सन्देश मवनी ला ? वास्तवय् थ्व बाखं बलात्कारीया कर्तृतया विरोध यायेगुपाखे स्वयां त्वपुङ्गुपाखे वंगु खनेदु । बाखनय् कल्पनाशीलता उच्च खने दु तर गज्वःगु सार सन्देश संप्रेषण यायेगु धैगु खँय् च्वमि भचा अलमल जूगु आभास जू ।

थ्व सफुती परिवारदुनेया खायूगु लकसया तःपु बाखं दु । ‘खायू दुने माकु सवाः’ जक छपु अज्वःगु बाखं खः गन परिवारया दुने न्ह्याइपुसे च्वंगु लकस दु । थज्वःगु लकस इमित कोरोनाया हुनिं चूलाःगु खः । कोरोनाया इलय् लकडाउन जुयाः पिहां वने मज्यूगुलिं छेजःपिं सकलें नापं च्वनेखनाः परिवारय् न्ह्याइपुगु लकस सिर्जना जूगु खः । थज्वःगु हे छपु बाखं नर्मदेश्वर प्रधानजुं नं च्वयादीगु दु ।

‘लः व वासः’ थौंया नीछ्गू शताब्दीया आधुनिक इलय् नं थीत्यः मत्यःया जातीय विभेदयात नालीम्ह छम्ह रुढिबादं ग्रष्टम्ह मिसाया चित्रण यानातःगु जातीय विभेदया बाखं खः । जातीय विभेद सलंसः दैनिसंया समस्या खः । समाज विकासया भवलय् न्हून्हुगु समस्यात नं वयाच्वनी । साइबर अपराध छ्गू गम्भीर समसामयिक समस्या खः । थ्व हे विषयय् मनदेवीजुं ‘मतक्वसं मतं मखः’ बाखं च्वयादीगु दु । बाखं बांलाः । तर सुरुया च्वमिया कथन माः थें मताः । माःगु माक्व खँ बाखनं हे कनाच्वंगु दु । वास्तवय् च्वमिया धायेमाःगु खँ बाखनं कंकेगु खः, च्वमि थःम्हं हे भाषण वीगु मखु । च्वमिया अतिरिक्त कथनं थ्व बाखंयात च्वखँया तपुलि पुइके थें जुल । थथे ‘छैदुने’ सामाजिक, उकीसनं मूलतः पारिवारिक समस्यायात थी थीकथं न्ह्यव्वया तःगु दु । थुकेय् मुनाच्वंगु बाखनं मनदेवीया उच्च कल्पनाशीलता व सीपयात व्वयाच्वंगु दु । मनदेवीयात लसहना !

-डा. पुष्प राज राजकर्णिकार
कुमारीपाटि, यल । १९४२ गुंला ।

जिं स्वये

गुगुं इलय् सर्गः थीगु गुं प्यखेरं चाःऊथाय् कुंकाच्चंगु लः/पुखू
महामञ्जुश्रिं थःगु चन्द्रहास खङ्गं पितिना बीवं थ्व थाय् हलिमय् मनू
च्वनेल्वःगु वस्ति जक मखु सभ्यताया छगू नमूना-केन्द्र हे जुल ।

तःदँतक थःदुने बाखंया खुसिधाः कुंकाः पुखू थें च्वंच्वंम्ह मन तताया
बाखं-सफू 'इलं क्यंगु लँ' च्वसापासाया लुखां पिथना बीवं वय्कःया बाखं-
सफू छगूयां ल्यू मेगु पिदनाः खुसिधाः थःगु आज्जु स्वयाः मतापं सललं
न्त्याये थें जुल ।

(थःगु) छैदुने/थःगु जःखः जूगु, थम्हं खंगु थःगु नुगलय् तिक्क मिंकीगु
न्त्यागु खँयात नं बाखं यानाः न्त्यव्वये फुगु बाखंमि मन तताया शैलिं
पुलां-पहःगु बाखनं थःत गुजुहुं कायेके यःपिं साहित्य-ह्यःमि व्वंमिपिन्त
लट्ट याइ भाःपा । मन तताया बाखं न्हूगु सिसिइ मूसःगु पुलां-अय्लाः खः ।

- भूषणप्रसाद श्रेष्ठ

मनदेवीया “छेंदुने” बाखंया खंय्

बाखंमि मनदेवीया प्यंगू बाखं सफू पिहां वयेत्यंगु दु, बाय् पिहां वल धा:सां जिल । ‘धूपव:’ लिपा पिहां व:गु थुगु सफू ‘छेंदुने’ नामं हे बाखंया गुलि नं खं चिन्तनशील ब्वंमि, समकालीन बाखंमि व समालोचकपिन्सं बाखंया खंय् अनुमान यायेधुंकी । थ्व स्वाभाविक नं खत । छेंय् दुने धायेवं हे अन पारिवारिक खंत दै धैगु खं न्ह्याम्हेसिनं न थुइके फैगु जुल । खतु बाखं धैगु हे मनूया जीवन ज:ख:या विषय ख: । मनू धायेवं हे वया छेंया खं, वया नुग:खं, वयात जुयाच्चंगु समस्या, वया इच्छा आकांक्षा, वया संवेदना, वं फयाच्चंगु भाकात नापं स्वापू दुगु थी थी सन्दर्भया खं दइ धका: धायेफु ।

तर खं थुलि जक मखु । बाखंया थ्व खं पिब्व जक ख: । वया दुने आपलं खंत दु । व हे विषय बाय् खं जुया: नं उकिया ई, अवस्था, उकिया दुस्य:, उकियात स्वयेगु थ:गु हे मौलिक पह: अले मनूया मनोविज्ञान आदि यक्व खं पानाच्चनी । छगू हे इलय् म्वानाच्चंमि व्यक्ति वा च्वमिं खनाच्चंगु विषय छता हे जुया: नं उकियात न्ह्यव्वयेगु पह: व स्वयेगु दृष्टिकोण पानाच्चनी । च्वमिं छुं नं विषययात थ:गु हे पहलं न्ह्यव्वया च्वनी । थ:गु हे

दृष्टिकोण निर्माण याना: बाखंया थासा दयेका: ब्वमिपिन्त न्हूकथं बाखंया सवा: बियाचवनी । च्वमिया मौलिकता व बाखंया विशेषता हे थ्व ख: ।

प्यंगू दशक न्ह्य:निसें बाखंया ख्यलय् थ:गु म्हसीका दयेका वैचवंम्ह मनदेवी ताम्राकारया च्वसा दथुइ छुं ई द्यूसां हाकनं सुथां लाक्क न्ह्यानाव:गु दु । मिसा मनोविज्ञान, मिस्तय्त जुयाच्वंगु भेदभाव, सकारात्मक चेतनाया मन्तुना, सामाजिक जीवनया समस्या व आधुनिकतां ह:गु थी थी खँया लिचव:यात बाखनय् ब्वयेगु हे बाखंमि मनदेवीया म्हसीका ख: । नेवा: साहित्यया बाखं विधाय् मनदेवीया बाखं मिसा समस्या व हिला वनाच्वंगु इलं थियात:गु जीवनया छपा: छपा: किपा ख: । मतिनापौ, न्हूगु पला:, छपुलु ल्हाप्सा, फसय् खनागु किपालु, चखुंप्वालं तिकिनंगु भसुका:, छैदुने, ग्या:ख्या: आदि बाखंत बाखंमि मनदेवी ताम्राकारया प्रभावकारी बाखंत ख: ।

थ्व हे भवलय् आ: पिदंगु छैदुने बाखं सफू वय्क:या च्वसाया मेगु धिसिला:गु लिचव: ख: ।

थुगु बाखं सफू छैदुनेया बाखंत 'जुसें व यला:', 'याक: सिमा', 'ता:ख्वाँय्', 'न्ह्य:ख: अ:ख:', 'ग्या:ख्या', 'ज्या छिंक प्यब्व जक', 'भिंभौमचा' व मेमेगु बाखंत भीगु समाजया थौंतकया किपा ख: । आ: नं भीगु समाजय् पुलां खँत क्वचिनाच्वंगु दुसा गुलिं खँय् न्हूफसं नं कयाच्वंगु दु । छगूकथं पुलां व न्हू दथुया संक्रमण व ब्याक्कं मुक्त जुइ मफुगु मनिं मछिं स्थितिया लिचव: ख: भीगु समाजया सत्य अले मनदेवीया बाखं ।

बाखंया ख्यलय् मनदेवीया 'इलं क्यंगु लँ', 'लँय् खनागु पला:' व 'धूप्व:' धिसि लाना वयाच्वंगु बाखंया छगू छगू तगिं ख: । थ्व हे भवलय् 'छैदुने' बाखं सफू बाखंया ख्यलय् न्ह्यज्यानाच्वंगु हाकनं मेगु छपला: पला:ख्वाँय् ख: ।

मनदेवी !!

तःगू दशक न्ह्यवनिसें भाषा/साहित्यया ख्यलय् दुहां वयाः बाखं विधाया माध्यमं भाय् व साहित्य थपू याना वयाच्चंम्ह नेपालभाषाया छम्ह ल्वःमंके मज्यूम्ह मिसा च्वमिया नां खः- मनदेवी ताम्राकार । दथुइ छम्हाः च्वज्या द्यूगु जूसां मदिकक न्ह्याना हे वयाच्चंम्ह खः मनदेवी ताम्राकार ! तःगू बाखं सफू पिहां वयेधुंकल, अक्क नं द्यूगु मर्दिन व कुतः ! धन्य खः मनदेवी, छंगु कुतलं नेपालभाषाया बाखं साहित्य तापालय् त्वयाच्चंगु नगु थे थिना हे च्वनी । अले व जलं नेवाः जगत यचु-पिचुक बां लुया हे च्वनी । नेपालभाषा बाखं साहित्यया अस्तित्व ल्यना हे च्वनी । नेपालभाषा म्वाना हे च्वनी !

मनदेवी !

ख ला छंगु बाखं न्हापा नं आः नं छैय् दुने अले छें पिने हे बाखं स्वः । थ्व धैगु हे भीगु संसार । हलिं जायाच्चंगु हे थुकिं । खः कि मखु ?

छ भाग्यमानि खः मनदेवी । छन्त लक्ष्मणकृष्ण थजाःम्ह मनू भाःत चूलात, गुम्हसिगु हःपाः व कुतलं छन्त आजुइ थ्यंकेत नापनापं पाचिनाः यनाच्चन । वयागु थुगु कुतः खनीबलय् मिखा प्यानावः जिकेय्, गुबलें गुबलें !

जितः च्वनी- छिपिं निम्हसिगु पाचिनां नेपालभाषा साहित्य जगत अज्ज भः भः धाईतिनि । व स्वयेत जिं मिखा चायेका हे च्वने तिनि ! !

- मथुरा सायूमि

ने.सं. १९४२ गुंलागाः पन्चमि, मंगलबार ।

“छैदुने” व्वनालि

● हितकरवीरसिंह कंसकार

नेपालभाषा साहित्यय् स्थापित जुइ धुकूम्ह नांजाःम्ह बाखंच्वमि मनदेवी ताम्राकारया प्यंगूगु न्हूवाखंमुना सफू “छैदुने” पिदंगुली लसता प्वंकुसे वय्कःयात दकलय् न्हापां भिंतुना लिस्सें सुभाय् देछाया ।

थुगु सफुती दुथ्यानाच्वंगु नीनिपु बाखंत भीगु हे छैदुने जुयाच्वंगु च्वनीगु थीथी पारिवारिक समस्या, विकृति, विसंगति, हाथ्या ज्वःगु घटना विशेषयात कःघासे वर्णनात्मक पहलं ज्यानातःगुलिं सफूया नां “छैदुने” छुनादीगु तस्सकं त्वःताल ।

न्हून्हुगु स्वरूपं हलिन्यंक न्यलावनाच्वंगु लकसया हुनिं भीगु सामाजिक, सांस्कृतिक संरचनाय् गाक्कं प्रभाव लानाः हिउपाः वइगु स्वाभाविक खयाः नं अप्वः हे विकृतिं कय्च्यानाच्वंगु खँय् बाखंच्वमि सतर्क जुयाच्वंगु धइगु बांलाःगु छुमां खः । मिसा-मिज व काय-मृत्याय् उक्ति मखनेगु, अंशया खँय् नुगः चिरिबाइगु, माँ-बौ बुराबुरि जुलकि मस्तय्सं मस्वइगु, माजु-भौया दत्थुइ कचमच व्वलनीगु, कोरोनाया त्वचं जीवन धूसकूस जुइगु, यौनजन्य अपराध याःजुइगु थें ज्वःगु नुगः हे खुल्ल मिनीगु थीथी समस्यात हिसिदय्क कय्च्याच्यां सल्लफल्लं बाखं न्त्यव्वयेगु बाखंच्वमिया थःगु हे पःया भाषाशैली विशिष्ट खने दु ।

अथेहे स्याच्चुक खँत्वाः - छुनाखँ छायापीगुया लिसेलिसें व्वीमपिनिगु नुगलय् थुजिक दुबिब्यु बाखं व्वचायेकेगु नं बाखंच्वमि मनदेवी ताम्राकारया तस्सकं न्त्यथनेवहःगु विशेषता खना । अस्तु !

नेपाल संवत् १९४२, दिलागाः खस्थ

हितकरवीरसिंह कंसकार

बाखं-धलः

पिकाःपाखें - लक्ष्मणकृष्ण ताम्बाकार	ग
जिगु नुगःखें - मनदेवी ताम्बाकार	घ
मनदेवीया 'छैदुने' दुहां वनाबल्य - डा. पुष्प राज राजकर्णिकार	ङ
जिं स्वये - भूषणप्रसाद श्रेष्ठ	क
मनदेवीया 'छैदुने' बाखंया खैंय - ध्रुव मधिकर्मी	च
मनदेवी !! - मथुरा सायमि	ठ
'छैदुने' बवनाःलि - हितकरवीरसिंह कंसकार	ड

जुर्रुसैं व यलाः	१
ववसःचा	५
लः मखु वासः	१२
याकःसिमा	१७
ला व लुसि	२२
खायूदुने माकुसवाः	२७
सर्गः थ्यूगु नुगः	३२
अजिया किपा	३७
मिं औमचा	४२
याउँगु ई	४९
प्रतिविम्ब	५६
ज्यनावंगु जं	६३
मतववसं मतं मखः	७०
बवलासा	७६
ताख्वाँय	८२
नह्यःखः अःखः	८८
थैंजि क्वजि	९३
'बवःता बवःताय् खाः लुयावल'	९९
ज्याःख्याः	१०५
मानसिक विकृति	१०८
ज्या छिंक प्यब्व जक	११४
पुलांगु पःखाः दुनी तिनि !	११७

जुस्सै व यला:

“अय् चिरिमै, गुवय्त मा:गु, वस: छजु पुंवंह ? ठेकेदार थौं नं नाप मलाइ, दां काये मखनी धका: छंगु नुगलय् कुतिं मन्या: ला ? म्हिचाय् दां दान्छि मदये धुंकल । थ्व नापं न्याक: जुइधुंकल । थ:म्हं स:तीगु, अले थ: हे बेपत्ता जुइगु, न्या लाये स्वयां नं थाकु । मुलुकय् मदुम्ह ठेकेदार ! थौं फर्मा लिकायेत ठेकेदार वइगुलिं भतीचा ता: ईतक च्वनी ला ! अय् नं दां बी मानिपिं मनूतय्गु छु भा: दु ? थौं ला न्त्याथे याना:सां नाप लायेमा: वयात ।” भूयूचा भुतुभुतु हाहां लाकां न्त्याये सिधयेकल ।

“सिधल, सिधल । का, नु नु । थौं नं ठेकेदार नाप मला:सा वयागु छै माला: वना:सां दां कया हयेमा: । ज्या याकेबलय् धा:सा फक्व च्याम्पति थें चुलीगु । पलख सुम्क तइ मखु । ज्याला काये त्यलकि थपाय्च्वं थाकु, वां हि पिहां व: । छु याये ? थन्या:म्ह ठेकेदार धका: स्यूसां वयाथाय् हे ज्या सनेमा: । ठेकेदारत म्हमसीकं सुनानं ज्या बीगु मखु ।” भा:तया खँय् सहि

ततं चिरिमै क्वथां पिहां वल । भव्यभव्य ककं निम्हत्यपू छें पिहां वन ।

कोरोना भाइरस त्वय् पुनीगु ग्याःचिकुया बुखं यानाः गोदावरी वये वनेगु बस दित । निम्हत्यपू नं यलनिसें गोदावरी थ्यंक न्यासि वनेमाल । ठेकेदार नाप मलाइ धयाभनं इमिसं पलाः फक्क नं च्वयेका च्वन, ट्रेडमीलय् ब्वाय् वनाच्वनीगु पलाःलिसे ज्वःलाक्क !

लैय् वँतले नं चिरिमै म्हुतुइ कःनि मुइका च्वन- “थपाले ला दां भचा अप्पः हे वइ । छंगु न्यान्ह, जिगु न्यान्ह यानाः फिन्हया फिद्धःदां वइ मखु ला ? बच्छि दां निं यकि धाःसा छं ज्यू धकाः ल्हाः फये मते न्है । न्ह्याबले हिं नं हलू जुइक प्याः चाःम्हेसित चम्चां लः त्वंके थें यानाः दां बियाच्वनी । छत्थं पूर्वक दां गुबले वीगु मखु । छं स्यू ला ? म्ह्याय् लहनाया व्वनेकुथी दां पुइके मछ्वसे मज्यूनि । दां पुले मानिपिनिगु धलःपौया सुचं क्लासय् सरं व्वनाः न्यंकल हं । उकी थःगु नां दुथ्याःगुलिं लहनायात सिना थें मछ्छाल हं । मांबाःपिन्त दां पुले थाकुसा व्वनेगु हे त्वःता छ्वये हं । याकःम्ह्याय् छम्हेसित हे व्वंके मफुत भीसं, छु याये ? लुमनकि हे नुगः हीसे च्वनावइगु । न्ह्याथे यानाःसां वयागु व्वनेकुथिया दां पुला बीमाःगु खः ।”

चिरिमै सिनाज्याया त्वाति जुयाः लँ धुच्छि हाला वयाच्वन । भ्यूचां छुं लिसः मव्युसे लाता जुयाः वयाच्वन लुरुलुरु । नुगलय् न्हयवः खसुं भुत्तु भुनाच्वन । ‘ठेकेदार नाप लाइ ला मलाइ ला ? नाप लाःसां दां काये फइगु खः ला, मखु ला ? मेवलय् जूसा छुं खँ मदु । पसलय् थिंकाः जूसां न्यायेनी यायेज्यू । लकडाउन जुलकि पसल्यातय्सं नं थिंकाः बी मखु । हानं दां मवःतले जक खः, व याये थ्व याये ! दां वलकि द्वकय् लः प्वंके थें जुइगु । उफ, छु याये !’ भ्यूचाया नुगलय् उकुस मुकुस जुयाच्वंगु खँ ग्वाराकाःगु लः जुयाः म्हुतुं सः पिज्वल- “चिरिमै, छ लैय् वतले नं गुलि हाला वयाच्वनागु ? ठेकेदारयाके दां कायेफैगु खः ला मखु ला ? दां निं ल्हातय् लाके । दां दतकि कीगः तिने माः ला, पुइँ हायेके छ्वये माः ला, बिचाः याये का । व्वनेकुथी दां पुइके छ्वतकि ला भीके गुलि दां ल्यं दइ ?

ल्हा:म्हुतु चूलाके हे माल । छं स्यू ला ? थौकन्ह्यू जुयाच्वंगु ल्वय् कोरोना भाइरस छम्हसिके दतकि न्ह्य:ने च्वैक्वसित फसं क: थें ल्वय् प्यपुनीगु हं । उकिं गुबलय् निसें ख: मस्यु, लकडाउन धा:गु याइगु हं । व नं लां लां हे हं । पस:पिस: चायेके बी मखु हं । मनू पिहां वये मज्यू । ब्वनेकुथि, अड्डात फुक्कं चाइ मखु धाल । उकिं नसाज्वलं भचासां स्वथने म्वा: ला ? ज:लाख:लापिनि न्हियान्हिथं नसाज्वलं हयाच्वन, इमूचां नसा ल्ह्यइ थें । गुलितक ज्या मलुइगु ख: ? न्हापा थें ज्यामिज्या मदैबलय् छेंज्या, वस: ह्यू वनेगु ज्या याये धा:सां सुयातं छेंय् दुकाइ मखु । हरे शिव ! थ्व ल्वचं न्हि खाना: न्हि नयेमा:पिं मनूतय्त छु जक जुइगु ख: ? चीमिपिं मनूत ल्वचं स्वयां नं पित्यालं सिनावनी थें च्वन ।”

दुख सुखया खँ ल्हाल्हां निम्हत्यपू लँय् वनाच्वंगु हे मचा: । छें दनाच्वंथाय् त्वाल्य् थ्यन । तापाकंनिसें इमिसं खन- ठेकेदार लिहां वनेत छेंक्वय् दिकात:गु मोटरसाइकल न्ह्याकल । भुयूचा व चिरिमैं निम्हं सल ब्वाँय् वनी थें वन- “आसे आसे ठेकेदार साहेव, जिपिं वयाच्वनागु दु ! जिमित स:ता: थौं नं भंग: लायेत्यनागु ला ?” सँय् सँय् फुं फुं वयेक निम्हं ठेकेदारया न्ह्य:ने थ्यन । ठेकेदार जिल्ल जुल । न्ह्याके धुंकूगु मोटरसाइकल दिका: नँ न्या:गु स: पिज्वयेकल- “अपाय्सकं लाय्लाया बुया: हुंकनंनिसें हाला वयेमा: ला ? कर्पिन्सं स्वयेबलय् छु छु नं जूगु थें च्वंक, फुक्कस्यां भ्वाँय् भ्वाँय् स्वयावन । इज्जत धयागु ला भ्या: भचा हे मदु का छिमिके हला ?” ठेकेदारं निम्हेसितं मेय्मिखा कना: ज्वय्पिया: स्वत ।

लां लां दया: नं ज्यालाया दां काये मफुगु तमं याना: चिरिमैं व भुयूचिया स: नं चिस: मजुल- “छें दना: धलान ज्या सिधया: नं फर्मा लिकाये सिधये धुंकल । थौंतक ज्याला काये मखनि । थौं नं भन्दै नाप मलाये त्यंगु । गुलि थाकु क न्यासि वया: थ्यंक: वया । ल्या:चा: याना: दां बियादिसँ । छिं सि हे स्यू, याकनं हे लकडाउन जुइत्यंगु दु हं । लिपा छित: गन मा: वयेगु ? बीमा:गु दां इलय् हे बियादीसा थथे हालाच्वने माली ला ? जिपिं जक छु न्ह्याइपुकेत हालाच्वनागु ख: ला ? थौं ला जिमित दां मा हे मा: ।

स्वस्वं अन बांमलाःगु लकस व्वलन । “छु जुल ?” धाधां मनूत मुन । म्हिचां दां लिकायेत ठेकेदारयात करं हे क्यन । ठेकेदारं ध्याचू नकाः दां बिब्युं इमित धाल- “छिमिगु दां नयाः जि बिस्सुं वनी ला ? लिपा ज्याय् वये म्वाःल लाकि छु ? आःयात बच्छि बच्छि दां यंकि, फुक्कं मदुनि । ज्याय् वयाच्चंतले ल्याःचाः धयागु जुयातुं च्वनी । भुयूचापिनि न्हाचःनिसें वलुमि जक जुयाच्चंगु तं आः ब्वाला कयाः ह्वानाक्क हे च्यात- “मखु, ठेकेदार साहेव ! थौं ला जिमित ल्याःचाः यानाः फुक्कं दां बियादिसँ । न्हापालिपा जिमिसं गुबलें नं ‘म्हां’ ‘मज्यू’ मध्या । गथे बिल अथे ल्हाः फयाः कयाच्चना । छिकेय् जिमिसं फ्वं वयागु मखु, त्याये काः वयागु मखु । हिचःति हायेकागु ज्याला कायेत वयागु । ज्यामितय्गु लिसः न्यनाः ठेकेदारं न्ववाये मफुत ।

ठेकेदारं न्हातिकाः ख्युंकाः म्हिचां दां लिकयाः म्हतिं म्हतिं ल्हातय् दां ज्वंकल । भुयूचित न्यान्हुया न्याद्वःदां दत । वया म्हुतु कतिल । चिरिमैया ल्हातय् स्वद्वःदां जक खंबलय् भचा वाताहां जुल । चिरिमैयें हहपंगु सलं न्यन- “जितः स्वद्वः जक दां छाया ले ? जितः नं न्याद्वःदां हे माःगु मखु ला ?” दां बीधुन धै थें ठेकेदारया सः न्हाचः स्वयां दुगंछि तस्सः यानाः लिसः बिल- “भुयूचा मिजंम्ह ज्यामिया न्हिं द्वाःछिया ल्याखं न्यान्हुया न्याद्वः जुल । छ मिसाम्ह ज्यामिया न्हिं खुसःया ल्याखं न्यान्हुया स्वद्वःदां जुल । पाय्छि हे जुल नि मखु ला ?”

भुयूचा व चिरिमैपिनिगु लिसः न्यनाच्चनेगु ठेकेदारया ई मन्त । लिफः तक नं मस्वसे मोटरसाइकल ब्वाकल । चिरिमैया खाः हिं बुला थें जुल । छगूसूरं थःगु हे पहलं हालाच्चन- ‘ज्या यायेबलय् मिसा व मिजंया ज्या छुं मपाः । व हे ज्यामिज्या ! व हे ईतक ज्या यायेगु खः । ज्याला बीबलय् धाःसा मिजंम्ह ज्यामि व मिसाम्ह ज्यामि धकाः गुलिसितं जुस्से, गुलिसित यलाः बीगु । ज्यामिज्या याइपिन्त जक मिसा व मिजं धकाः छाया थथे थी थी ? गुबलय् तक जुइगु थथे ?’

क्वसःचा

“छु ज्या ! छु ज्या ! न्हिच्छि न्हिच्छिं लिलाःगु मखु । जा थु, केँ खुँ ज्या यायां हे मिसातय् आयु मचायेकं हे फुनाच्चनी । मांया छैय् वने मफुगु नं ताःई दत । मांया ख्वाः स्वयेत आमाइखुन्हु वनावयाः लिपा वनेफुगु मखु । मामं छु जक बिचाः यात जुइ ? बुराबुरि जुलकि निकति खँय् नं नुगलय् स्याकाः च्वनीगु । प्यन्हु न्यान्हुइ छकः फोन यानाः म्हं फु मफु न्यनाच्चनेगु ला खः । अयनं फोन जक याइगु मांया लुमधं । “कःकू ब्यंके थेँ फोन जक यानाच्चन । छपलाः तःवये मज्यू ला ? गुलि जक लिमलाःगु छं ? दुम्ह छम्ह म्ह्याय् हे मवःसा मेपिं सु वइ, जिथाय् ?” मेगु खँ ल्हाये लाइ मखु, मामं नुगः मछिंकाः फोन दिका बीधुंकीगु । थौं नुगः नं खुलुखुलु मिनाच्चन, मां म्हं मफु ला मस्यू । म्हं मफुसा,

किजां सां छकः फोन यायेमाःगु खः । म्हगसय् नं हाकुसुपाय् जक खनाच्चन । न्हाय्पं हीसे च्वंक चासुयाच्चन । छु खँ न्यने मालीगु जुइ थौं ? न्ह्यागु ज्या त्वःताःसां थौं मांयाथाय् छकः वने हे माली । मां बुरि जुइधुंकल । अय् नं चितासू मदु । छेय् गुबले ल्वापुं मप्वं । चुईचुई पुक्क नुगलय् खँ दासि वयेकाः सिरपाःया भुतूज्या सिधयेकल ।

मरु त्वालं ताहाचःतक न्यासि वनाः नं थ्यंगु थःछे जूसां सिरपाःया नुगः पिपिच्यानाः न्यासि वनाच्चने मंमन्त । द्याक्सी च्वनावन । सिरपाः थःगु त्वालय् थ्यंगु नं वाः मचाः । “तता ! थन हे धयादियागु मखु ला ?” द्याक्सि ड्राइभरया न्ह्यसलं सिरपाः भसंक वन । “अँ खः खः, जिल, जिल ।” सिरपालं लिसः बिल । द्याक्सि ड्राइभरयात दां बिया च्वंबलय् थःछेय् ज्या याइम्ह मचा सिन्धुचा ध्वदुक नापलात । सिन्धुचां सिरपाःयात मखं । वया न्हातिका तसकं ख्युंसे च्वं । चिकुलाया खसुं वया ख्वाः भुनाच्चन । सिरपालं सिन्धुचित नमवाःसे च्वने मफुत, ‘अय् सिन्धुचा छं जितः मखं ला ? गन वना वयागु ? छं ख्वाः ख्युंसे च्वं । छाय् छु जुल ? सुनानं छन्त ब्वः बिल कि ? म्हं मफुत कि ?’ सिन्धुचां चिसलं लिसः बिल, “म्हगः क्वसःचा सित । अले छेय् ... ।” खँ कन धाइ धकाः ग्यानाः पूवंक लिसः मब्युसे सिन्धुचा भाताभाता न्हापां हे छेय् वन ।

सिरपालं थुइकल, मांया छेय् ल्वापु जुल धकाः । म्वाःसां म्वाःसां थौं हे वयेलात । ख्वाबिं जाःगु मांया ख्वाः स्वयेमालीगु जुल धकाः दिक्क चाल, सिरपाः । सिरपाःया मेगु बिचाः वन, ‘छखें स्वये ला थौं वयागु पाय्छि हे जुल थें च्वं । थथे दिक्क जुया

चंबलय् वयाः जिं मांया नुगः तयाः निगू प्यंगू खँ ल्हानाः नुगः
याउँका मथकूसा मां न्हिच्छि चि नःम्ह खा थें भुगलुं च्वनाच्चनी ।
छें दुनेया ल्वापु जःलाखःला थःथितिपिन्त कनाजुइगु बांलाःगु खँ
मखु ।’

ट्याक्सि कुहां वयाः न्यासि वनाच्चंतले सिरपाःया नुगलय्
निदँ न्ह्यःयागु लुमन्ति बाः वल । ‘किजाया इहिपाः सिधयेकाः न्हूम्ह
भौमचा सुस्मा च्यान्हु भिन्हु थःछेंय् चाहिनाः लिहां वःम्हसिया
बेलायति खिचा थःनापं हे ज्वनावल । माजुबाःजुपिन्त छगू वचन
हे मन्यंसे थःछेंय् लहिना तःम्ह खिचा ज्वना वःगुलिं मांबाःपिनि
नुगलय् तिक्क मिन । च्यान्हु बाःछि तयाः लित यंकीगु जुइ धकाः
मांबाःया म्हुतु कतिका च्वन । लच्छि निला दयाः नं थःछेंय् वंबलय्
नं भौमचां खिचा लित यंकेगु नां हे मकाः । छन्हु च्या त्वनाच्चंम्ह
काय् जक दुथाय् मामं नुगलय् मन्ह्यंगु खँ प्वंकल, “बाबु ! खिचा
लित यंके मत्यःनि ला ? छिपिं न्हिच्छि अफिस वनी । खिचां यानाः
जितः थाकुल । क्वथाक्वथा पतिकं ब्वाँय् जुइगु । स्वःस्वःथाय् सँया
धूपवः जक जुइगु । नये त्वनेगुली नं सँ वइगु । मिखा फुति याये
मलावं भुतुली वयाः थलबल फ्ययेधुंकीगु । च्व फाइगु नं अन
थन धयागु हे मदु । खिचा हयेत जिमिके छकः न्यने नं म्वाः ला
छिमिसं । याकनं खिचा लित यंकि बाबु ।”

‘लुँपालि कुहां वः खिचापालि थहां वः’ धया थें कायं यःत्यः
यानाः इहिपाः यानाहःम्ह कलाः सुस्मायात छु नवाये फइ ? मांयात
हे ब्यकुलाकाः लिसः बिल, “मां नं निकति खँय् छु हालाच्चनागु ?
खिचा छम्ह हयेत नं छिमिके न्यना च्वनेमाःगु ला ? मचाबलय्निसें
व खिचायात सुस्मां नकाःत्वंकाः सुसाः यानाः थःनापं थ्यनाः

ब्वलंकूम्ह जूगुलिं सुस्मा मदयेकं च्वं हे मच्चन हं । न हे मनः हं ।
खिचायात सिका छ्वये मजिल । सुस्माया मायां खिचायात त्वःते
मफुत । उकिं थन हल । थुलि खँय् नं ... ।”

मां व काय् खिचाया खँय् हालाः च्वंबलय् सुस्मा क्वथां
पिहां वल । भाःतयागु खँ त्याछिनाः थःगु खँ द्यतन, “छिकपिं छु
खिचा खिचा धकाः हालाः च्वना दियागु ? वया नां मदु ला ? नां
लक्की धकाः मस्यू ला ? लक्कीचा छम्ह हःसानिसें थन न्हिच्छि
कचकच । छिकपिन्त लक्कीचा घाघः हे जूगु खःसा कन्हय् हे जि
लक्की ज्वनाः थःछेंय् वनाछ्वये ।” सुस्माया सः तायाः लक्कीचा
तिंतिंन्हुयाः सुस्मायागु न्ह्यःने वल । लक्कीचित बुयाः सुस्मा
फःफः स्वयाः थःगु क्वथाय् वन । काय्भौया लिसः न्यनाः जिपिं
फुक्क अंगःद्यःचा जुल । काय्या निंतिं मांवाःया सहः यायेगु
त्वःताः मेगु लँपु हे मदु । उबलेनिसें भौया थःछें हःम्ह जूगुलिं
लक्की सुनानं मधाः । क्वसःचा धायेगु यात । क्वसःचिगु खँय्
इलय्ब्यलय् न्ह्याबले त्वापु जुयाच्चनीगु ।

निदं न्ह्यवनिसेंयागु खँ लुमंकु लुमंकु सिरपाः मांपिनिगु
छेंक्वय् थ्यन । भ्यालं सिरपाः वःगु खनेवं खाचा तंम्ह माखा थें
भःभः न्हुयाः मामं खापा चायेकः वल । मां व सिरपाः स्वाहानय्
थाहां वनाच्चंबलय् काय्भौ निम्हं लबय् नापलात । निम्हेसिया
खाः हासाय् फयेमाः थें च्वं । ध्वदुक्क नापलाःपिं किजा व भौयात
नवाये हे माल, सिरपां । तता जूगुलिं सिरपाःया म्हुतुं प्वाक्क
थुलि धायेवल, “गन वनेत्यनागु छिपिं ? च्यालाय् च्वनाच्चंबलय्
यक्व पिहां वने मज्यू धाइ । थ्व इलय् फक्क नं आराम कायेमाः
स्यू ला ?” मेगु छुं धाये मलाःनि, सुस्मां घेंघें धयाः लिसः बिल,

“आराम कायेत हे थःछैय् वनेत्यनागु खः ।” किजां सिरपाःयात छुं नमवाः ।

सिरपाः व सिरपाःया मां च्वतक्वथाय् थ्यनाः फ्यतुइ मलाःनि मांमं थःगु नुगलय् क्वचिनाः गुन्दु सिंकेँ थें फिनातःगु खँ पिज्वल, “स्व रे नानि ! जिं मखुगु खँ ल्हाना ला ? जिं इमित भिं जुइगु खँ हे ल्हानागु खः । क्वसःचा ज्वर वयाः ल्वगि जूगु च्यान्हु भिन्हुति हे दत । मिखा ह्याउँसे च्वनाः ख्वबि पिचिपिचि बाः वयाच्चंगु दु । लाः व न्हि स्वाल्यां नं वयाच्चंगु दु । ल्वगिम्ह खिचायात मुलय् तयाः थःगु प्वाःनाप क्वाक्क घय्घय् पुयाच्चंगु स्वये हे मफुत जिं । छिमि भौ प्वाथय् मदुम्ह जूसा जिं नवाये हे मखु । ल्वगिम्ह खिचायात आम्हे छंगु प्वाःनापं क्वाक्क तये मज्यू । वयागु ल्वय् व सासलं छन्त व प्वाथय् दुने च्वंम्ह मचायात बांलाइ मखु । डाक्टर क्यनाः वासः नकातःगु हे दु । खिचायात अलग्ग मेगु क्वथाय् तयेयंके मज्यू ला ? धकाः जिं थुलि छु धायेलात सुस्मां जितः थपाय्सलं तिप्पा नकल ।”

“छिं छाय् जक लक्कीचित सहः हे याना मदियागु ? छु यानाः छु जुइ’ धकाः छिं धया च्वनेमाःगु मदु । ख्वाः हे मखंनिम्ह छय्चित अपाय्सकं माया वं छिकपिनि । जिं मचांनिसें सुसाःकुसा यानाः ब्वलंकाः तःधी यानाम्ह लक्कीचित माया मवनी ला ? मेगु लिसः बिलकि ताःहाकःगु ल्वापु जुइ धकाः ननि मवासे जि कुहां वया । बहनी क्वसःचा सित । जिमित घुर्कि क्यनाः म्हिगःनिसें छुं हे नःगु मखु । थौं थःछैय् वन । अथे यानाः दुने च्वंम्ह मचायात छुं जूसा छु याये का नानि ! न्हापांम्ह थः सन्तानयात गथे माया मदुगु ? हानं छु धाल स्यू ला ? जिमिसं सहः हे मयाःगुलिं

वायेत्यः फवायेत्यः याःगुलिं क्वसःचा याकनं सित हं । गुलि जक सहः यानाः म्हुतुइ तालं ग्वया च्वनेमाःगु जि ?” मामं नुगः मछिंकाः पर्सिच्चतं मिखा हुल । बिया छ्वयेधुंकूम्ह म्थ्याय्मचा अप्वः नवायेगु अधिकार मदु । “म्वाःल म्वाःल मां, नुगः मछिंके मते । म्हां मफुत कि छु याये ? आः ल्वापुया पुसा हे मन्त याउँसे च्वन ।” मांयात ह्ययेकाः सिरपाः छेंय् लिहां वन ।

सुथ न्हापां सिरपाःया क्वथाय् फोनया सः थ्वल । थुलि न्हापां सुयागु फोन जुइ ? ग्याग्यां फोन ल्ह्वन, ‘हेलो !’ धाये मलावं फोनय् सिरपाःया मांयागु सः थ्वत, “नानि ! भौयात म्हिगः बहनी व्यथा जुयाः यलय् अस्पतालय् यंकेधुन । छु याकनं वा न्हेँ ।” सिरपालं छुं न्ह्यसः याये मलावं फोट दित । सिरपाः हथासं अस्पताल ब्वात । सिरपाःया किजा न्हकु तियाः मेचय् फ्यतुना च्वन । सुस्मायात अपरेशन जुयाच्चंगु खं किजां सिरपाःयात कन । ‘नकतिनि च्यालाय् च्वनाच्चंम्ह व्यथा जुइत्यःगु ला मखु, छु जूगु जुइ ? म्हिगः म्हिगःया ल्वापुं जकं छुं जुल ला ?’ सिरपाःया नुगलय् कथं सुयाच्चन ।

सिरपाःया मां निपा ल्हातं ज्वने मछिंक माःमाःगु हलंज्वलं ज्वनाः अस्पतालय् थ्यंकः वल । मांया ख्वालय् म्हिगः म्हिगःया ल्वापुया चिं भ्याःभचा हे खने मदु । वरु अजि जुइ दइन धया थें ख्वालय् लसताया मत च्यानाच्चन । स्वम्हेस्यां छुं नवाये मलाःनिबलय् अपरेशन क्वथां पिहां वयाः नर्स धाल, “सुस्मायात अपरेशन यायेगु ज्या क्वचाल । मांम्ह ला फुक्क पाय्छि जू । तर मचायात इन्फेक्सन जूगुलिं पित हये मज्यून । इन्फेक्सन जूगुलिं हे मचायात अपरेशन यानाः याकनं लिकायेमाःगु खः ।”

इन्फेक्सन खँग्वः मांया न्हाय्पनय् न्हय्बि थें कुचुक्क दुहां वन ।
मेचय् थचक्क फ्यतुल । मिखा तिसिनाः सिरपाःया मांया म्हुतुसि
सिमाहः थें फिरिफिरि सनाच्चन 'हे भगवान ! क्वसःचां यानाः
जिमि छय्या ... ! छुं मजुइमा जिमि छय्यात । ज्यूसा जिगु आयु
नं जिमि छय्यात हे ...' अस्पष्ट जुइक धयाच्चंगु सुनां नं तायेके
मफु तर ख्वबि सुल्ल वयाच्चंगु फुक्कसिनं खं ।

ने.सं. ११४० तछलाथ्वः चौथि, मंगलवार ।

लुँध्वाका, अंक ११६

लः मखु वासः

“काकिमां, वसः हियादियागु ला ?”

काकिमामं लिसः मव्युसे मताःपहलं वसः हियाच्वन । काकिमाजुया छेँ व जिमिगु छेँ छखाछेँ जूसां दाजुकिजाया अंशबन्दाया कःतिं कियाः जक निखाछेँ जूगु खः । निखाछेँया कःसिम्बः छधी हे तिनि । गबाय्त लिसः मव्यूगुलिं जिं थःगु म्हुतुइ प्यारामरि ल्वसुना च्वने मफुत । जिं हानं भचा तःसः यानाः सः थ्वका- “काकिमां म्हिगः मफु धकाः भ्वय् नं मभाः । थौं वसः हियादिल । म्हां मफयेक छाया वसः हियादियागु ?” जिं भ्वय्या खँ न्त्यथनागुलिं काकिमाजुयात मछिन थें च्वन ।

“खः थौं भचा याउँसे च्वंगुलिं वसः हियागु ।” मेगु खँ न्त्यथनी धकाः ला मस्यु, वसः हियाच्वंगु दिनाः काकिमाजु दुहां वन ।

मिहगः तःधीमाजुया काय् भुवनया इहिपाःया पार्तिभ्वय् नकूगु ।
थःथिति फुक्कं थ्यं । काकिमाजु व ककावाःजु निम्ह जक भ्वजय् मथ्यं ।
पार्तिभ्वजय् मथ्यंगु जक मखु, भम्चा दुकायेत ग्वाहालि यायेत तक नं
मथ्यं । म्थ्याय्, काय्, भौपिन्त तसकं म्हाइपुल । ज्वःगु लीघलय् लिसं तयाः
प्वाः ती थें न्यक्वसित काय्, म्थ्याय्, भौपिन्सं लिसः बियाच्चन- 'मां वाः
निम्हं सेय्खं ज्वर वःगुलिं भ्वय् भाये मफुगु ।' भ्वय् वःपिं मनूतय्त पत्याः
याये थाकुल । फुक्कभनं हुइनाभुइना खँ ल्हानाच्चन ।

न्थ्यागु ज्याखँय् नं गुरु जुइ अःपु, शिष्य जुइ थाकु । जःलाखःला,
थःथितिपिन्सं थः काय् म्थ्याय्पिनि बेजातनाप यःत्यः जूगुलिं इहिपाः याना
बीमाल धकाः नुगःखँ प्वंकलकि व हे काकिमाजु व ककावाःजुपिं, गुरुवाः
व गुरुमां जुयाः अर्ति बियाच्चनी- 'थौकन्हय् नं जातभात धयाच्चने ज्यू
ला ? ज्ञानि गुणी व संस्कारी जुयाः छें धस्वाकीपिं जुलकि गात का ।' व
हे काकिमाजु व ककावाःजुपिन्सं थःगु कुलय् तःधीमाजुया छेय् नं बेजातम्ह
भौमचा इहिपाः यानाः दुत हःबलय् ग्वय् कायेमाली धकाः भ्वय् हे मवः ।

“दाजुकिजाया भ्वजय् व नं इहिपाःया भ्वजय् मांबौपिं मभायां जी
ला ? कर्पिन्सं छु धाइ ? थौकन्हय् सुया छेंय् बेजात भौमचा मदु ? काय्
म्थ्याय्पिन्सं मां बौयात भ्वय् वनेत यक्व हे कर यात । बुराबुरितय्सं काय्
म्थ्याय्पिनिगु खँ न्यनेगु ला गन, अःखः इमित लिसः बियाच्चन- 'बेजात
भौमचा हल धकाः जितः कपाः मस्याः, तर बेजात जुयाः मखु, छिमिसं
मस्यू ला ? व सुया म्थ्याय्मचा, छु जातयाम्ह धकाः ?' वाःगु चिकं
न्यनावनी थें थ्व खँ थःथितिपिनिगु न्हाय्पनय् थ्यन ।

तःधीमाजुया काय् भुवनया मर्चानिसें नापं व्वनाच्चंम्ह तसकं मिले
जूम्ह छगू हे त्वाःया म्थ्याय्मचा भावनानाप यःत्यः जुल । भुवन स्वयां
यक्व हे व्वनेफुम्ह जूगुलिं भावनां डाक्टर पास यात । तःधीमाजु व जहान
परिवारं भुवन व भावनायात इहिपाः मयाकेत यक्व हे कुतः यात । इपिं
फायेत थः काय्यात अमेरिकाय् व्वंकेछ्वत । भावना नं डाक्टर एम.डि.
यायेत अमेरिकाय् हे वन । इमित ला भन अगःचा मालां देगःचा जुल ।

अन हे कोर्टमेरिज याना: ब्वने सिधयेका: छँय् लिहां वल । त:धीमाजुपिनि थ:पिनि न्हाय्पं थ:पिन्सं ज्वनेगु त्व:ता: मेगु लँपु मन्त । इहिपा: यानावीगु करं हे क्यन । म्हिग: तसकं बांलाक भ्वय् नकल । मव: धयापिं सुं मदु । थौंकन्हय् ल: चले मजूगु जात धका: खँ ल्हायेगु तसकं आजु पुलांगु खँ जुइधुंकल । मस्तय्सं ला अथे धइगु थूगु हे मखु ।

तसकं म्हाइपुगुलिं निभा: वीगु इलय् क:सी थाहां वना । निभालं बाग्लाय् च्वंगु स्वांमात क्वक्वछुना च्वन । स्वां ला भन नये मखपिं मचात चा:तुले थें सुकूचिना: छग्वारा जुयाच्वन । प्यंग: न्याग: बाग्लाय् ल: तये मला:नि, “मां मां छ गन ? छु यानाच्वना ?” धका: जिमि काय् सुभाय् फ्वाँय् फ्वाँय् सास: ल्हाना: थाहां वल । “गन वनावयागु ? छु जुल गपाय्सकं सास: हे ल्हाये थाकुका थाहां व:गु ?” जिगु न्ह्यस:या लिस: हथासं बिल- “मां, जि कुने ननी च्वना: पासापिंनाप खँ ल्हानाच्वनागु, काकिमां तसकं मफु धका: भुवन दाइ व डाक्टर तता:जु हथासं छँय् दुहां वन ।” काय्यागु खँ न्यना: जित: अजुगति चाल । म्हिग: तिनि क:सी वस: हियाच्वंगु खनागु, छुं नं मजू थें च्वं । बुराबुरि जुलकि ‘थौं छुं मजू याउँसे च्वं’ धाये मज्यू खनिं का । जि व जिमि काय् काकिमांजुया छँय् दुस्व: वना ।

कुननिसें खापा चा:गुलिं सुयातं मस:तुसे च्वतय् च्वंगु काकिमांया क्वथाय् वना । क्वथाय् दुहां वनेखतं जि ला थारान्हुल । स्वयेबलय् नं, थ:लाक्व:ला जूम्ह थें मिखा केलेहनं कना: न्ह्य: व:म्ह ला ज्वर व:म्ह थें जुया: द्यनाच्वन । ब्वदंगु नौ थें वया ख्वा: भुइसे जुयाच्वन । म्हुतुसि सुकुसुकु चिनाच्वन । ल्हा:तुति फ्याताफ्याता संकाच्वन । त्वा:द्यवाया क्वय् मतं मख: । थ:गु छँय् न्हूम्ह भौमचा डाक्टर धका: काकिमांजुया काय् भौपिनि त्व:मं । अस्पताल ब्वाकेत द्याक्सी मा: जुयाच्वंगु खना: भुवन व वया कला: डाक्टर भौमचां काकिमाजु म्हां मफु धका: सीकल । मस:तूसां इमिसं काकिमांजुयात स्व: वन । डाक्टर भौमचां जाँचे याये सिधयेका: धाल- “सुथनिसें भाडावान्ता जूगुलिं म्हाय् ल: म्हाय् जुया: काकिमां तसकं कमजोर जूगु ख: । डिहाइड्रेसन जुलकि न्ह्यागुं जुइफु । याकनं हे जीवनजल त्वंके माल । जीवनजल व मेगु वास: न्यायेत छ्वया दीमाल ।”

भौमचां वासःभ्वं छैय् जःपिन्त विल । लकडाउन जुयाच्चंगुलिं वासः पसः
मचाः धकाः वासः न्यां वंम्ह मनुखं वासः व जीवनजल नित्तां हये मफुत ।
डाक्टर भौमचां छैय् दुगु चि, चिनि व लः त्वाकछ्यानाः जीवनजल दयेकाः
चम्चां याकनं याकनं त्वंकाचन । थःगु छैय् हयातःगु वासः कायेके छ्वयाः
नकल । बान्ता दीगु, भाडा मजुइगु, न्ह्यः वइगु वासः नयाः घौछि लिपा
काकिमांजु न्ह्यः वयेकल । “न्ह्यलं चालकि थथे हे भती भती यानाः
जीवनजल त्वंकादिसँ । छ्वालुक हलूव्वःजा नं नकादिसँ । चान्हय् छुं जूसा
जितः फोन यानादिसँ ।” नायूगु सलं छैय् जःपिन्त धयाः भुवन व भावना
छैय् लिहां वन ।

कन्हय्खुन्हु जितः मन हे मच्चनाः सुथय् हे काकिमाजुयात हानं स्वः
वना । काकिमाजु खाताय् हे च्वनाः फिक्का च्या व बिस्कुट नयाचन । “थौं
गथे च्वं, काकिमांयात ?” सोफाय् फ्यतुतुं जिं न्यना । “पाय्छि हे जू” धकाः
छ्यं क्वात । जिं प्वाक्क धायेलात- “म्हगः स्वयेबलय् छि थुलि याकन
फ्यतुइ फै थें मच्चं । न्हूम्ह भौमचा डाक्टर जूगुलिं म्हगः यक्व हे अःपुल ।
छैय् दुगु चि, चिनि व लः हे गुलि ज्या ख्यलय् जुल । थज्याःगु बन्दाबन्दिया
इलय् अस्पतालय् ब्वाके माःसा जक गुलि थाकुइगु जुइ ? न्ह्यागु त्वय्
जूसां लः धयागु त्वनेमाःगु जुयाचन । भीसं मस्यू, छु याये ?”

लः व न्हूम्ह भौमचायागु खँ न्ह्यथनागुलिं म्हां मफुम्ह काकिमांजुया
ख्वाः छथुं ख्युंसे च्वनावल । आगं प्वलावी थें जुल । मफुम्ह काकिमांया
म्हुतुं कँय्भुया सः थ्वल- “छु लः लः धकाः हालाच्वनागु ? भौमचा मखु,
डाक्टर भाःपिया, लः मखु, वासः धकाः त्वनागु ।” काकिमांया लिसः न्यनाः
जि चमे मदुम्ह मनू जुल । ‘ख्वालय् मखु, न्यतालय् लात’ धकाः लिसः वी
मास्ति वःगु खः । म्हां मफुम्ह काकिमांजुयात छु लिसः बियाच्वनेगु धकाः
जि न्वमवासे क्वाथां पिहां वया ।

छैय् लिहां वयाच्वनाम्हेसिया नुगलय् खँ वाल्लइल्ल जुयाच्वन,
दम्बिप्वाय् वालावाला सनी थें ! जीवनजलया खँ मफतय् पिकयागु धया
थें ताल । म्हाइपुगु ला उलिथुलि हे मदु । जिगु न्हाय्पनय् काकिमांया

खँग्वः लाउडस्पीकरया सः जुयाः थ्वयाच्चन- “भौमचा मखु, डाक्टर हं, लः मखु वासः धकाः त्वनागु ।” काकिमांजु व ककावाःजुपिं सःस्यूपिं मनूत । उकीसनं व्वनातःपिं काय्म्याय्या मांबौ जुयाः नं देय्दुने च्वपिं सभ्य मनूतय्गु बिचाः व ब्यवहार थुलि क्वह्यं व क्वपुलां धाःसा गामय् च्वपिं मनूतय्सं दलित जातया मनूतय्त अमानवीय शोषण जक मखु, हत्या तक नं यानाच्चंगु थौकन्हय्या बुखँयात गथे पत्याः मयायेगु ? थज्याःपिं मनूतय्त ‘धक्कार’ धायेगु सिवाय् मेगु खँग्वः मदु ।

ने.सं. १९४० तछलागाः दुतिया, आइतवार ।

नेपाल भाषा एकेडेमि, अंक ४, दै ३

याकःसिमा

‘अय् बावुपिं, छिपिं वयेधुन ला ? गवाय्त जाल हाई, छिपिं थ्यंगु ? जि ला न्त्यः वयाच्चन । छिपिं जिथाय् लिक्क छकः फ्यतू वा । लकडाउन जूगुलिं याकनं याकनं लिहां वा धयागु मखु ला ? छिमिसं ज्यू बाः, कन्हय् वये, कंस वये धाधां हे छिमिसं लिबाकल । लिहां वयेत छुं हे साधन मदु हं । अँ, खः का, छिमिसं धाःगु त्वः हे मन का । इन्डियाय् ट्रेन न्त्याकेगु यासेंलि बल्ल छिपिं वयेखन खला ? बोर्डरय् ग्वःन्हु च्वनेमाल ले ? न नयेगु, न त्वनेगु जुल जिमि काय्पिनि । गुलि जक थाकुल जुइ छिमित ? बल्ल थःगु देसय् थ्यनं नं थःगु छैय् वये मखन । क्वारेन्टाइनया क्वथाय् छिमित बाःह्नाः तयेयंकल । अन च्वनाः कोरोना भाइरस ल्वय् छिमिके दुकि मदु धकाः डाक्टर क्यने खं कि मखं ? जाँचय् याये हे मखं धयागु ला ? हरे ... वःन्हु मछि खागलय् कुने थें क्वारेन्टाइनय् च्वनाः नं जाँचय् याके मखं का मखु ला ? पाः हे मवल धयागु ला ? नँ न्याः वा मगाः भीगु देसय् । पिनें वःपिं फुक्क मनूतय्त क्वारेन्टाइनय् तयाः जाँचय् यानाः ल्वय्

मदुपिन्त जक छँय् छवया धका: ध्वाड थाये थें जक स: थ्वकाचंगु ला मनूतय्स ? का म्वा:ल, न्ह्यागु जूसां छिपिं थ्यंक: वयेधुंकल, छिमि आराम कयाच्चँ न्हां । जिं छिमित य:य:गु नसात्वँसा दयेकेत भुतुली वने ।' सँय्चा बुरा काय्पिं इन्डियां छँय् थ्यन धका: लयल्य ताया: भुतुली वनेत दनेत स्व:बल्य धेधेचुया: बँय् भवसू वन । न्ह्यलं चा:म्ह सँय्चा भसंग वन । लकसं वयात म्वाय् चुइकल । गन व:गु दु वया काय्पिं ? निम्ह काय्पिनिगु किपाय् क्वाखाया त:गु स्वांमा: हे सुकूचिने धुंकल । कोरोना भाइरस ल्वचं वया काय्पिन्त पाचिना यंकूगु थौं भिन्न्यान्हु दत । सँय्चा बुरा हिहिलना: ख्वख्वं न्ह्य: वयेकल ।

सँय्चा बुरा यक्व बुराम्ह मखु, खुइदँ जक फपूह । निम्ह काय्पिनि अबु । नकतिनि वुँ त्व:गु स्वां तज्याना: सि जुइ थें निम्ह काय्पिनिगु मचा-ई त्व:ता: ल्याय्महया पला: छयूपिं । छम्ह नीदँ, मेम्ह भिन्न्यादँ दुपिं ल्याय्महिं काय्पिं, मिखाय् त:सा मिखा सिचु, छयनय् त:सा कपा: याउँसे च्वपिं ज्ञानिपिं काय्पिन्त गथे ल्व:मंके फै, सँय्चा बुरां ! ख्वख्वं न्ह्य: वयेकूम्ह सँय्चिया होस वल । काय्पिनिगु किपा स्वस्वं छाति ब्वब्वस्याना: हिहिलना: ख्वल । वयात ह्ययेक: वइपिं सुं मदु । न्हापा थें खितिक्क छुं जुलकि 'छु जुल बा: ?' धका: न्यं वइपिं वया निम्ह काय्पिं न्ह्याबलेया निंतिं वयात त्व:ता: वनेधुंकल । वया न्ह्यपुं वया नुग:यात ह्ययेका च्वन-स्व सँय्चा, आम्हे छ गुबलय् तक ख्वयाच्वनेगु ? छं कपा: हे तछ्याना: ख्व:सां छं काय्पिं लिहां वइ मखुत । थुगु संसारय् छं काय्पिं मदये धुंकल । कालयात दोष मदयेक कोरोना ल्वचं यंके धुंकूगु छं लुमकि । काय्पिं नाप च्वनेगु ई थुलि हे जक धका: छं नुग: ची फयेके माल । दँ सँय्चा दँ । क्वा:ल: भतीचासां त्वँ । ग्व:न्हु मछि दयेधुंकल, छं अन्न ला छु ल: हे म्हुतुइ मलाकूनि । थथे याना: ग्व:न्हु च्वनेगु छ ?

वया न्ह्यपुं थ्वयाचंगु स: सँय्चां वास्ता हे मया: । व थ:गु हे तालं मदिक्क हालाच्वन- 'जित: नुग: चिनाच्चँ धायेवं जिं गथे नुग: चीफै ? जि काय्पिन्त गथे ल्व:मंके फै ? भिदँन्ह्य: म्हगसय् थें च्वं । मस्तय् मांयात कालं यंकल । थ्व निम्ह काय्पिनिगु ख्वा: स्वया: जिं नुग:यात चिनाच्वना ।

‘वाः ! वाः !’ धकाः सःताः निम्ह मचात निखे फ्यतू वइवल्य जिगु दुख फुक्क ल्वःमं । व ज्ञानिपिं काय्पिन्त यक्व व्वंके मफुत जिं । उमिसं हे ‘वाः, जिपिं इन्डिया वनाः ज्या यायां आखः व्वने धाःबलय् जिं गने मफुत । विदा दतकि जिपिं छैय् वये धकाः जितः मुस्या ग्ययेका वीपिं काय्पिनिगु ख्वाः हे स्वये मखन । काय्पिनिगु लासयात प्लास्टिक्य् प्वःचिनाः भाय्नय् तयाहःपिं मनूतय्सं हे गथांमुगः सालाहये थें सालाहयाः सी उइगु मेसिनय् तयाविल । कल्चा सिं थें ह्वारारा च्याकाः जिमि काय्पिन्त मुत धाल । व लु जिं गथे ल्वःमंके फै ? लिक्कं छकः काय्पिनिगु ख्वाः स्वये धयां ‘छ, नं सी मास्ति वल ला ?’ धकाः हालाः जितः घ्वात्तु घ्वानाछवल । जि हेरा, जि पुतापिन्त जिं छघुतु लः तकं त्वंके मखन । हे भगवान, जिं गज्याःगु कर्म ज्वनावल ? जिगु स्याःनुगलं नं छन्त सराः बियाच्चना- ‘अय् कोरोना ल्वय्, छ याकनं हासनास जुइमा । छन्त गनं नं बाय् मन्त धाःगु न्यने दयेमा ।’ सँय्चा बुरा वँय् खः ला, सदे खः ला जुइक हालाः न्ह्यः वःगु खः ला, वनावंगु खः ला जुल ।

सँय्चिया न्ह्यपु सँय्चित ह्ययेके मफयाः थः हे विस्युं वन । सँय्चा नुगः दायाः ख्वयाच्चंगु पिनेया लकस नं स्वये मफुत । पिने ततःसकं नं न्यानाः वाफय् वयाच्चन । तिना मतःगु भ्याः खापा घाराङ्गधुरुङ्ग जूगु सलं सँय्चिया चाःसू वल । सँय्चा जुरुक्क दनाः ख्वबिवाः वयाच्चंगु मिखा निगलं ल्हातं हुतुहुल । इमामन्दः काये थें छें छखां सँय्चा चाचाःहुल । मस्यु, छु माःगु खः !, वं मालाच्चंगु छुं मलू थें च्वं । पिने हुई हुई फय् वयाच्चन । भवाम भवाम घलं प्वंके थें वा वयाच्चन । याकःसिमा नं स्यारर स्यारर सनाच्चंगु सः ग्यानापुक थ्वयाच्चन । छें सत्तिक च्वंगु खुसी खुसिबाः वयाः हुनुहुनु सः वयाच्चंगुपाखे वया न्हाय्पं तिं तिं स्वात । सँय्चा व हे खुसिपाखे स्वयाः पिहां वन । धाकुफसं चाःचाः हीकातःम्ह सँय्चां वाफसं दाःगु छत्ति मचाः । खुसि सिथय् सँय्चा लिहां थिहां जुयाः लखय् मिखा फुति मयासे स्वयाच्चन । गनथाय् तःजाः धकाः विचाः यानाच्चं थें च्वं । खुसि सिथय् छथाय् सँय्चा तक्क दित । वं तिन्हुइत म्ह धुपित । तिन्हुइ न्ह्यः वयात सुनानं गःतां ज्वनाः सालाकाल ।

“अय् सँय्चा, छं छु यायेत्यनागु ? छं छु बुद्धि वयेकागु ? खुसी
क्वब्बाना: छ सीवं छं काय्पिं लिहां वइ ला ? थथे छ सीवं छं काय्पिनि
आत्मायात शान्ति दइ ला ? छन्हु भी फुक्क अवस्य सी मानि । दुख वल
धायेवं छं थज्या:गु कुबुद्धि पिकाये ज्यू ला ? भीत अजाअजिपिन्सं धयात:गु
दु- सुख जुल धायेवं भ्वासि चाये मज्यू, दुख वल धायेवं भ: भ: न्हइ मज्यू ।
थौं जि लिवाक्क दुहां वयागुलिं छन्त खन । मखुसा । थथे ख्युंवल्य्
सुनां वास्ता यानाच्चनी छन्त ? हत्तेरिका, थथे नं बिचा: यायेगु ला छं ?
छँय् नु खुरुक्क ।” सँय्चाया ज्वलज्व:मह पासा धिमेचां सात्तु साला: खुसिं
छखेलिक्क हल ।

“धिमे, जि म्वाये मयल । सुया निंतिं जि म्वानाच्चनेगु ? कोरोनां
जिमि काय्पिन्त यंकूगु मखु, जिगु सँ, स्वँ चफुना: यंकूगु ख: । जि गथे
म्वाये फै ? कोरोनां जि काय्पिन्त इन्डियानिसें लिउ लानाहल । थ:गु देस्य्
थ्यंका: क्वारेन्टाइनय् सुलाच्चपिं निम्ह काय्पिन्त हे मिखा पीके थें याना:
छँय् थ्यंके मलावं थ:नापं व्वनार्यकल । थज्या:गु दुख सुनां सह: याये फै ?
मांबौया नुग:यात चुंला त्याये थें मजुइ ला ? मां नं जि हे, बौ नं जि हे
जुया: ब्वलंकापिं व काय्पिन्सं जित: याक:चा जुइक वानावन । छं हे धा रे
धिमे, जिं गथे सह: याये फै ? गथे ल्व:मंके फै व काय्पिन्त ?”

सँय्चा धिमेया ब्वहल्य् भ्वसुला: सास: हे हहपंक खल । धिमेया
मिखा नं ला भाजंमिखा मखु, ल्वहंया नुग: मखु । ख्विं ख्वबियात सालेत
ई म्वा:ल । पलखतक सँय्चायात धिमेनं छुं धाये मफुत । सँय्चां मखंक
धिमेचां थ:गु मिखा हुया: सँय्चिया नुग: क्वातुकेत व: बीगु कुत: यात-
“स्व सँय्चा, छ जक याक:चा मखु, जि नं याक:चा ख: नि ! याक:चा जुल
धायेवं सिना हे वनेमा: धयागु दइ ला ? छं ला नीदँ मछि सन्तानया सुखया
सवा: कायेखन । जिगु ला कर्म हे ख्वंम्वह:, सन्तान सुखया सवा: गथे च्वं,
जिं मस्यू । छं स्यू, जि नं ला छं थें तुं जिमि जहान मदुगु गुलि दँ दयेधुंकल,
ल्या: खायेत ल्हाती पतिं हे मगा: । जिन्दगी फुक्कसिया उत्तिं ग्यनी मखु
धका: नुग: चिना: जि म्वानाच्चना । मदुपिं काय्पिनिगु लुमन्तिया लिधंसा
कया:सां छ म्वाना च्वनेमा: ।”

धिमेनं सँय्चिया लप्पु ज्वनाः घ्वात्तु मत्तु घ्वानाः सात्तु सालाः
 म्हाः धायेक थःगु छैय् व्वनार्यंकल । सँय्चित ख्वये यत्तले ख्वयेकातल ।
 सँय्चिगु नुगलय् च्यानाच्चंगु मिजलायात वया मिखां बाःवःगु ख्वबिं बुलुहुं
 नौ यानाबिल । अथे नं हिहिलंगु मर्तनि । धिमेचां सँय्चित ह्ययेकाः बल्लं
 निपेय् प्यपेय् जा लखं क्वचिनाःसां प्वाथय् अन्न लाकेबिल । बाचा ईतक
 निम्हं सुखदुखया खँ ल्हानाच्चन । निम्हं छकू हे क्वथाय् द्यन ।

तःन्हुतक नये, त्वने, द्यने मफुम्ह सँय्चा कन्हय्खुन्हु लिबाक्कतक
 न्ह्यः वयेकाच्चन । सँय्चा दना वःबलय् सर्गः यच्चुक निभाः त्वयाच्चन ।
 सँय्चा छैया खलय् छकः थुचुक्क फ्यतू वल । धिमेचां म्हिगः ग्यानापुक वःगु
 वाफसं पुइकाहःगु धू व सिमाहःत मुनाः वांछवया च्वन । सँय्चां खन- छैया
 न्ह्यःनेच्चंगु याकःसिमाया कचामचात त्वःधुलाः उखेंथुखें चातु वानाच्चन ।
 म्हिगः वाफसं इपांथिपां मदयेक संकाः क्वःदइ थें च्वंगु याकःसिमा थौं
 चकंक निभाः त्वःगुलिं धधस्वाना च्वन । सँय्चा व सिमायात वाल्ल जुयाः
 ल्वःमंसूकथं स्वयाच्चन, मिखा हे फुति मयासे !

ने.सं. ११४० तछलागाः दसमि, सोमवार ।

थायभु, अंक १३

ला व लुसि

लतमाया अजि थौं लिवाक्कतक द्यनाच्वन । छुघौति न्ह्यः न्ह्यलं
चाःसां गुबलें जवं गुबलें खवं पुत्तु पुलाः मूपुला च्वन, क्वाःगु भाजनय्
छुनाच्वंगु छुचुंमरि पुइके थें !

“आइइया ! गवाय्सं ल्हाःतुति क्वाता क्वातां स्यानाच्वंगु व ।
जँ व जन्फाः नं कँ हाये थें काताकाता स्यानाच्वन । मूपुले हे थाकु ।
पालिफ्वः व त्वान्नाः ला घाः जूगु थें हीसे च्वनाच्वन । कोसं कोस न्यासि
वंम्ह थें का । गथे जूगु थ्व ? म्हिगः जिं छु ज्या याना ? थपाय्सं सने
मफयेक । अँ अँ, लुमना वल । म्हिगः तुसिमैचा वसः ट्यूवःगु । सुथंनिसें
ज्या याःवःम्हेसित जा छप्यय्सां नकेमाल । सिधःगु वसः भचा नं पानापिनाः
ग्वाहालि यानाबिया । उफ ! उलि ज्या यानाः थौं सने हे मफत । सने मफु
धकाः द्यनाच्वनां छु याये ? उसिं उसिं सना मजूतले थथे हे जुयाच्वनी ।
बुराम्ह न्हाचः हे दनाः थाहां वंम्ह छु यानाच्वन थें मस्यु ।” लतमाया अजि
याकःचा भुतुभुतु हाहां धिकिहिं दन ।

लतंमाया अजि खासा पलाखं बाथरुमय् वनाः खाः सिलाः क्वथाय् दुहां वल । खाःहुसां खाः हुयाः सिन्हः छपता तीत न्हाय्कन्त्यःने दं वन । न्हाय्कनय् थःगु खाः खनाः थःगु खाः हे मखु ला धै थें ताल । मचायेकं हे वया ल्हाः कपालय्, न्यतालय्, मिखाय् थित्तु थियाः क्वथीक स्वयाच्चन । “हरे शिव ! गन्याःगु खाः गथे जुयावन ?” उफ ! लतंमाया अजि ‘सुइयाँ !’ यानाः भसुकाः तल ।

लतंमाया अजि व न्हुच्छे अजापिं जंक्व फःपुले धुंकूपिं ज्याथजिथित । इहिपाः यानाः खुइदँ मयाक्क नापं च्वने धुंकूपिं इपिं । तसकं छसः हाःगु पाखाय् च्वपिं चखुं बखुंचातय्सं ताःगु खइ मखु । बुरिम्ह मफु खाः वयेक घना च्वंगुलिं न्हुच्छे अजा न्हापां दनाः पुजा क्वथाया ज्या सिधयेकाः क्वथाय् दुस्वः वन । भिंखुदँ दुपिं त्यासेचात थें लतंमाया न्हाय्कन्त्यःने दनाः उखेंथुखें छयं चाःहीकाः तुंक तुंक खाः स्वयाच्चंगुलिं न्हुच्छे अजायात तसकं अजुगति चाल । घौपलख ला न्वनि मवासे मुसुमुसु न्हिलाः लतंमायायात स्वयाच्चन । न्हिले पी मफत न्हुच्छे अजायात, छवाराक्क न्हिलेवल । लतं अजि भसंक वन । ख्याः याये थें बुरियात खँ थ्वकल- “थौं जिमि बुरियात छु जुल ? न्हाय्कन्त्यःने च्वनाः घुँ कयाः न्हाय्कं स्वयाच्चंगु आः हे मखु का । भिंन्हय्दँ दुबलय् इहिपाः यानाः थ्व छेंय् दुहां वयागु लुमना च्वन कि छु ?”

म्हगः म्हीग न्हुच्छे बुरां न्त्यागु धाःसां उसि मचाःम्ह लतंमाया बुरियात थौं ख्याः मफात । लतंमायाया म्हुतुं बुलुहुं नुगः थुंदीगु सः पिज्वल- “थ्व बैसय् नं थथे ख्याः यायेगु हिसि दुगु खँ खः ला ? भिंन्हय्दँचा दुबलय् थ्व छेंय् दुहां वयाः न्हय्न्हय्दं गुबलय् जितः लिफ्याः वल धकाः लुमंका च्वनागु । बुरा, छं जिगु ख्वालय तुंक गुबलें स्वया ला ? बूँज्या यायेत दयेकातःगु द्यां थें जिगु कपालय् ध्वः ध्वः ला कय्कुना च्वन । न्यतालय् मचातय्सं घ्वाइँ म्हितेत च्वयातःगु प्यकुं प्यकुं लाःगु क्वथाचात थें छयंगू सेसेकुन । मिखा नं गथे जुयावंगु थ्व ? गुलुभौया मिखा थें त्वाल्लं च्वनाः छचाःख्यरं हाकु सुपाँचं त्वपूगु थें हाकुसे च्वं । थथे भी गुबलय् जुल भीसं वाः मचाः । स्वये मजियावंगु ला छखे ति रे । बः मलाना वंगुलिं जि तसकं नुगः ख्वः । छु याये मफया वन । म्हगः वसः ह्यू वःम्हेसित

जा बजि नकेत छता निता अप्वः घासा ज्वरे यायेमाल । थौं जि तसकं सने मफत । थथे बुराबुरित जक च्वनाः थःथम्हं थुयाः नयाः ज्या ख्यलय् जुइ ला ? प्यम्ह मनुया न्ह्यःने तसकं बां मलात । काय् भौपिन्त खँ न्ह्यथने माल ।”

लतंमायां नुगः मछिंका च्वन धैगु खँ न्हुच्छे बुरां थुल । नुगः क्वतुना मवनीगु नं गन ? स्वम्ह काय्, स्वम्ह भौ, खुम्ह छय्पिं, थः निम्ह, नापं भिंप्प्यम्ह जः दुगु भः भः धाःगु इमिगु छँ । थौं मत मच्याःगु छँ जुल । छक्क क्वथां अप्वः निकू क्वथाय् मत च्याके म्वाःल । अय्सां सुयात छु धायेगु ? न्हूगु छँ दँदं फुक्कं काय्पिं, भौपिं थः थः मचाखाचा ज्वनाः पिने च्वं वन । न्हाय्कं न्ह्यःने दनाः ख्ववि हायेकाच्चंम्ह लतंमायायात खाताय् प्यतुकल । मतिनाया सलं बुरियात न्हुच्छे बुरां खँ थुइकाच्चन- “स्व लतंमाया, भी काय्पिं छम्ह नं ल्वानाः ख्यानाः प्याहां वंगु म्दु । बालं च्वं वंगु नं मखु । काय्पिनि फुक्कस्या म्थ्याय् काय्पिं तःधी जुयाः क्वथा मगाना वल । थः थःगु पौरखं न्हूछँ दनाः च्वं वन । बांलाःगु हे खँ खः । लतंमाया ! छं सि हे स्यू चखुं वखुं प्वाल्य् खँय् थ्वतले जक थाय् गानाच्चनी । खँचं मचा थ्वयाः तःधी जुलकि थम्हं नसा माले फतकि इपि थः हे व्वयावनी । मवंसा छप्वाः चखं वखुं प्वाल्य् ग्वःम्ह मचात न्ह्यनी ?”

सिनाज्याबलय् पितिपिति वा वयाच्चनी थें मदिक्क ख्ववि हायेका च्वंम्ह बुरिम्ह तिरियात न्हुच्छे अजां ह्ययेकेत मेगु खँ न्ह्यथन- “स्व ! लतंमाया ! जिं मथूगु मखु सिथि नखःबलय् भौपिं छय्पिं स्वां सिन्हः कायेत मवःगुलिं छं ख्वाः चमकं । मखंक मखंक ख्ववि हुइगु जिं वाःचाः । छंगु ख्वबिलु ख्वाः स्वयाच्चने मालकि जितः गुलि म्हाइपुइ, छं धा सा । ज्याकुथिं लिहां वयाः काय्पिसं द्यःयागु स्वां काः वल । व हे तःधंगु खँ जुल । भौपिं छय्पिनि सुयां नं लिमलाः हं । भीसं सुयात छु धाये ? आम्पे नुगलय् खँ वायेकाः म्हं मफत धाःसा जितः हे थाकुइ ।

न्हुच्छे बुरायागु खँ न्यन्यं लतंमायाया हियूगु नुगलय् फसं गाला थें सिचुया वल । ख्वाःहुसां मिखा हुहुं लतमायां नुगलय् मन्थ्यंगु खँ प्वंकल-

“बुरा । छं धाःगु खं जिं मथूगु मखु । जिं नुगः ची मफुगु अथें मखु नि । छम्ह निम्ह यायां स्वम्ह मस्त दसेलि जिं बांलाःगु जागिर त्वःताछ्वया । कुकुमाखां थः भू जुइक वाफसं दायेकाः नं पपू चकंकाः खाचातय्त त्वपुयाः ब्वलंकी थें भीसं नं स्वम्ह काय्पिन्त त्यासा काकां उतिग्यंक ब्वंकाः इलम याका । न्हूछें दँदं काय्पिन्सं थः जहान व मस्त ज्वनाः याउँक पाखा लित । मांबौ निम्ह जक इमिगु जहानय् दुमथ्यात । छम्ह कायं हे ‘मांबाःपिं याकःचा च्वने मजिल, जिपिं नाप च्वं वा’ धाये मफु । न त जिपिं मांबाःपिंनाप च्वं वये धायेफत । न्हिनय् नं निभाः बी फैगु भीगु ई जुइधुंकल धैगु इमिसं वाः मचा । भीसं ला वामाँ हे पिना थें च्वं, गथे घाँय्माँ जक बुल । तजिलजिया लः बी मफुगु खः ला ? ‘दतले कुचाः मन्तकि बिचाः’ याइगु जुल ।”

न्हुछे बुरा थः कलाःयात दुनुगलय् थ्यंक थुइका बीत थःगु बिचाः प्वंकाच्वन- “लतंमाया ! छं अभा हे खं मथूनि । माया मतिना धैगु लः थें च्वं क्वय् जक बाःवनी । क्वं च्वय् बाः वनेत थाकु । छं स्वयेवलय् भी काय् भौपिं नाप च्वनेदत धायेवं सुख सी धकाः बिचाः यानागु ला ? सा व मेय् नापं खुसि छी फै मखु । नसात्वँसानिसें हनेचने यायेगु, सहलह यायेगु छुं नं बुराबुरितनाप मिले जुइ थाकुइधुंकल । बुराबुरित छ्वालुक्क, न्यालुक्क, नाइक, क्वाक्क इलय् छ्वाः छप्यय् नयेमाःपिं । इपिं ल्यासे ल्याय्म्ह तिनि । न्त्याःसा थुयानइ, म्हाःसा पिने नइ । कौलां ज्यःनाः च्वतुक्क न्हिच्छयात गाक्क सुथय् हे छत्थुं नयाः नं वनेफु । पालुक्क, पाउँक, मसलादार च्वाक्क सवाः वयेक नयेत्वने यायेमास्ते वइ इमित । न्हिच्छि थी थी नसा ज्वरे यानाः नकाच्वने फै मखु । इपिं तसकं लिमलाःपिं । ज्याकुथि, ब्वनेकुथि, क्याम्पस वनेत इपिं फुक्क सुथय् हे पिहां वनी । न्हिच्छि ला भी निम्ह हे च्वनेगु । सनिवार व मेमेगु विदा वइवलय काय्, भौ, छय्पिं चाःह्यू वने मास्ते वइ । होटलय् नः वने मास्ते वइ । जिपिं नं वये धाये मज्यू । पिहां वनेन्त्यः भीत नसात्वँसा न्त्यचीके माल । भी ला इमित गलः घाके थें जुइ । ज्यूसा जाप्यलय् वःगु फिगःचा थें लिक्काः वांछ्वये मास्ते वइ । छथाय् द्रँ चिनातःगु थलबल थें तां तिं जुयाः थलबल पकुचिनी । चाया थलबल जूसा तः हे ज्यायेफु । भचा भचा ल्यं

दनिगु माया मतिना नं फसं पुइका यनी । उकिं बुरि, फय्धाः न्ह्याःपाखे
न्ह्यज्याये सयेकि । निभाः लूपाखे जनफाः पाये सयेकि ।”

लतंमायायात अर्ति बुद्धि बिब्युं न्हुच्छे अजाया म्हुतु त्यानुल ।
घौपलख निम्हं सुम्क । भतीचा भासु लनाः न्हुच्छे बुरां हाकनं मतिनां
भय्व्यूगु सलं न्ववात- “लतंमाया । भी निम्ह जक जुल धकाः छं नुगः
मछिंके मते । इहिपाः यानाः थ्व छँय् दुहां वःबलय् छ व जि जक खः ।
आः नं छ व जि निम्ह हे जक । दथुइ खंगु फुकं किपा स्वयागु धकाः
भाःपिना च्वँ छं । खः भीपिं थौं गुँचव्य् च्वंगु निभाः जुइधुकल । जि न्हापा
बिनावन धाःसा भ्वखाचं थुंगु धरःग्वाराया प्वःका चातावाना च्वं थे छ
सासः छम्हू ज्वनाः म्वानाः नं सिना थें जुयाच्चनी । छ न्हापां वनधाःसा जि
हाःनाः मदुम्ह देगःबखुं थें याकःचा भुग्लुं च्वनाः कू नयाः छंथाय् वयेगु ई
पियाच्चने । व इलय् भीगु दुःख धाःसा ग्यानपुसे च्वंगु सुयातं कने मछिंगु
दुःख जुइ ।”

ला व लुसि बाइबलय् सहः यायेमानिगु स्याःनुगः लुमंकाः न्हुच्छे
अजाया मिखां पाखा हायेकाच्चन । लतंमाया अजिं व धाये थ्व धाये मसिल ।
ख्ववि दीधुंकूगु लतंमाया अजिया मिखां नं हाकनं ख्ववि सुलल बाः वल ।

खायूदुने माकुसवा:

“च्या त्वनादी सिधल ला मांपिनि ? सिधःसा थन सोफाय् फ्यतू भासँ । जि लिमलाःगुलिं उखुन्हु वंगु वालय् हि जाँचय् याये मखन । चिनि ल्वय् नं गुलितक थाहां क्वहां जुयाच्चन थें ? तःन्हु दत ब्लडप्रेसर नं जाँचय् याये मखं ।” काय् आखेनं मांबौयात चिनि ल्वय् व ब्लडप्रेसर जाँचय् यायेत माःगु निता मेसिन, ल्याः च्वयेत कापि व च्वसा ज्वनाः सोफाय् फ्यतुल ।

“बाबु जिमि ला च्या त्वनेसिधल । हथाय् पथासं थ्व ज्या निं छाय् यायेमाःगु ? छिमि च्या त्वने सिधयेकि । सिलुया च्या त्वनेत छत्त पियाच्चन । छं इलय् च्या त्वनाब्यूसा सिलुयात अःपुइ । छ धाःसा च्या त्वनेत वास्या वास्या जुयाच्चनीगु । अले सिलुया च्या त्वनेगु ई व जा नयेगु ई नापनापं लाः वइगु ।” मांया नुगलं भौपाखे मतिना बाः वन ।

“मखु, मखु, मां ! जि न्हिनय्यात बजि ज्वरे यानाचवना, ल्हाः दी मज्यूनि । लिपा जुलकि छिकपिनि काय्या ज्याकुथि वने त्ययावइ । मचातयत् बवनेकुथी तयेयंकेगु ई नं जुइ । जिमि च्या त्वनेगु भचा लिबातं छु जुइ ? मांपिनि यायेमाःगु ज्या सिधयेका दिसँ । वाः वाः पतिकं ब्लडप्रेसर व चिनिव्वय्यागु ल्याखं तये मफतकि डाक्टर तं चाइ ।” भुतूक्वथां भौमचा सिलुया सः थ्वल ।

स्वंगू जेनरेसन दुगु व छँ उकिसनं तजिलजि व संस्कारया मालं छायापिया तःगु व छँ । मांबौपिनिगु म्हुतुं पिज्वःगु वचनयात न्ह्याबलें शिरोपर याइपिं काय्भौ । मांबौपिसं नं काय्भौपिनिगु खँयात त्वाःथले मछ्छाःपि । मांबौ निम्हं काय्या न्ह्यःने सोफाय् फ्यतू वन । आखेनं निम्हेसित ब्लडप्रेसर व सुगर ल्वय् नितां मेसिनं जाँचय् यात । लिच्वः ला आखेयात पत्याः याये थाकुल । छुं भतिचा ई बिचाः याये थें यानाः आखे वाताहां च्वन । हाकनं छकः लिसा कयाः प्रेसर व सुगर नितां जाँचय् यात । व हे लिच्वः वल । आखेनं मांबौपिन्त मन्थंसे च्वने मफुत- “मांबाःपिन्सं छु पीर कयादिया ? छु भपियादिया ? ‘नये मयःनि’ धकाः इलय् नयेत्वने याना मदिल जुइ मखु ला ? छिकपिनि निम्हेसियां ब्लडप्रेसर व सुगर नितां यक्व दयाच्वन । डाक्टरं छु धाइगु जुइ ? मांबाःपिन्त वास्ता मयाः थें जुल ।” आखेनं दिक्क चायाः सासः ल्हात ।

“छिं आम्हे धयादी मते । मांबाःपिन्सं नये मज्यूगु छु भपी धकाः ? जिं हे ज्यःनाः, ब्यलि, बजि नकाचवनागु खः । सुगर दुपिन्त भपीज्यूगु धैगु सुथय् बहनी कःनिया च्याखला, छवयागु दलिया (छवयागु कुचाकुचा), छुचुंमरि, पाउरोटी, न्हि छगः खँय्, छकूनिक्कू सिसाबुसा ला खःनि ! मांबाःपिन्सं भपियादीगु । मेपिं बुराबुरिपिन्सं थें व मयः थ्व मयः, व मसाः थ्व मसाः गुबलें धयादी मखु । प्रेसर सुगर अप्वः जूगु मेगु हे हुनि जुइ ।” माजु बाःजु पँ लिनाः सिलुं आखेयात लिसः बिल ।

“छु जूगु ले थ्व, सिलु ? छं छकः नं जाँचय् यानाः स्वये कि छु ? जिं ला निकः निकः मछि स्वयागु खः । ब्लड प्रेसर च्वय् १६० दुसा क्वय् १००

हे दु । सुगर नं १७० दु । मांया ला अभ् अष्व: दु । ब्लड प्रेसर व सुगर यक्व दतकि न्त्यागुं जुइफु, बांलाक बिचा: यायेमा: धका डाक्टरं धयाह:गु दु । क्यंवने धा:सा लकडाउनं याना: क्लिनिक फुक्क मचाये धुंकल । छु यायेगु ग्व ? जिं ला बिचा: हे याये मफुत । कायून् ख्वाउँक सास: ल्हाना: न्हातिका ख्युंकुलिं मांबौया नुग: काइइया मिनावल । नायूगु सलं मामं लिस: बिल- “जिमिसं पीर कायेमा:गु छु खँ दइ बाबु ! छु थें न्या:म्ह कलियुगया श्रवण कुमार ज्व:म्ह काय् दु । लक्ष्मी थें न्या:म्ह भौमचा दु । हेरामोति थें न्या:पि छय्पिं दु । जिपिं थें भाग्यमानिपिं बुराबुरित थन त्वाल्य मेपिं सु दु ? नये मज्यूगु मनिंगु छु मनया जिमिसं । बुराबुरि जुयावनकि थथे हे ख: बाबु ! छं नुग: क्वतुंके मते ।

मामं काय्यात नुग: तया: खँ ल्हा:सां जूगु खँ नुगलय् हे थाकात:गुलिं बौम्ह सुम्क च्वने मफुत । आखेयात बौम्हं नुगलय् उलिउलि सनाच्चंगु ख:गु खँ ब्वयाविल- “ख: बाबु, छिमि मामं धा: थें जिमित छु पीर मदु । अय्सां छिमि मामं सुकूधन्दा कयाच्चन । उखुन्हु भीं क्वथाय् मुना: कोरोना ल्वय्यागु खँल्हाबल्हा जुल । कोरोना ल्वय् अष्व: याना: बुराबुरिपिन्त पुनेय: । मेगु ल्वय् दुपिन्त ला भन याकनं पुनेय: । गनं वने मज्यू । सुं नापलाये मज्यू । लकडाउन याइगु इलय् ब्वनेकुथि, ज्याकुथि, पस: फुक्क हे तीगु जुल । ब्वंवने मखनकि मस्तय्त् गुलि जक म्हाइपुइगु जुइ । ज्याकुथि तितकि तलव नं वइगु ख: कि मखु ? तलव मवलकि छिमित गुलि जक थाकुइगु जुइ । वास: खर्च उतिकं मा: जिमित । काय् भौपिन्त थाकूगु स्वया च्वनेमाल । थथे पीर कया: छिमि मां ग्व:न्हुमछि दयेधुंकल, न्त्य: वइगु वास: न:सां न्त्य: वयेके मफया च्वंगु । न्त्य: मवया: फाताफाता पुलाच्चंम्ह छिमि मां खना: जित: नं न्त्य: मव: ।”

‘जूगु ख:गु खँ’ काय्यात प्वंकेधुंका: बौया नुग: प्वंगु धम्प थें याउँसे च्वन ।

कोरोना ल्वय् व लकडाउन जुइगु खँया सुकूधन्दा कया: मांबौपिनि ब्लडप्रेसर व चिनिल्वय् थाहां वंगु हुनि सिया: काय्भौपिं न्हिल । “हत्यरिका”

धैथें छयं हीका: मांबौयात मतिना व कर्तव्यबोध त्वाकज्या:गु लिस: विल-
 “भीगु देसय् जक मखु हलिमय् हे थ्व ल्वय् न्यना: वनाच्वंगु खँय् छिकपिसं
 पीर कयां साध्य जू ला ? ग्वयात:गु ता: चायेकेत ता:चा ला अवस्य दइ ।
 ख्युंगु लँय् ववं अथें ज: खनेदइ । कोरोना ल्वय्या वास: मलूतले जक
 ग्यानपुइगु ख: । वास: दतकि ला कोरोना धैगु सेय्खल्वय् थें जुइतिनि ।
 न्हापा न्हापा दुगु ग्यानपुगु ल्वय्त थौकन्हय् खने मदयेधुंकल, वास: दुगुलिं ।
 निलाप्यला लकडाउन जुल धायेवं भी भ:भ: न्हुइ मज्यू । गा: मगा:, चा:
 मचा:या पीर कायेगु छिकपिनिगु ई मखये धुंकल । जिमिसं मा:गु व्यवस्था
 याये । काय्या बुद्धि धिसिला:गु खँ न्यना: मांबौपिं निम्हं संतोषया सास:
 ल्हात ।

लकडाउन जूगुलिं छय्पिं व्वनेकुथि वनेम्वा:ल । काय्भौपिं नं ज्याकुथि
 वनेम्वा:ल । सुथनिसे बहनीतक छय्पिं न्यासि चाचां अजाअजिपिनाप
 म्हिते दत । छय्पिं नाप न्हि छयाये दया: अजाअजिपिं लय्ताया च्वन ।
 काय्नाप दुविस्ता खँ छगू ल्हायेत मांबौपिनि सनिवारतक पी म्वा:ल ।
 जहान परिवारनाप न्हिच्छि नापं च्वनेदया: बुराबुरितय् नख:चख: व:गु थें
 न्त्याइपु तायाच्वन ।

तछलाया न्हिथं लकडाउन नं ता:हाक: जुजुं वन । आखेनं उसि
 मचा:से वा: वा: पतिकं मांबौयागु ब्लड प्रेसर व सुगर जाँच याना: ल्या:
 तयाच्वन । न्हिया न्हिथं ब्लड प्रेसर व सुगर ल्वय् म्त्व जुजुं वंगु पत्या:
 हे मजुया च्वन । मांबौपिन्त छुं धाइ मखु । अजुगति चानाच्वंगु आखेया
 ख्वालय् यत्थे सीदु । न्हापा जूसा थौं प्रेसर थुलि दु चिनिस्वय् थुलि दु धका:
 मांबौयात कनाच्वनी । थौकन्हय् काय् नं छुं मधा:गुलिं बुराबुरितय्गु नुगलय्
 कचिका थें स्वत्तु मत्तु स्वल । बौम्हं काय्या ख्वा: जक तुलुतुलु स्वया:
 न्वमवा: । मांम्हेसिया नुग: ची मफत, चिसलं न्यन- “बाबु ! छं जिमिगु पीर
 तसकं कयाच्वं थे च्वं । थौकन्हय् नं प्रेसर व सुगर तसकं थाहां वनाच्वन
 कि छु ? बुराबुरि जुलकि भचा भचा ल्वय् ला द हे दइ नि । लकडाउन
 सिधलकि डाक्टर क्यंवने का मज्यू ला ?”

मांबौया माया वनेपुसे च्वंगु ख्वा: व, व याये थ्व याये मदुगु सः
न्यना: काय्भौ निम्हं मुसुहुं न्हिला: धाल- मखु, मखु, मां ! जिपिं अजुगति
चा:गु हुनि छिकपिनिगु प्रेसर व सुगर थाहां वना: मखु, न्हिया न्हिथं पाय्छि
जुया: बांलाना व:गुलिं ख: । नयेत्वने यायेगु ला न्ह्यावलेनं अथे हे ख: ।
लकडाउन जुया: जिपिं फुक्कं छैय् दुगुलिं न्ह्याइपुया: जक थथे जूगु ख:
कि ? काय्भौया न्हिलाखा: खना: सुपाय् चिलावंगु सर्ग: यच्चुसे च्वनी थें
बुराबुरितय्गु नुग: नं चकना वल ।

नकतिनि जक म्हुतु कतिका च्वंम्ह बौनं काय्पात खँ थ्वके थें
बुरिया ख्वा: स्वस्वं धाल- “आ: ला छिमि मांया न्ह्य: वइगु वास: हे नये
म्वायेक न्ह्य: व: ।” बुरायात न्यंके थें मामं नं काय्पात लिस: बिल-
“थौकन्हय् छिमि बा:या नं फ्वंगाय् छयं दिके मला: न्ह्य:स: व: ।” मांबौया
ख्यालि खँ न्यना: काय् आखेनं नं कला: सिलुयात खँ थ्वकल- “लकडाउन
ला यक्व हे ता:हाक: जुइ थें च्वं, मखु ला सिलु ?”

ने.सं. ११४० गुंलाथ्व: पन्चमि, सनिवार ।

थौकन्हे, अंक २८८

सर्गः श्यूगु नुगः

जितः माजुं स्यनाः क्यनातः थें क्वथाया बाः वलकि
 नसात्वंसा व भुतूज्वलं धुकूदंक तयेगु संस्कारयात जिं त्वःते
 मफुनि । ‘भौचा कुनाः श्राद्ध यायेगु छंगु बानी गुबलय् जक
 त्वःफीगु खः ? कन्हय्कंस भौमचा दइबलय् नं थथे हे छंगु बानी
 जुल धाःसा थःथितिं छन्त छु धाइ ?’ भाःतं जितः क्वात्तुक्वाइ ।
 भुतूज्वलं न्यातजाः थ्यंक तयेयंकि, हान घलं करुवाय् लः थिना
 काये थें चिचीग्वःगु थलबल जायेकेत हानं थाहां वनेमाः । मांयात
 थाकु मजू ला ? यांथ्यां मस्यूनिपिं काय्म्ह्याय्पिसं जितः न्ह्यसः
 तइ । भुतू प्यतजालय् खःसा धुकू न्यातजालय् खः । छपु स्वाहाने
 हे मखा ? प्यन्हुइ न्यान्हुइ छकः थाहां वनेगु ला खः नि । जितः
 उसि मचाः, जिं लिसः बीगु यानाच्चना । छिमिसं नं सीका ति ।

सयेका ति । न्याना हयागु बोरां, म्हिचां नसात्वंसा क्वकाकां नयेगु
भिंगु लक्षणया चिं मखु, जिं मस्तयूत न्वाये थें धायेगु नं मत्वःता ।
याइ मयाइ इमिगु इच्छा ।

सुथसिया जाज्या सिधयेकाः भुतूया हलंज्वलंया प्वंगु
थलबल ज्वनाः जि धुकुतिइ वनेत थाहां वना । प्वंगु थलबलय्
जी, कैं, चिकं, घ्यः माःमाःगु हलंज्वलं नं जायेका । जाकि बाता
जायेकेत बात्चां जाकि त्यपय् तुइत ल्हाः दुछ्वया । जाकि त्यपय्
क्वथ्यंक फुनाच्वन खनिं । बात्चां जाकि तुयाकायेत त्यप भतीचा
न्ह्यःने सालाकया । म्ह हे जिरिङ्ग वंक थपाय्प्वःम्ह माकःचा
खना, व माकःचा खनकि छेंय् ल्वापु जुइयः धकाः ल्वापुखिचा
माकःचायात तुफिं दायाछ्वयेमाः धाइगु खँ लुमना वल । तुफिं
पुना छ्वयेत जिं तुफि ल्हवना । 'लह्यूसो धर्म स्याःसा पाप' धाये
थें माकःचा उसिक्क मसंसे च्वनाच्वन । न्हापालिपा जूसो मिखा
फुति याये मलाः तुफि ल्हवने लाइ मखु, माकःचा वाल्ल बिस्युं
वनी । व माकःचा तप्वः, तग्वारा जक मखु फय् अप्वःगु बेलुन
थें थी मलावं प्वात्त तज्याइ थें ज्वलंज्वलं च्वंगु वया भंगः खनाः,
म्ह पीसे च्वनावल । स्वयेवलय् मचा थ्वके हथाय्म्ह माकःचा
थें च्वं । जिगु ल्हातिं तुफि त्वःफित । मिखा हे फुति मयासे जिं
माकःचा स्वयाच्वना ।

मचा थ्वकेत त्यपया ल्यूने सुरक्षित थाय् माकःचां ल्ययेसःगु
खनाः जि अजू चाया । म्हिगः म्हीगंनिसें माकःचां माकःचिया
जाः थानाच्वंगु थें च्वं । संगू थें च्वंगु सुका ज्वनाः माकःचा मफु
मफु उसिहिं थाहां वनी । उसिहिं कुहां वइ । बुलुहुं हाकनं थाहां
वनी । पलिं चिनाः छें दने सिधयेके थें छ्चाः व बाचाः तुलाः

क्वचायेकूगु थें च्वन । जिं माकःचिया जाः क्वथीक स्वया । छँया दथु अंगः दइ थें माकःचिया जालय् नं दथुइ दथुइ सिन्का थें ज्याःगु प्यध्वः न्याध्वः खना । छँया लुखाय्, भ्यालय् जालि खापा छुइ थें माकःचिया जालय् नं भुजिं, कीचा दुहां वये मफयेक मिखां खंके थाकूगु तँय् स्वया नं चिपूगु भुवाचां भुनातःगु दु । माकःचिया जालय् दथुइ लाक्क चीप्वाःगु त्वःचा छत्त्वः नं दु । सायद थ्व फय्प्वाः जुइमाः । माकःचिया जाः स्वस्वं खप्पिसपिं दँकःमि, सिँकःमितय्सं दयेकूगु मनूतय्गु छँ स्वयाः म्ह्व मजू थें च्वन ।

स्वस्वं हे माकःचा सने मफु ख्वाः वल । ह्याउँसे प्वालाप्वाला थीगु वया भंगः जालय् धिंकाः ल्हाःतुति उलिउलि संकाच्चन । व्यथा जूम्ह मिसा वाथावाथा कनी थें माकःचा नं फितिफिति सनाच्चन । माकःचां मचा थ्वकीन थें च्वन । उकिं जिं स्वया हे च्वना । तर जिं स्वये मखन । चुकय् ग्यानापुक्क भौचा ल्वाःगु व मनूत कालाकुलु हाःगु सः तायेदत । सुथय् बहनी दुरुजा छप्यय् नयेत पियाच्चनीम्ह प्वाथय् दुम्ह भौचा लुमना वल । खिचां जक व भौचायात ज्वनाः थाथा माथा यात ला धकाः जिगु हंसं थाय् त्वःतल । नुगः भाराभारा मिन । स्वाहाने पतिइ तुतिं चू ला मचू ला जुइक चुकय् ब्वाँय् वना ।

प्वाथय् दुम्ह भौचां, तज्यानाः ज्याख्यलय् मदुगु पाइप दुने मचा थ्वकाः तयेधुंकल खनिं । मिखां मकनीपिं ह्याउँसे च्वपिं भौचिया मचातय्गु नँ तायाः मिजं भौचा वःगुलिं मिसाम्ह भौचां फक्व नं तःसः याना ख्यायेत हालाच्चन । मिजं भौचां मिसाम्ह भौचित न्ह्यपं ज्वनाः सात्तुसालाः मचातय्थाय् वनेत स्वयाच्चन ।

मचातयूत स्यायेत वःम्ह मिजं भौचायात मां भौचां कक्कुइ हे
ज्वनाः थाथामाथा यानाः वस्वात । मचात थ्वकाः छ्छौ निघौ हे
जाःगु खः ला मखु ला स्वयेबलय् तसकं म्ह न्यलाः लिगि लिगि
च्वंम्ह मिसा भौचायाके गनं वल व शक्ति ? मिजं भौचानाप
ल्वायेत । जि वाताहां स्वयाच्चना । बल्ल मिजं भौचा बिस्सुं
वन । मचा थ्वकातःगु पाइपया दुने मां भौचां भेभेलुं दुहां वन ।
पिलाक्व प्याराप्यारा खाक्क जि थाहां वना ।

गवायूत जिगु नुगः थलाः क्वलाः जुयाः नं हाक्कु कुं दन ।
बिचाः याना च्वंच्चं हे ब्यलि थुइगु ई जुल । धुकुतिइ त्वःता
थकागु जाकि वाता व हलंज्वलंया थलबल तले काः वनेमानिगु
ज्या नं लुमना वल । खासा पलाखं जि धुकुतिइ थाहां वना ।
न्हाचः स्वयाः वनाम्ह माकःचिया जाः हाकनं छकः स्वये मास्ते
वल । तीजक जाकित्यप न्ह्यःने न्ह्याकाः माकःचिया जाः स्वया ।
माकःचिया जाः जायेक चिचीधिकःपिं माकःचात इल्ल थ्वका
तयेधुंकल । मां माकःचा माकःचिया जालय् यग्गाना च्वन ।
म्वाःनि ला सित ला धाये मफुत । चिचीधिकःपिं माकःचातयूसं मां
माकःचायात प्यखें भुनाच्चन । ‘नये पित्यात नये हजि’ धाः थें मां
माकःचायात सात्तुसाला च्वन । ‘छिमित जिं जन्म जक बीफत ।
नयेगु छुं जिं बी मफुत । जिगु म्ह हे छिमिसं ब्वथलाः न’ धकाः
मां माकःचा चातावानाः च्वंगु थें जितः ताल । जि सात्तुवंम्ह मचा
जुल । जिगु म्ह छम्हं गरखेसे च्वंक इमूचां न्याः थें जुल । जि नं
स्वम्ह मचातयू मां खः । व चिचीधिकःपिं माकःचातयूत थें जिं
नं म्ह्याय् काय्पिन्त नकेत्वंके मफुतकि, शिक्षादीक्षा बी मफयाः
इलम याके मफुत धाःसा जितः नं थथे हे हयेकाः वइगु खः ला ?
जिगु नुगलय् मुगःचां छ्यात्तु छ्यात ।

ग्याःचिकुं पुनाः ल्हाःतुति याताप्याता जूसां जाकिबाता व
 हलंज्वलंया थलबल ज्वनाः भुतुली जि कुहां वया । बहनीया ब्यलि
 थुइ हे माल । मखुसा माकःचिया मचातय्सं थें जितः नं ... । जि
 मू हाल । याकनं याकनं जि ब्यलि बुकेधुन । जिगु नुगः हाकनं
 खुल्ल मिनावल । मचा थ्वकाः नं मिजं भौचानाप ल्वानाः घाःपाः
 जूम्ह भौचा लुमना वल । मां भौचायात नकेत चुंला व क्वाःगु जा
 बाताय् जायेक तया जि कुहां वना । जा दुगु बाताचा पाइपय् दुने
 तया जिं भौचित सःता- 'आ सू ... रि ... आ ... आ ...' निकः
 स्वकः सःता । भौचां जा नः मवः । हाःसः हीसः नं मदु । क्वछुताः
 जिं पाइपया दुने स्वया । पाइपया दुने मचा थ्वकूम्ह भौचा मदु ।
 मचात नं छूम्ह हे मदु । क्वाःगु जा निगः नके धकाः वनाम्ह जि
 हिस्स जुल । नुगः हीसे च्वन । मिजं भौचानाप ल्वानाः धेधेचूम्ह
 मांभौचां गथे याना मचात ल्ह्यया यंकल जुइ ? अझ ग्वःथाय्
 जक यंकेमानि जुइ ? छूम्ह मखु निम्ह मखु प्यम्ह प्यम्ह मचात
 गन थ्यंक ल्ह्ययाः यंकल जुइ ? मिजं भौचां मचात खनी धकाः
 मखा जुइ, थःगु ज्यानया च्यूताः मतसे मां भौचां थथे याःगु जुइ ।
 धन्य मांया मतिना । मांया माया सर्गः स्वयां तःफाः । समुद्र
 स्वयाः तःजाः खनिं । मचातय्त मामं सर्गः हे ल्हवनाच्चं थें जितः
 ताल ।

ने.सं. ११४० यंलाथ्वः खस्थि, सोमवार ।

लुँध्वाका, अंक ११९

अजिया किपा

“य बाबा ! प्रज्ञा ! अन सु वल ? स्वसा स्व, मैयाया मां वल । माम् हाम् यायेत मामं बुइ याःवल । ग्यानि जुयाः मांनाप हापु हाम् हाम् याः हुं न्है ! ज्ञानि ख ला जि हेरा ?” मुल्य् च्वातु च्वानाः म्हिताच्च्वंम्ह छय्यात अजिं मन्चा ज्वनाः थस्वकाः मचाया मांयात क्यन । मचाया न्यतालय् अमृत सवाः वयेक अजिं चुप्पा नल । बी हे मंमदयेक मचायात मांम्हेसित बीत्यन । छय् प्रज्ञां “म्हाः ! म्हाः ! अजि ! अजि ! अजिनापं ।” ल्हाः निपां फाताक्क फहीकाः अजियात म्हां धिंकल । अजिं छय्यात थःपाखे हे सालाकाल । अजिया गःपतय् स्वतिक्क घय्पुल । मांम्हं मचायात जवरजस्तिं सालाकाल । मचा प्याय्क ख्वल । अजिया नुगलय् थुं दित । “म्वाःल ! म्वाःल ! मचायात ख्वयेके मते बाः । नुगः पिपि च्याः । जिं हे बुयाहये मचायात । सय् हिं मचा...” अजिं मेगु धाये मलात । मचा नं काये मलाः । “म्वाः म्वाः मां ! आर्वनिसे धाः धाः थे याका तयेमज्यू । धाः धाःथे यायेगु बानि जुलकि मचा न्ह्यसैं

छुयाः हारां जुयावनी । मचाया बानि स्यनावनी । तःधी जुलकि तसकं जिद्विवाल जुइ ।” मचाया मामं अजियात लिसः व्युव्युं मचायात ख्वयेक ख्वयेक बुयायंकल । भौया खँग्वलं अजिया नुगलय् ह्याउँक छुयातःगु नालां चुईक पू थें जुल । मिखा लःलः धाल ।

काय्यात इहिपाः यानाः तःदँ लिपा तिनि अजि धायेकेगु धनमायाया कपालय् सुर्छः लुल । वा, फय, निभाःया छुं च्यूताः मतसे मंगलबारपतिंक लाइनय् च्वनाः गनेछइके वनाच्चन । ध्यवा व लड्डु जक छानाः छः भाग्यायेगु धनमायायात लुमधं । समयबजि, हाम्बःया लड्डु, सितुमाः, लैं छपु, दक्षिणा दां सकतां तयाः पुजाभः ज्वनाः दं दं हे छइके वनाः दुम्ह छय् । मिसामचा थिकेगु छैय् बूम्ह छय् मिसामचा । छयनय् तये ला, ब्वहलय् तये ला, नुगःपाय् स्वथने ला यानाः धनमायां छय्यात सुसाःकुसाः यानाः ब्वलंका च्वन । मचा बुयाः स्वला लिपा अफिस वने माःम्ह मचाया मां । मचाया मांबौनाप स्वयाः नं अजिनाप ई न्ह्यानाच्चन । मचां ल्हवत, फात, ख्वल धकाः गुबलें उसि मचाःम्ह धनमाया । मचा ब्वलना वःलिसे दंसां, दंसां, नकूसां, म्हितूसां अजिया किचः मदयेकं मगाःम्ह छय् । अजियात नं छय्या जः मखलकि मत मदुगु छैं थें च्वं । छय् छन्हु जक पाजुपिन्थाय् वंसां छः मथीगु चिकुलाया न्हि थें अजियात म्हाइपुइगु । छय् व अजि सल्लामाय् थाकुराः प्यपुनी थें । अजिया नुगलय् छय्या नितिं बूंगाःचाय् लः थें बुयावःगु मतिनायात भौमचां गुईनिंगु गसू दयेकाबिल । खःगु धाःगु ला मखुगु धाःगु ला धनमायां थुइके मफुत ।

काय् व भौमचां ब्यलि यायेत धनमायायात सःतल । भाजनय् वाःता संके थें नुगलय् खँ वायेकाः मंमदु मंमदु ब्यलि यायेत भुतुली वन । काय्नाप फ्यतुनाः जा नयाच्चंम्ह धनमायां निप्यय् जा हे घुर्के मफुत । गःपः तपुया वल । जुरुक्क दनाः जा दुगु भु चिप गालय् तयाः धनमायां म्हुतु च्वलाः थःगु क्वथाय् वन । काय्भौपिनि ख्वाः ख्वाः स्वल । स्वाहाने क्वमचाःबलय् माजुयात न्यंके थें भौमचां भाःतयात खँ थ्वकल- “जिं ला खःगु खँ धयागु खः । मचा बुयावयेत मांयात थाकुइ धकाः जिं मचायात कयाहयागु खः ।” भाःतया न्ह्यःने कलाः भिमन्

जुल । न्ह्याबलें थें बहनी न्ह्यः वयेकेत छययात अजियाथाय् तयेहल । धनमायाया लिकुनाच्चंगु ख्ववि बाः वयाच्वन । धनमाया वाक्कु छिनाः न्ह्यःवः पहः यानाच्वन । छय् प्रज्ञा “अजि ! अजि !” धाधां अजिनाप प्यपुंवन ।

छय् प्रज्ञाया निदंबुन्हि लच्छिति जक मानि । छय्यात थ्यनेत छय्या छयनय्, म्हय्, तुती वास्या वास्या यानाः अजिं थःगु नुगःखँयात बाखं कने थें छय्यात न्यंकाच्वन- “बाबा ! जि हेरा ! जिमि पुतायागु निदंबुन्हि वइन । मैया बाबायात छु छु यः अजिं हयाबी । छन्त साइकल यः ख ला ? क क यायेत ह्याउँगु, वाउँगु, म्हासुगु किपा दुगु सफू नं यः । न्हूगु नाना नं यः । छन्त चकलेट नं यः । अले... अले... अँ ततःग्वःगु बेलून ला भन हे यः ख ला बाबा ?” मचां थःगु नुगःखँ थूगु खः कि मखु अजिं वाः मचाः । म्हय्, तुती वास्या वास्या याना ब्यूगुलिं खः कि अजिया मतिनाया क्वाःजलं लुमुगुलिं खः छय् प्रज्ञा याउँक न्ह्यः वयेकल । मांबौनं मचायात बुया यंकीगु गुबलें गुबलें अजिं नं चाइ मखु । अजिया थ्व न्हिज्या हे जुल ।

छय्चा सुथय् दना वइबलय् न्ह्याबलें धनमायाया सुथया यायेमाःगु ज्या सिधयेका च्वनी । थौं नं अजिया क्वथाय् छय्यात तयेहल । थौं अजि दना हे च्वन तिनि । “मां, दना मदियानि ला, म्हं मफु कि छु ?” भौमचां माजुयात सःतल । धनमायां लिसः मब्यू ।

“मां दनादी मत्यःनि ला ? तसकं न्ह्यः वयाच्वन कि छु मांया ?”

भौमचां माजुया म्हय् गिलिगिलि यात । मचां नं- “अजि ! अजि ! जि वये अजि !...” अजिया म्हय् धितुधिना च्वन । तर अजिं वास्ता इस्ता मयाः । भौमचायात थौ तसकं अजुगति चाल । भौमचां “हानं छकः मां...मां । छाय् न्वःमवानागु ?” म्ह फहीकल । ल्हाः व छयं याताक्क वन । भौमचा थान्हा न्हुल । मचायात लुचुक्क बुयाकाल । “मांयात छु जुल थे याकनं कुहां भासँ ।” मचाया मां लायलाय् बुयाः भाःतयात सःतल । मचां न अजियाके वने मखनाः ‘अजि ! अजि !’ धकाः खयाः अजियात ल्हाः बियाच्वन ।

धनमायाया कायनं डाक्टर व्वनाहल । धनमायायात जाँचय् यात । डाक्टरं थःगु छयं कान्तां दब दब थें हितु हीकाः धाल- “थ्व हर्ट आटाक खः । अस्पताल यंकाः छुं ज्या जुइ मखुत । खाः त्वपुइका बिल । त्वाँय् च्वाँय्या ख्वःगु सः तायाः त्वाःबाः जःलाखःलाया मनूत थाहां वल । सातु वनी धकाः मचायात पाजु मल्लुपिंथाय् छ्वया बिल । ज्वलिंज्वःपिं मचात दुगुलिं पाजुया छैय् न्हिच्छि ला प्रज्ञा न्ह्याइपुक्क च्वन । बहनी जुया वःलिसे नयेत व चनेत मचां अजि लुमंकल । मांबौ नं मदुगुलिं मचायात ह्ययेकाः थ्यनेत तसकं थाकुल । न्ह्यः वःसां मचा न्ह्यलय् ख्वयाहल । पाजु मल्लुपिन्त चा छ्वयेत तसकं थाकुल । कन्हय्खुन्हु सुथनिसें ला मचायात नकेत्वंके छुं याये मफत । “अजि... अजि... अजियाथाय्... अजियाथाय्...” मचायात ख्वःगु दिके मफत । कपाः नं भचाभचा क्वानावल । पाजु मल्लुं मचायात मांबौया छैय् तये यंकेगु करं हे क्यन ।

थःगु छैक्वय् थ्यनेवं, मचा लय्ताःगु उलिथुलि हे मदु । स्वाहानेनिसें मचां “अजि ! अजि !” धकाः सःताः स्वाहानेय् ह्वासा ह्वासा थाहां वन । अजिया क्वथाय् स्वसें दुहां वन । क्वथाय् अजि मदु । खातां, लासाफांगा चीकातःगु प्वंगु क्वथा खन । अजियागु किपाय् स्वांमाः क्वखायेकाः मत च्याकातःगु खन । मचां आताहां स्वयाच्वन । मचां छुं हे मथुल । मचां बौयात स्वयाः न्यन “बाः ! अजि ग्व ? बौनं मचायात लुचुक्क बुयाः कसिक्क घय्पुयाः ख्वविया हिति हायेकल । अयनं मचा मच्चं । बौया म्हं मचा कुहां वल । मेगु क्वथापतिकं अजि माः वन । अजि मदु । अजिं “हजुर पुता मधाःगुलिं स्वाहानेक्वय् च्वनाः स्वाहानेय् थस्वयाः सःतल । हानं सःतल “अजि... अजि...” छैय् वयाच्चपि मनूत फुक्कस्या मिखा प्यात । मांम्हेस्यां मचायात जुरुक्क बुयाः कःसी पितहयाः ह्ययेकेत धयाच्वन “बाबा ! प्रज्ञा ! अजि हुंकन सर्गतय् तिमिला भावायाथाय् वन । हन्चा तिमिला भावानाप मैयायात अजिं नाप लाःवइ खं ला ! मैयां अजियात ज्वजलपा यानाः ‘जि’ धायेगु का न्है ?” मामं छु धयाच्वन मचां छुं मथू । फुक्कस्यां मचायात फक्क ह्ययेका च्वन ।

बहनी जुल । मांबौ न्ह्यःने दयाः नं मचायात नकाः थ्यनेत तसकं
थाकुल । बल्ल बल्ल थ्यने फत । सुथ न्हापां मांबौ दना वःबलय् मचा
लासाय् मदु । मांबौ निम्हेस्या सातु वनाः प्वाथय् च्वंपिं किमि हे सित थें
च्वं । निम्हेस्यां जिवय् हंसं हे थाय् त्वःतल थें च्वन । ल्हाः तुति फ्यारा
फ्यारा खात । “बाबा प्रज्ञा ! प्रज्ञा छ गन ?” धाधां मांबौ निम्हेस्यां छेंया
फुक्क क्वथाय् मालाच्वन । अजिया क्वथाय् खापा चालाच्वंगु खन । मांबौ
निम्हं हथासं अजिया क्वथाय् ह्वव्वाः वन । मचा ला मुलपतिं थ्यानाः
अजिया किपा थःगु मुलय तयाः चिपागु नायूगु ल्हातं किपाय् पाता पाता
दायाः किपानाप म्हिताच्वन ।

ने.सं. ११४० यंलागाः अस्तमि, बसुवार ।

थौकन्हे, अंक २८५

भिं भौमचा

थःछें असंत्वालं थःगु छें क्वहिति त्वाःतक लिहां वयाच्वंम्ह
 ल्हुतिमायाया लँय् स्वयाः नं सारि पसलय् मिखा ब्वयेकाः
 वयाच्वन । न्हून्हूगु सारि खानातःगु पसलं ल्हुतिमायाया मिखा
 व नुगःयात सात्तुसाला च्वन । मखंत्वाःया महाद्यःया न्ह्यःने
 च्वंगु सारि पसःन्ह्यःने थ्यंबलय् वया पलाः अलकत्राय् प्यपुं थें
 जुल । न्हाय्कंदुने ब्वयातःगु हि थें ह्याउँसे च्वंगु रंगं जाःगु सारी
 च्वलाकुछि जरि बुझाया किनारा दुगु । उकिसनं पाछायेगु च्वः नं
 दोपत्ताय् थें जरिं जाःगु खंबलय् ल्हुतिमायाया नुगः ची मफुत ।
 ल्हुतिमायायात न्हाय्कं पिने जक सारि स्वयां लुमधन । पसःदुने
 हे पलाः न्ह्यात । म्वहनी नखःबलय् तःथाय् द्यइके वनेमानिगु
 लुमना वल । सारि त्वःते हे मास्ति मवल । सारिया मू क्वकायेत
 साहुजिनाप ताउत हालाच्वनेत ल्हुतिमायाया ई मदु । साहुजिं

धाक्व हे मू पुलाः सारि न्यात । थःत जक मखु भौमचा नःलियात नं छत्वाः । म्थ्याय् दुगु मखु । ल्हुतिमायां भौमचायात हे म्थ्याय् भाःपिया च्वन । मिसामचा मदुगु छैय् भौमचा दुहां वःबलय् ल्हुतिमाया व वया भाःत लय्ताःगु उलिथुलि हे मदु । न्थ्याग्गु जक न्याःसां नःलियात नं न्यायेगु वया बानि । बजि ज्वरे यायेत हथाय् चाःगुलिं ल्हुतिमाया ध्यागःपलाः यानाः छैय् ब्वाय् वन ।

छैय् थ्यंकाः थहां वनाच्चंबलय् ल्हुतिमायां भौमचा नःलियात लबय् नापलात । नःलिया अजूचाःगु सः पिज्वल- “मां ला याकन हे लिहां भाल । हथाय् चायाः भायादीगु थें च्वं । ब्यलि यानाः जक भाइ ला धकाः च्वनागु । छिकपिनि कायं बजि ज्वरे यानादिल । जिपिं फुकस्यां बजि नयेसिधल ।”

“अय् ! जिल का !” चीहाकःगु लिसः बियाः ल्हुतिमाया थःगु क्वथाय् वन । बजि नकेत लिबात धकाः लुफिं हाइ थें च्वंक ब्वाय् वयागु सितिं वन । बजि नयेबलय् नःलियात न्हूगु सारि क्यनेगु ल्हुतिमायाया चं चं धाःगु नुगः फ्यासुल । ‘थौं क्यने हे मखुत’ ल्हुतिमायाया नुगः फहिल ।

पिहां वनावयागु वसः त्वःताः छैय् च्वनेगु वसः पुनाच्चंम्ह ल्हुतिमायाया बिचाः वाः वयाच्चन- ‘मखु ... मखु कन्हय् मखु थौं हे सारि भौमचायात क्यनेमाली । बजि नयेबलय् हे सारि क्यनेमाः धयागु छु दु ? आः जूसा काय् नं क्वथाय् दु । वया कलाःयात मामं गुलि माया याः थें खनी । काय् नं लय्ताइ । मयः धाःसा कन्हय् लित यंके नं जिल । मयः ला धाइ थें मच्चं । अपाय्च्वं रंग बांलानाः नं दन्न च्वंगु सारि । नःलियात सारि क्यनेत ल्हुतिमाया हथाय् चाल । सारि ज्वनाः काय्भौया क्वथाय् पलाः न्थ्याकल ।

“नःलि, थन स्व सा । मखनय् सारि पसलय् व्वयातःगु सारि तसकं बांलाः थें च्वनाः छन्त व जितः नित्वाः सारि न्यानाहयागु । म्वहनीबलय् दन्न च्वंक ह्याउँक सारि सिनेमाः धकाः हयागु ।” ल्हुतिमायां सारिष्वः फ्यनाः बांलाक चकंक हे क्यने सिमधःनि, नःलिया लिसः पिज्वये धुंकल, ‘ई ... मां जितः सारि छाया् हया दीमाःगु ? यःसा मांयात जक न्यानादीसा ज्यू नि । जिकेय् थज्याःगु ह्याउँगु सारि यक्व दु । उखे मामं नं म्वहनीबलय् दइके वनेत माःसा थज्याःगु हे सारि यंकि धाःगु खः । जिं म्वाः धकाः महया । म्वहनी धकाः सारि हे सिनेमाः धयागु छु दु ? सारि सिनाच्चने हे भक्त ताः जितः ।” कायं नं भौमचाया खँय् ल्याप्चे तल, “खः मां, नःलि सारि सिनीम्ह मखु । छाया् वयात सारि न्यानाः हयेमाःगु ? वयात भीसं सारि न्याना बीमाःम्ह हे मखु । म्वाः मदुगुली दां फुके मते ।” काय् व भौमचाया लिसः न्यनाः ल्हुतिमाया स्वाहानं कुतुं वंम्ह थें भस्के जुल । नुगलय् हां न्यात । सारिष्वः ज्वनाः ल्हुतिमाया क्वथां पिहां वल ।

भौमचाया दुरुत्वंम्ह मचा दुगुलिं ल्हुतिमाया हे ब्यलि थुइत भुतुली वन । ब्यलि थुयाच्वंम्ह ल्हुतिमायाया नुगः थासय् मलाः । सर्गतय् सुपाँय् न्ह्याः थें वया नुगलय् नं खँ न्ह्यानाच्चन, ‘सारि मयःसां मस्युंसां आहा गुलि बांलाः छकः धाःसा छु स्यनी ? न्ह्यागुं जिकेय् दु, मांयाथाय् दु धायेगु बानि । इमिथाय् छेंय् लुँयाम्ह किसि दुसां थःगु छेंय् ला दइ मखु । उलिमछि व्वनाः सःस्यूम्ह मचाया मां जुइधुंकूम्ह मिसां व धाये ज्यू व धाये मज्यू धकाः गथे मस्यूगु ? तःमिपिनिगु याकःम्याय् जुयाः खः ला ? सःस्यूपिं मनूत ला यक्व सि सःगु सिमा थें क्वक्व छुइमाःगु खः । इहिपाः यानाबलय् ला तसकं हे भिंम्ह भमचा । थःथिति फुक्कसिया छप्वाः म्हुतु । मखुगु

नं मखु भमचा बांलाःगुलिं ला फुक्कसिया मिखाय् प्यपुं । मिजास
नं उलि हे बांलाः । कुंखिनेथाय् संगू पुछि मदु । ज्याथजिथि छैय्
वइबलय् छयं क्वछुइगु ला मिखा फुति याये मलाः । ल्हुतिमाया !
छंथाय् छैय् वःम्ह भौमचा थें भिंम्ह मेपिनिगु छैय् लुइके थाकुइ का ।
थःथितिपिसं न्हाय्पनय् स्वांपुया थकी जितः !

नुगलय् खँ वायेकु वायेकुं ब्यलि थुयाच्चंम्ह ल्हुतिमायाया
कें, तरकारी, अचारय् चि तः मतः धाये मफुत । ल्हुतिमाया
छकः भस्के जुल । रिकापि छपातय् कें, तरकारी, अचार तयाः नं
स्वत । कैय् चि मदु, अले तरकारी, अचारय् चि न्वल । ‘हत्तेरिका !’
धाधां चि मदुगु कैय् चि तल । चि न्वःगु तरकारी, अचारय् लः
तनाविल । ‘छु याये, न्ह्याक्व नुगलय् खँ वायेके मखु धाःसां
मज्यू का । इहिपाः याना स्वदँप्यदँया दुने भिं भमचायाके खनेदुगु
लुंया पालिस ज्यलाः लीखू, कँय्खू खनेदत । म्ह्याय् मदुगुलिं
भौमचायात हे म्ह्याय्यात बुयावइगु मतिना जिं मचायेकं हे
बुंगाःचाय् लः थें बुयावइगु । वामाँ व छवमाँ उथेंउथें खनेदःसां
यक्व हे पाःगु जुयाच्चन । जिगु कर्मय् हे मदुगु भाग्यय् दयेके
धकाः भौमचायात म्ह्याय् दयेके धयां नं जी ला ?’ ल्हुतिमायाया
ताःहाकःगु भसुकाः वल । ग्वाराग्वारा जा दासि वये थें नुगलय्
खँ दासि वयेकु वयेकुं ब्यलि बुकल ।

बहनी दनेत छयं फुंगाय् दिकूसां ल्हुतिमायां न्ह्यः वयेके मफु ।
मिखा तिसिनाः न्ह्यः वयेकेगु कुतः याःलिसे भन जक नुगः हियूगु
खँ स्वात्तुस्वास्वां ताःहाकः जुजुं वन, ‘इहिपाः सिधयेकाः लच्छित्ति,
न्हापां दनाः वसिबँ पूबलय् सेखं चाल, मुसु वल, जँ स्यात धकाः
थःछैय् लांलां चाह्यू वन । लिहां वःबलय् ज्या याइम्ह ब्वनावल ।
न्हूम्ह भौमचाया तुफि ज्वने म्वाःल । भाराचिप सिले म्वाःल । थःगु

वसः प्वःप्वः हीत ज्या याःवइम्ह पुनमायाचित थःछँय् बियाछ्वइ ।
 काय्यागु वसः, बुरायागु वसः, थःगु वसः फुक्क फुबलय् फुथें थम्हं
 हे हियाच्वन । मचा दसेल्लि थःछँय् वसः हीकेछ्वयां साध्य हे मजुल ।
 थःगु वसः व मचायागु वसः च्याता भिताति वसः ह्यूबलय् लुसि
 त्वःधुल धकाः ग्वःकः ग्वःकःमछि ल्हाः पुइकाः काय्यात क्यनाच्वन ।
 न्हिच्छि थःछँय् वनाः लिहां वःबलय् वसः हीम्ह तुयूमैचा व्वनाहल ।
 आः हानं मचा स्वइम्ह मिसामचा मालाच्वन धकाः भाःतयात खँ
 न्ह्यथने थें यानाः जितः न्यंकाच्वन ।’

चान्हय् बाचा ई जुइधुंकल । समुद्रय् किसिदुम्ब्वः थें नुगलय्
 खँ थहां क्वहां जुयाः ल्हुतिमाया फाताफाता मू पुलाच्वंगुलिं वया
 घनेधुंकूम्ह भाःतया न्ह्यलं चाल । न्ह्यः वयेके मफुम्ह ल्हुतिमायायात
 भाःतं न्वात, “फिसलय् च्वंम्ह न्या थें गुलि जक फाताफाता
 सनाच्वनागु ? छ हे मज्यू । न्ह्यागु न्यानाहःसां यः मतायेकीम्ह
 भौमचा धकाः स्यूसां छं न्ह्यागु न्यानाः छाया छु धकाः हयेमाःगु ?
 थ्व खँ छंगु नुगलय् छतिं दुहां मवं । उखुन्हु जन्मन्हिबलय् नं स्वीटर
 छपाः न्यानाविल । ‘गज्याःगु भ्वय्कंगु रंग’ धकाः वं लिसः बिल ।
 दच्छि लिपा वःगु न्हापांगु इहिपाः न्हिखुन्हु नं सिन्हः तिकाः चिपुगु
 सिखः छपु दछा बिल । छं गुलि रहर यानाः बियागु मखु ला ?
 छं लुमनि ला ? उबलय् नं भौमचां ‘थज्याःगु चिचीपूगु सिखः ला
 जिकेय् ग्वःपु मछि दु’ धकाः छं नवायेथाय् मदयेक लिसः बिल ।
 थ्व निदं स्वदँया दुने तिसा, वसः, ब्याग न्ह्यागु न्यानाः बियाच्वनी ।
 ‘आहा गथे च्वंक बांलाः’ धकाः छता जक यः तायेकूगु दु ला ? छं
 भौमचायात म्हायायागु मतिना हायेकाच्वन, वं धाःसा तुथिया लः
 थें न्यालु चायेकाच्वन । छं च्यूताः मदु । थौं जक नुगलय् स्याकाः
 न्ह्यः मवयेका च्वनां जी ला ? आःखुन्हु वाःचायेकि ।” भाःतं नं
 ल्हुतिमायायात हे त्वाकः दात ।

थौं तुयूमै वयाः कःसी जायेक वसः हियाः पानाच्वन । वसः
 ह्युह्युं हाछ्युं हाछ्युं नं तयाच्वन । मुसु नं तयाच्वन । पुनमायां
 भाराचिप छद्रं दयेक सिलाच्वन । बरन्दाय् मचा स्वइम्ह मिसामचां
 मचायात चिकं बुकाच्वन । भुतूज्या यायेत छगः बाल्टिन लः
 कायेत कःसी पिहांवम्ह ल्हुतिमायायात खनेवं छैलिक्क च्वम्ह
 बुरिम्ह काकिया सः तायेदत, “अय् ल्हुतिमाया ! थौं गुलिमछि
 वसः हीकागु ? भीसं हीमाःसा जक ... । भारा चिप सिलीम्ह गुलि
 याकनं वयेधुंकल । अहो ! मचा स्वइम्ह मिसाचा नं लुइधुंकल
 का । थौकन्हय् ज्या याइपिं मनूत माले तसकं थाकु धाइ । थ्व
 फुक्क भौमचायागु तजविज मखा जुइ ? धात्थें हे नुगलय् मिखा
 दुम्ह भिं भमचा छन्त दत ।” ई छवयेत निन्दा चर्चा यायेगु, बुरि
 काकिया बानि ल्हुतिमायां मस्यूगु मखु । ‘साया घाः क्वखं मस्यू’
 नुगलय् तयाः खः काकि धकाः अःपुगु लिसः बिया ल्हुतिमाया लः
 बाल्टिन ज्वनाः दुहां वन ।

न्त्याबलें थें ल्हुतिमाया न्हापां दनेत स्वल, दने मफु । ज्वर
 वयाः म्ह छम्हं छयाछया याः थें स्यानाच्वन । कथु नं स्यानाच्वन ।
 ज्वर नं दु थें च्वन । हथासं कायं डाक्टर सःतः वन । कोरोना
 ल्वय् खः ला धकाः संका यानाः डाक्टर छैय् मवः । “छिं धयादीगु
 न्यनेबलय् छिकपिनि मांयात कोरोना भाइरस ल्वय् जूगु थें च्वं ।
 अस्पताल यंकाः याकनं हे PCR टेष्ट याकादिसँ । लिच्वः मवःतले
 मां च्वंगु क्वथाय् छिकपिं सुं हे भायादी मते । नसात्वँसा वीबलय्
 नं ल्वगिनाप न्हय्कु च्याकुति हे तापाकं बियादिसँ । तसकं मफया
 वःसा अस्पतालय् भर्ना यानादिसँ ।” डाक्टरं धयाहःगु खँ न्यँन्यं
 ल्हुतिमायाया काय, भौ, बुराम्ह फुक्कसिया ग्यानाः म्हुतु गनावन ।
 भुखाचं छै संके थें फुक्कसिया नुगः भाराभारा सन । अस्पताल

वनेत वसः पुनाच्वंम्ह ल्हुति मायाया कोरोना ल्वय्या खँ न्यनाः
 खाः वँचुका हल । ग्यानाः धेधे चुल । ल्हुतिमायायात लिधंसा बीत
 सुयां हे तुति न्त्यमज्याः । ल्हुतिमायायात ज्वनेत फुक्कं ग्याःचिकुं
 पुंकाच्वन । ल्हुतिमायाया बुराम्ह भाःत कपालय् ल्हाः तयाः खाः
 जक तुलुतुलु स्वयाच्वन । कलाःयात लिधंसा बी मास्ते वःसां म्ह
 न्त्यज्याये मफुगुलिं नुगः हीकाच्वन ।

छँय् जायेक ज्या याइपिं दयां नं उसाँय् मदुम्ह ल्हुतिमाया
 याकःचा जुल । काय्या म्हुतु जक न्यानाच्वन, “मां ! अंगः ज्वना
 बुलुहुं वा न्हेँ । कुने गाडी वयेधुंकल ।” भौमचा नःलिया पिचु म्हुतुं
 सः पिज्वया च्वन, “ध्वरगीम्ह तुयूमैचा । सेखं चाः वये मफु धाःसा
 वयात वा हे वा धकाः सुनां कर याइ ? वयागु सेखं ल्वय् मांयात
 प्यपुन जुइका । सेखं जक जूसा ला ... खः का ... । कोरोना
 भाइरस ल्वय् जूगु खःसा जकं ... छु याये का ... । मांयात ल्वय्
 प्यपुनाः ला खः का । मचायात व जिमित जूगु जूसा जकं ...
 यःमां सा ... । धन्य म्हिगः जि व मचा क्वथां पिहां मवया ।
 मचाया बौम्ह न्हिच्छि ज्याकुथी हे जुल ।” भौमचाया खँ न्यनाः
 खबि लःलः धाल । ल्हुतिमायाया छपा न्हाय्पनय् बुरि काकिया
 सः थ्वल, ‘तसकं हे भिं भमचा ... ।’ मेगु न्हाय्पनय् भिं भमचाया
 सः थ्वयाच्वन, ‘यःमां सा ... मांयात ल्वचं पुं थें जि व मचायात
 पुंसा जकं ... ।’

ने.सं. ११४० अनलाथ्वः एकादसि, आइतबार ।

लुँध्वाका, अंक ११७

याउँगु ई

“बुद्धिबहादुर, म्हं फु ला ? सुर्थनिसें याकःचा फल्चाय् फ्यतुना च्वन । च्या त्वने सिधल ला ? थौं छि नुगलय् खँ वाः थें च्वं खः ला ?”

“म्हं फु । न्ह्याथाय् च्वंसां याकःचा ला खः नि । घनश्याम छ गन वने त्यनागु ? ई दुसा छ नं भतिचा च्वंसां ज्यू ।”

“वनेगु थाय् हे गन दु भी ? जागिर त्वःफ्यूपिं बुरातय्गु ज्या दुरु काः वनेगु । तरकारी न्याः वनेगु । मेगु ज्या यायेत सुनां पत्याः याइ भीत ? मखु ला बुद्धिबहादुर ?”

“ओहो ! घनश्याम दाइ, बुद्धि दाइ ! छु खँल्हाबल्हा जुयाच्वन थन ? छय्पिं स्कूल बसय् तयाः लिहां वयागु । छिपिं खनाः जि नं थन वयागु । छु जुल बुद्धि दाइयात ? ख्वाः ख्युंसे च्वं । विशेष खँ छु दु ?”

“बुद्धिबहादुरयात जिं नं न्यनाच्चनागु खः । छुं आपद विपदया खँ दुसा पासापिन्त कंसा नुगः याउँसे च्वनी । नुगल्य् जक खँ वायेकाच्चनां छुं नं ज्याखँ तिप्यनी मखु । मखु ला इन्द्रमान ?” घनश्यामं इन्द्रमानयात खँ थ्वकल ।

“खः नि सा पासापिन्त हे नुगःखँ मप्चंकूसा सुयात खँ व्याकेगु ?” इन्द्रमानं चीहाकःगु लिसः बिल ।

“छिपिं फुक्क थन मुनाच्चंगु भ्यालं खंगुलिं जि नं पिहां वयागु, पासापिनिगु हालखबर न्यनेत । फुक्क पासापिं म्हं फु मखा ? बुद्धिबहादुर, छं सने मास्ते मवः थें च्वं खः ला ?” पासा पुचल्य् नकतिनि थ्यंकः वःम्ह यज्ञलालं खँ घतन ।

अफिसं याउँगु ई जूपिं त्वाःया मिले जूपिं पासापिं मध्यय् दकल्य् थँजिम्ह बुद्धिबहादुर चि नःम्ह खा थें भुग्लुं च्वनाः याकःचा फल्चाय् च्वनाच्चंगु खनाः घनश्याम, इन्द्रमान व यज्ञलाल पासापिं मुंवल । त्वाल्य् गफ यायेत ज्या छिंगु थाय् फल्चा । फल्चाय् छम्ह मनू जक खनेमाः छम्ह छम्ह यायां मनू मुनेत यक्व ई म्वाः । इताः कुले थें पासापिसं कुतुकुलाः खँ न्यनाच्चंगुलिं बुद्धिबहादुरया नुगल्य् च्वंगु बुलुमि ग्वला बी थें जुल । सिसी पुसा कतिक्क तये थें बुद्धिबहादुर लिसः मव्युसे कथु कतिका च्वंसां ताःहाकःगु खाउँगु भुसुकाःयात वं पने मफु । बुरिपिं जूसा मिखां पाखा हायेकेधुकल जुइ । तर बुद्धिबहादुरं मिखा जक ह्याउँक तयाः उखेथुखे स्वयाच्चन । बुद्धिबहादुरया नुगल्य् ग्वःफय् स्वचाना च्वन धकाः पासापिसं थुइकल ।

कथंहंक खँ ल्हायेसःम्ह यज्ञलालं बुद्धिबहादुरयात पाचिनाः नुगल्य् पावासः पाये थें खँ न्यथन, “स्व ! बुद्धिबहादुर, भी आः जक पासा जूपिं मखु । छिमि लुमं ला ? मचाबल्य् भी घोराघोर जुइक ल्वानाः छैय् वनेगु । सतिखुन्हु बाःमापिसं, ‘म्हिलतः वनेमते अज्याःपिं पासापिं नाप’ धाःसां भी हानं म्हिलतः मवसें मफु । छम्ह पासा जक म्हिलतः मवःसां छैय् थ्यंक वनाः

सःतः वनेगु । द्यःथाय् समय्वजि छव्वःता जक लानाहःसां इनाः नयेगु । जन्मन्हिया धौवजि इने हःसां फुक्कसित गाक्क ल्हाःपा जायेक हयाः इनाः नयेगु । मचांनिसें थुलि मिले जुया च्वनापिं पासापिन्त खँ कनेत छं छाय् मछिंगु ? बरु जिथाय् छैय् वनाः सहलह याः वनेनु ।”

“खः खः, थन च्वनाः खँ ल्हानाच्चनां छु यायेगु ? अंगःया नं न्हाय्पं दु धाइ । यज्ञलालया छैय् सुं मदु । अन च्वनाः घौछि खँल्हाबल्हा यायेका भी ।” इन्द्रमानं यज्ञलालया खँय् सहि तल । पासापिं सकलें यज्ञलालया छैपाखे पलाः न्ह्याकल ।

यज्ञलालया क्वथाय् थ्यनेवं पासापिं सकसिया मिखा पल्ली भुतुमालि थाये थें बुद्धिबहादुरया ख्वाल्य् तक्पन । सुनां छुं न्यने मलाःनि बुद्धिबहादुरं थःगु नुगः वालं ची मफुत । न्यतालं ख्वबिं सुल्लप्याच म्हितल । फल्चाय् खँ प्वंके मछिना च्वंगु । बुद्धिबहादुरया कथुं अनायास हे सः पिज्वल, अटोमेटिक खापा चालावइ थें म्हुतु पकुपकु चिंकाः खँ कनाहल, “काय् भौपिसं जितः थ्व हे वइगु संल्हूखुन्हुंनिसें वृद्धाश्रमय् तये यंकेगु हं । काय्या ससःखलःया लागाय् छतजाः न्हूगु छै न्यानाः माचाछि च्वंवनेगु हं । पुलांछै छखां बालं तयावनेगु हं । भ्वाथःगु छैय् सुग्घर यायेगु व जितः सुसाः यायेत उथें थाकु धाल । जिमि मांबौनं जितः गाक्क ब्वंके मफुत । अबुं स्यनातःगु सिमेन्त प्लास्टर यायेगु लजगाः ज्वनाः हे काय्यात ब्वंकाः तुतिं चुइका । भौप्वाः व तिकिभ्याः दुगु छैयात तःपाः भ्याः व कःसि तयाः जिं छै ज्या छिंकाः । आः जि बुरा जुयाः ज्याय् वने मफुगु तःदै हे दत । जितः वृद्धाश्रमय् तये यंकेगु खँ जुल ।” बुद्धिबहादुर पुली भ्वसुना सुकुसुकु ख्वःगु सः थ्वल ।

बुद्धिबहादुरया नुगः हियुगु खँ न्यनाः पासापिनिगु नुगलय् च्वापुं थिल । पासा घनश्यामया नं सासलं घ्वात्तु घ्वानाहःगुलिं नुगःखँ बुलुहुं पिज्वल, “पासापिं जितः नं पीर जुयाच्चन । छु याये छु याये । छैया खँ सुयात कनेगु ? काय् नं वया नामय् छै च्वयाव्यु धकाः धिपि यानाच्चन । छै बैक्य् बन्हः तयाः त्यासा कयाः पासापिंनाप होल-सेल पसः तयेगु हं । सु पासापिंनाप ज्या सनेत्यनागु ? छु सामानया होलसेल पसः तयेगु बांलाक

खँ कंगु मखु । बुरा बौनाप सहलह याये मयः थौकन्हय्या काय्पिनि ।
ग्वसाः ग्वः थें कमाय् याये फःसा ला बांलात । मखुसा वास छकू दुगु नं
छुइमाली । सही तयेमखु धाये नं मछिं । ज्या याये धाःम्ह काय्पात ग्वहालि
याये मयः थें जुल । थ्व न्यँसानिसें न्ह्यः हे मवः ।”

पासापिनाप नुगःखँ व्याकेगु यज्ञलालया पाः वल । छुं खँ सुमचुकुसें
खँ न्ह्यथन, “बुरा बैस धयागु याउँगु ई मखुसे माय्बिलिचां त्यप घय्पुइ
थें पीर व दुखया कु क्ववीगु ई खः ला धया थें च्वं जितः ला । अधवैसय्
कलाः सिनाः सकस्यां हाकनं इहिपाः यायेमाः धाःसां जिं स्वम्ह मस्तय्गु
ख्वाः स्वयाः इहिपाः मयासें नुगः तयाच्चना । पुखौलि बुं म्युम्युं ब्वंकाः तःधी
याना । इमिगु इच्छा अनुसार विदेशय् छवयाः इलम याका । फुक्कस्यां
विदेशय् हे छँ जुल । जि नं मस्तनाप हे च्वनेगु याना । लिपा जूलिसे इमि
फुक्कसिया जितः बिचाः यानाः नकेत्वंकेगु ईब्यः तनावन । इमि छँय् थुया
नयेगु बानि हे तनावन । थःत नयेगु थम्हं ज्वरे यायेमाः । न्हिच्छि याकःचा
च्वनेमाः । गनं वने धाःसा याकःबकः गनं वने मफु । न्हिच्छि याकःचा
च्वने माःसां कर्पिनिगु देशय् छाया च्वनेगु ? थःगु छँय् च्वनेगु हे भिं तायाः
काय्म्याय्पिंथाय् वनेगु त्वःता बिया । काय्, म्याय्, छय् फुक्क दयाः नं
जि निसन्तानथें थ्व छँय् याकःचा च्वनेमाल ।”

थजिपिं पासापिनिगु म्वानासू खनाः नकतिनि नकतिनि जागिरं याउँगु
ई दुम्ह इन्द्रमानया म्हं धुलं गःगु थें चेंचें मिनावल । इन्द्रमानया खलि
खाली मजूनि । बुरा पासापिनिगु खँ न्यनाः इन्द्रमान वाल्ल जुयाच्चन ।
‘मचाखाचा ब्वमलंतले जक मांबौया मू दयाच्चनीगु खः’, लिपा जुलकि
बुराबुरि मांबौपिं भ्वाथःग्वारा थें गन सुचुके गन सुचुके मस्तय् त जुया
वयेयः खनिं । छु याःसा बुराबुरितय्गु याउँगु ई सुख शान्तिं म्वाये फइगु
खः ?’ इन्द्रमानया न्ह्यपु वालावाला सनाच्चन । आकाभाकां इन्द्रमानया
न्ह्यःने छगू ग्वसाः दयावल । तुरुन्त हे पासापिन्त ग्वसाः न्ह्यथन, “छिमिगु
नुगः थुं दीगु खँ न्यना जितः नं भविष्यया भकुंग्वारा ख्याकं थ्वात्तुथाः
वल । बुरापिं लही मालकि काय्म्याय्पिन्त किसि क्ववीगु थें जुया वयेयः
खनिं । थथे जुइगुया मू हुनि नगद नारायण हे खः थें जितः ताल । भुतिमा,

सिमिमाय् गसि मबिलकि व्वलने फइ मखु थें छेंया जःपिनिगु तिवः मन्तकि बुराबुरितय् म्वाये फइ मखु धयागु भीगु बिचाःयात हाकुतिने माल । थुकियात दां वइगु ज्या छुं नं छुं भीसं यायेमाल । ज्याय् नुगः क्वसालकि भीत न्हि छयायेत नं अःपुइ । द्वःबद्वः दां छेंया जःपिके ल्हाः फयेमाली मखु । आः बुरा जुल छुं याये मफुत धकाः नुगलय् लेहें बुयावइगु निराशायात भीसं बिसिके छवयेमाल ।”

इन्द्रमानया बिचाः न्यनाः पासापिं पौभाः जुल । बुरापिं अदभुत चायाः लिसः बिल, “इन्द्रमान छं ला अजुगति चाःगु खँ न्यंकल । थ्व बैसय् नं छु ज्या यायेफइ भीसं ? गथे दां कमाय् यायेफइ ? छेंया जःपिसं भीत छु जक मघाइ ? थःगु हे कर्म दुख सियाच्चीपिं मघाइ ला भीत ?”

पासापिन्त लिध्वासा वीकथं इन्द्रमानया लिसः वइ, “बुरापिसं जक छाया् ज्या याये मफइ ? ज्या यानानल धकाः छेंया जःपिं भन लय्ताइ । खँ ल्हाइपिसं न्ह्यागु याःसां खँ ल्हानाच्चनी । म्हुतुप्वाः सुनां तिकः वनेफइ ? यज्ञलाल ! छ ला विदेशय् तःकः मछि वनाः दंदं च्वनेधुंकूम्ह खः । छं स्यू जुइमाः अन बुराबुरित सुं नं सुम्क च्वनी मखु । न्हिं निघौ स्वघौ गुलि फु उलि ज्या याः वनी । मफइवलय् वनी मखु । न्हिं घौ ल्याःकथं दां बियाच्चनी । भीथाय् नं बुरापिसं यायेफुगु यक्व ज्या दु । बुरा पुचःया थ्वः दयेकाः मुनाज्या यातकि न्ह्यागु ज्या नं कथं हनावनी । गथेकि तरकारी पसः, पत्रिका पसः, कापि कलम फोटोकपि पसः, मस्तय्गु न्ह्यवःसा पसः, मचातय्गु सफू पसः । थज्याःगु ज्या यायेत बल माःगु मदु । वसः हीगु मेशिन प्यंगः न्यागः तयाः नं दां कमाय् यायेफु । थ्व ज्या यानाः अफिस वनेमाःपिं मिसापिन्त गुलि जक अःपुइ ? कमाइ दुपिं मिसापिसं निसः प्यसः दांया च्यूताः तइ मखु । मांबौ निम्हं जागिर वनेमाःपिनि मचातय् नं भीसं म्हितका तयेफु । मचातनाप म्हिते दःसा भीनं न्ह्यइपुइ । दँय्दसं जागिरं याउँगु ई काइपिं बुरात जक मखु बुरित नं अप्वः दयावइ । सुनां छु ज्या यायेन्ह्याः व हे ज्या जक यायेगु ।”

इन्द्रमानं हस्ते याःगु सलय् घनश्यामं हाईसे यानाः सः बिल, “खःनि पासापिं थ्व ग्वसाः ला जितः तसकं यल ।” इन्द्रमानया ग्वसालय् घनश्यामं ल्याच्चे तःगु खनाः मेपिं बुरापिं पासापिनि मिखाय् नं ख्युंथाय् मत प्वालाक्क च्याःगु थें जुल । यज्ञलालं लय्ता सः पिज्वयेकाः, “थथे बुरापुचः मुनाः वायेत्यः प्वायेत्यः जुयाच्चंगु भीगु ईयात बांलाःगु ज्याय् छ्यलेगु खःसा जिगु छेंया छ्यलि फुक्कं बालं मतसे ज्या सनेत थाय् बियाबी । आःयात फुम्हेसिया फुथें दां ल्हानाः ज्या स्वनेमाल । लिपा ल्याःचाः यायेगु द हे दु । ल्याःचाः तयेगु जिम्मा इन्द्रमानयात बीमाली । पासापिं मध्यय् व दकलय् क्वम्ह व सःस्यूम्ह नं खः । पासापिनि छु बिचाः ?”

पासापिसं दां ल्हायेगु खँ न्त्यथंगुलिं बुद्धिबहादुरयात मछिना वल । फसं पुइका यनी ला धयाथें च्वन, बुद्धिबहादुरं चीसः याना सः पिकाल, “पासापिं जिकेय् ला दांया नामं ध्याग छगः हे ध्यवा मदु ।” बुद्धि बहादुरं तसकं नुगः क्वतुंकाः लिसः व्यूगुलिं पासापिसं वयात तिबः बियाः धाल, “बुद्धिबहादुर, छं नुगः क्वतुंके मते । छंके दां मदुसा म्वाःल का । छंगु ल्हातय् यक्व शीप दु । छं मिसाज्या इताः फ्यनेगु, धुपाय् निलेगु, जजंका दयेकेगु, ग्वःजा इताः व घ्यःचवा इताः दयेकेगु, ब्वहता लप्ते सुइगु सकतां ज्या सः । थौंकन्हय् थज्याःगु मदयेक मगाःगु मूवंगु ज्या सःपिं मिजंत ला छु मिसात हे मदये धुंकल । फुबलय् फक्वचा थ्व ज्या याःसा गाः । थम्हं याये मफुसां सयेके न्त्याःपिं मनूतय्त स्यनाः नं ज्या न्त्याकेफु । मूखँ लिपा वइपिं जागिरं याउँगु ई कयावःपिं बुराबुरितय्त कःघानाः ज्याय् सक्रिय यायेगु ग्वसाः दयेकेमाल ।

बुरापुचःतय्गु लय्ताः सलं क्वथा थ्वल । “ज्यू ज्यू पासापिं कन्हय्निसें थ्व हे इलय् थन हे क्वथाय् सहलह यायेत मुनाः ज्याकुथि स्वनेगु जुल ।” बुरापुचःतय्गु नुगलय् न्त्यइपुक लय्ताःया स्वां त्वयेकाः ज्यःनाः यायेगु ई लुमंकाः थःथःगु छेंय् वन । बुद्धिबहादुरया छेंय् थ्यनेवं काय्या सः थ्वल, “बाः ! गन वना च्वनागु ? कंस वनेत माःमाःगु हलंज्वलं लुमंका प्वःची माल । वने त्ययेकाः व काये मानि थ्व कायेमानि धकाः हथासं सना च्वनेमाली । उकिं इलय् हे लुमंकाः ...” काय्यागु खँ पूमवंकं

बुद्धिबहादुरं लिसः बिल, “बाबु ! जि थःगु छँ त्वःताः गनं वने मखु । छिपिं भ्वाथःगु छँय् च्वने म्हांसा लसतां हे छिपिं जक गन न्ह्याः अन च्वं हुँ । जिं पने मखु । जि याकःचा च्वनेफु ।” बौया लिसः न्यनाः काय्म्ह अंगः थें नवाये मफुत ।

घनश्यामया काय् नं बौयात मालाच्वंगु जुयाच्वन । छँक्वय् घनश्यामयात खनेवं काय् नं हथाय् चाःगु सलं धाल, “बाःयात मालाच्वनागु आः मखु का । छँय् लेखनदास व वकिल वयाः भ्वंभिं च्वये सिधयेकल । बाःनं ल्हाःचिं छकः जक तये मानि । लिहां वनेत लिवात धकाः इपिं हालाच्वन । जागिरय् वनेमानिपिन्त गबाय् त पीका तयेगु ? याकनं नु बाः !” काय् यात घनश्यामं पाय्छि लिसः बिल, “लित छ्वयेमाःपिं मनूतय् त छाय् पीका तयेगु ? याकनं लित छ्वयाव्यु रे । जिं ल्हाःचिं तयाः छन्त छँ लःल्हायेगु विचाः त्वःतेधुन । स्व बाबु ! स्वाहानय् छहाकलं छपलाः यानाः थाहां वनेगु स्वल्कि छ स्वाहानं कुतुं वइगु यक्व भय दु । छ कुतुंवंगु जिं स्वयाच्वने मफु । स्वाहानेया छपौ छपौ पलाः तयाः च्वय् थ्यंकेगु कुतः या । अवश्य छ मातनं च्वत जक मखु, वइगलय् नं अवश्य थ्यनी ।” बौया लिसः न्यनाः घनश्यामया काय् जिल्ल जुयाः ह्याउँपालु खाः तयाच्वन ।

बुरापुचः पासापिं मुनाः बुरा बैसया याउँगु ई छयलेगु ग्वसाः काय् म्हाय्पिन्त कनेत यज्ञलालयात नं आय्बुया च्वन । यज्ञलालयाथाय् म्हाय्पिनिगु फोन वइगु ई जूगुलिं वया मिखा घडी जक प्यपुना च्वन । वया न्हाय्पनं फोनया सःयात पियाच्वन ।

ने.सं. १९४० अनालागाः त्रयोदसि, वसुवार ।

लुँध्वाका, अंक १२०

प्रतिविम्ब

ज्ञानज्योति इङ्गलिस ब्वनेकुथि यें, यल, ख्वप स्वनिगलय् तसकं
 नां जाःगु ब्वनेकुथि खः । ब्वनेकुथि नीस्वसानिसें न्हिया न्हिथं प्रगतिशील
 त्वाथलं थाहां वनाच्चंगु ब्वनेकुथि । उच्च स्तरीय अध्यापनया नाप नापं
 मेगु ब्वनेकुथी स्वयां गाक्क हे म्हव शुल्क जूगुलिं अभिभावकपिनिगु नुगलय्
 छापा जुइफुगु ब्वनेकुथि । सुदर्शनया छय् सगं व हे ब्वनेकुथी प्यंगू तगिनय्
 ब्वनीगु । ब्वनेकुथि नीस्वंगु न्हिया लसताय् जूगु थी थी ज्याभवः मध्यय्
 म्हिगः च्वकिपाया धें धें बल्लाः ज्या क्वचाल । थ्व ज्याभवलय् ब्वति कायेत
 अजां सगंयात यक्व हे ह्ययेके माल । सगं च्वकिपा ज्याय् तसकं ल्हाः
 ज्वःम्ह मचा खः । वया यक्व मनूत दुथाय् वनेगु, पासापुचःनाप भ्यलय्
 पुनेगु बानि त्वःफी धुंकल । म्हां, मयः धाइगु खँय् अजाअजिं उलि करकाप
 मयाः । मचाया नुगलय् मिमलखं सेत्ताक पूगु पुलां घालय् ध्वयाः घाःपुइँ
 ब्वलाः हाकनं घाः जुइ धकाः तसकं ग्याः । अजाया इच्छा थुयाः सगनं म्हां
 धाये मफुत । म्हिगः सगनं च्वकिपाया धें धें बल्लाः कासाय् ब्वति काल ।

थौ सगंया व्वनेकुथी अभिभावकपिं नाप लायेगु न्हिया नापं न्ह्यथखुन्हु
जूगु च्वकिपा धें धें बल्लाः कासाया लिच्वः नं न्यंकीगु । सगं व अजा सुदर्शन
निम्हं पाय्छि, इलय् हे व्वनेकुथी थ्यन । मस्तय् थःथःपिनि तगिं क्वथाय्
अभिभावकपिं मुनाच्चन । सगं व सुदर्शनपिं नं प्यंगू तगिंया क्वथाय् दुहां
वन । क्वःछिना तःगु ई भिंछताः इलय् हे क्लासटिचर, हेडसर व मेपिं
निम्ह स्वम्ह सरपिं पिहां भायाः ज्वजलपा यासे अभिभावकपिन्त लसकुस
यानादिल । क्लासटिचर सरयात ज्याभवः न्ह्याकेत उजं बियाःलि मेगु तगिया
अभिभावकपिन्त लसकुस यायेत हेडसरपिं लिहां भाल । ईया मू थूम्ह
क्लासटिचर सरं धायेवं हे ज्याभवः न्ह्याकेवं छत्वाःचा न्वचू बियादिल-

“अतिकं हनेबहःपिं अभिभावकपिं सकसित ज्वजलपा । जि प्यंगू
तगिंया क्लासटिचरं छिकपिन्त लसकुस यानाच्चना । छिकपिन्तसं स्यूगु
खँ खः थौं थुगु व्वनेकुथि ज्ञानज्योति इङ्गलिस व्वनेकुथि नीस्वनागु न्हिया
लसताय् न्ह्याकागु ज्याभवः सिधइगु न्हि खः । अभिभावकपिं नाप लानाः
खँल्हाबल्हा यासे भिहगः जूगु च्वकिपा धें धें बल्लाःया लिच्वः न्यंकेगु न्हि नं
खः थौं । प्यंगू तगिंया व्वनामिपिं भिंन्याम्ह मस्तय्सं व्वति काःगु दु । फुक्क
च्वकिपात बांलाः जू । अथे जूसां धें धें बल्लाः कासाय् न्हाप, ल्यू व लियांल्यू
ल्ययेगु ज्या याये हे माल । लियांल्यू जूगु च्वकिपा बोर्डय् तिकाच्चना ।
स्वयादिसँ, लियांल्यू लाःगु च्वकिपा भीगु देय्या राष्ट्रिय ध्वाँय् खः । प्यंगू
तगिंया व्वनामिया नुगलय् च्वकिपा धें धें बल्लाःया निंतिं राष्ट्रिय ध्वाँय्
लुमनीगु धयागु देय्प्रति मतिना पिज्वःगुया छुमां खः । काचाक्क स्वयेबलय्
राष्ट्रिय ध्वाँय्या किपा च्वकिपा थें मच्चं । कापःयागु दयेकाः भवँतय् तिका
तःगु खः ला धया थें दुरुस्ट च्वं । व्वनामिया लगनशीलता व धैर्यता बांलाक
हे पिज्वया च्वंगु दु ।”

क्लासटिचरं लियांल्यू लाःगु च्वकिपाया खँ सिधयेकाः ल्यू लाःगु
च्वकिपा तिकेत मेगु बोर्डपाखे पलाः न्ह्याकल । ल्यू लाःगु च्वकिपा बोर्डय्
तिके सिधयेकाः न्ववाना दिल- “हलिमय् नां जायाच्वंगु च्यागू अजू चायापुगु
प्रकृतिया देन मध्यय् छता भीगु देसय् च्वंगु सगरमाथा च्वापुगुं खः । थ्व
च्वापुगुं नां जाःगु जक मखसे हलिमय् दकलय् तःजाःगु च्वापुगुं नं खः ।

थुगु च्वकिपाय् सगरमाथाया च्वापुया धी व बा: वयाच्वंगु च्वापुत भीगु न्ह्य:ने हे बा: वयाच्वंगु ख: ला धै थें च्वंक स्पष्ट जुया: ल्हातिं हे थियास्वये ला धै थें च्वं । प्रकृतिया देन सगरमाथा च्वापुगुं नेपा:मितय्त गौरवान्वित यानाब्यूगु दु । थुकिं हलिमय् नेपा:देय्या नां जायाच्वंगु दु । तसकं बांला:गु व न्ह्यथने बह:गु मेगु खँ छु धा:सा- थुगु च्वकिपाय् थौकन्हय् जक पिदंगु न्हूगु बुखँकथं सगरमाथा च्वापुगुंया जा: ८८४९.८६ मिटर धका: न्हूगु ल्या: न्ह्यथना त:गु दु । च्वमि ब्वनामियाके न्हू न्हूगु बुखँया तसकं बा:चा: दुगु व भौगोलिकताया ज्ञान दुगु बांलाक हे सी दत । उकिं थुगु च्वकिपा सगरमाथा च्वापुगुंयात ल्यू सिरपा:या ल्याखय् तयागु जुल ।”

लियांल्यू व ल्यू जूगु च्वकिपाया विशेषता कनाच्वंम्ह क्लासटिचरया म्हुतु गनावं थें जुल । न्ह्य:ने तयात:गु ल:गिलास कया: छसासलं हे ल: त्वने सिधयेकल । भतीचा हे अलमल मयासे क्लास टिचर न्हाप च्वयात:गु बोर्डया न्ह्य:ने न्ह्यचिल । फाइलं छपा: च्वकिपा लिक्का: बोर्डय् तिकल । ल:हँय्या ग:प: थें ग:प: ता:हाक: याना: अभिभावकपिन्सं न्हाप ला:गु च्वकिपा स्वयेत मिखा ब्वल । न्हाप ला:म्ह ब्वनामिया नां न्यनेत खराचां थें न्हाय्पं तिंस्वाकल । न्हाप ला:गु च्वकिपा स्वया: अभिभावकपिं खासखुस खँ ल्हायेगु यात । ख्वालय् न्हातिका कय्कुन । अभिभावकपिन्त य: मता:गु यच्चुक सीदत । नुगलय् जक अजुगति स्वथना तये मफुपिं अभिभावकपिन्सं न्ह्यस: तल- “थ्व न्हाप ला:गु च्वकिपाय् बिस्कं छु हे दु ? थ्व किपा उलि यचुपिचु नं मजू । रङ्ग छय:गु नं दुरुस्त मच्चं । किपा ख्युंसे च्वं । बरु थ्व किपा स्वयां ला।”

क्लासटिचरं अभिभावकपिनिगु नुग:खँ उघ्निमय् थुइका: मुसुहुं न्हिला: नाइक लिस: बिल- “छिकपिन्सं नुग:खँ न्ह्यथना दिल, सुभाय् । ख:, थ्व च्वकिपा मेमेगु किपा थें भ्र: भ्र: मधा: । तप्यंक मिखां स्वयेबलय् थुकी छुं विशेषता खने मदुसां किपाय् दुने सकतां दु । किपां ब्वनामिया मनोभावना, मनोदशा, बाल मनोविज्ञान ब्वया: क्यनाच्वंगु दु, थुगु शैलि हे थ्व च्वकिपाया मू विशेषता जुल । छपा: भ्वँतय् न्यापा: किपा न्ह्यंकेफुगु कला मेगु विशेषता जुल । च्वकिपाय् मिखा ब्वया: जक मखु, नुग:मिखां

स्वयादिसँ । भ्वंया छकू कुनय् मचा प्वाथय् दुम्ह मिसाया किपा । लां दंम्ह धैगु सी दयेक मिसाया ख्वाः च्वलय्खाः वयेक ख्युंगु रङ्ग छ्यलातःगु दु । जिरिङ्ग च्वंगु वया सँ, फं फं तयातःगु मिसाया छ्यंयात ध्वः ध्वः कियातःगु रङ्ग भीत कनाच्वन । लां दंम्ह मिसा सने हे मफु । मचा जन्म बीत मामं फयेमाःगु दुःख कष्ट च्वकिपाय् बांलाक व्वयातःगु दु ।”

“भ्वंया मेगु कुनय् च्वंगु किपा स्वयादिसँ, कुतुं वनी थें च्वंक यातां च्वंगु प्वाः मिजंम्हं निपा ल्हातं फयाच्वंगु दु । थुगु किपां कनाच्वन-मचायात संरक्षण यायेत मांया लिपा अबुया नं उलि हे दायित्व दु ।

भ्वंया मेगु छकू कुनय् तसकं हिसि दुम्ह मचा ख्वयेक ख्वयेक त्वःताः मांबौ निम्हं लिफः स्वस्वं पिहां वंगु च्वयातःगु दु । थुकी मांबौया वाध्यतायात व्वयाक्यंगु दु ।

भ्वंया प्यंगूगु कुनय् च्वंगु किपाय् च्यादँति दुम्ह मचा स्वांम्हू ज्वनाः लसतां भय्ब्यूगु ख्वालं एयरपोर्टय् च्वनाः मांबौ वइगु कल्पना यानाच्वंगु लु व्वयातःगु दु । थुकिं स्वकुमिपिनिगु नुगः चक्कना वः ।”

आकाभाकां क्लासटिचरया ख्वालय् छत्थुं खसुं भुन । छुं भतीचा ई न्ववायेगु भासुलनाः अभिभावकपिन्त क्वथीक स्वल । “उफ्” धकाः ताःहाकःगु सासः ल्हानाः थुं दीगु नुगःसलं स्यनामिं धाल- “स्वयादिसँ अभिभावकपिं ! थ्व दथुइ च्वंगु च्वकिपा- थःपाखे वयाच्वंगु प्लेन दनदन च्यानाः छ्वम्हुयाः भीगु एयरपोर्टय् कुतुं वयाः कुचाकुचा जुयाच्वंगु लु खः ।” थुगु च्वकिपां भीत सः मदुगु ख्वःसलं कनाच्वन- मचाया मांबौम्हं न्ह्यावलेया निंतिं त्वःता वन । प्यंगूगु तगिंया व्वनामि मचां चिचीपाःगु च्वकिपापाखें स्याच्चुक मर्माहत जुइक साहित्यिक शैलिं दुखया बाखं कनाच्वन । च्वकिपा न्हाप लाःगुया मू हुनि हे थ्व विशेषता खः । सुयागु हःपालं थज्याःगु नुगः दुनेच्वंगु किपा च्वयेफत धकाः छुं न्ह्यसः न्यनेत व न्हाप सिरपाः लःल्हाना कायेत थुगु किपाया च्वमि व्वनामि सगंयात थन दबुली व्वनाच्वना ।

अभिभावकपिं व व्वनामिपिन्सं लिफः न्ह्यफः स्वयाः सगंयात स्वयाच्चन । न्हाप लाःसां सगंया ख्वाः चमकं । दबुली थाहां वनेत अजा सुदर्शनं छय्म्ह सगंयात ह्ययेका च्वन । सगनं 'म्हा' धकाः छयं संकाच्चन । सुदर्शनं मचायात कर नं मयाः । वरु थः हे दबुली थाहां वनाः फुक्कसित ज्वजलपा यासे न्ववायेगु कुतः यात । अजाम्ह नं दबुली थाहां वनेखतं काचाक्क न्ववाये मफु । छुं ई मिखा तिसिनाः छयं व्वछुना च्वन, वं सुयातं लुमंकाः मौन धारण याःगु खनेदु । पुईचिने धुंकूगु घाःख्वं कुति कुति यानाः घाः क्यने थें अजा सुदर्शनया ख्युंगु ख्वालं सः पिज्वल- “जिमि याकःकाय् भौया याकःकाय् खः सगं ! जिम्ह याकःछय् ! न्ह्याबलेंया निंतिं याकःछय् ! सगनं न्ह्यव्वःगु च्वकिपाय् छ्वयाच्चंगु प्लेनया मिजला मचाया नुगल्य् च्यानाच्चंगु मिप्वाःया प्रतिविम्ब खः । मचाया नुगल्य् गुबलें नौ मजुइगु बुलुमिया छत्वाःचा खँ थन न्ह्यथना च्वना ।”

सुदर्शनया हहःपंगु सः पिहां वन- “मचात तसकं हिसि दइगु ई निदं, स्वर्दीत दुगु इलय् सगंयात त्वःताः मांबौ निम्हं बंगलादेशय् डाक्टर व्वं वन । विदा दइबलय् निकः स्वकःति मचायात नाप लायेत छैय् वल । लिहां वनीबलय् मचां मांबौयात कसिक्क घय्पुनाः ख्वयाः त्वःती हे मखु । ख्वःम्ह मचाया ल्हाः त्वःफिकाः लिफः स्वस्वं मांबौ लिहां वनी । ग्वःन्हु ग्वःन्हु तक ला मचा त्वलय् जुयाः हिसिं भय्ब्यूगु न्हिलासू व चुलुबुलु पहः दुसुना च्वनी । न्ह्यलय् नं 'मां ! मां ! बाः ! बाः !' धकाः ख्वया हइगु उगु इलय् जिमिगु नुगः कुचाकुचा दं थें जुइगु !

आमै लिपा पुन्हि अवस्य वइ थें छन्हु काय् भौया डाक्टर व्वने सिधयेकाः हानं लिहां वने म्वायेक वइगु न्हि नं थ्यंकः वल । मचां नं थुगु लसताखँ सिल । मचाया ख्वाल्य् लसता खनेदयाः पहःचहलय् नं ह्यूपाः वल । न्यासि चायाः चंचं धाःगु वया स्वभाव खनाः जिमि ला स्वर्गय् थ्यना थें अनुभव जुल । क्यालेन्डरय् मिखा व्वव्वं एयरपोर्टय् काय् भौपिं काः वनेगु न्हि नं थ्यंकः वल । उगु चान्हय् सगं घौछि घौछि हे न्ह्यलं चायेकाः घडी स्वयाच्चन । सुथन्हापां दनाः क्यबय् वनाः स्वां थ्वयाः स्वांम्हू दयेकल । जिपिं इलय् हे एयरपोर्टय् थ्यन । एयरपोर्टय् अनाउत्स नं जुल- ‘बंगलादेशं

वयाच्वंगु प्लेन भीगु एयरपोर्टय् थ्यनेत १५ मिनेट माली तिनि ।' तर व १५ मिनेट ! व खँग्वःत ग्वःफसं पुइका यन । व १५ मिनेट गुबलें हे न्ह्याः मवन ।" संवाःगु धम्पं लः सुलुलु ज्वयावइ थें खँ कनाच्वंम्ह अजाया न्यतालय् ख्वबि सुलुलु बाः वल । खल्लिं ख्वाःहुसा लिकयाः ख्वबि हुल । ख्वखनासलं त्वाःदःगु खँ हानं स्वानायंकल- "व १५ मिनेटया दुने आकाभाकां वम मगू थें ग्यानापुगु सः थ्वल । मनूत फुक्क आँटय् चायाः छु जूगु धकाः सीकेत उखेंथुखें ब्वाँय् जुल । उबलय् हे अनाउन्सया सः थ्वल- 'बंगलादेशं वयाच्वंगु प्लेन त्रिभुवन विमानस्थलया धावनमार्गय् दिकेत कुतः यायां हे मेगु थासय् लाः वनाः तसकं बस्वाः वंगुलिं प्लेन कुचाकुचा जुयाः छवल । प्लेन दुनेच्वं पिं मनूतय्गु अवस्थाया बारे हानं अनाउन्स यासे सुचं बोर्डय् नं तिकेगु ज्या जुइ ।' अनाउन्स दित ।

अनाउन्स न्यनाः मनूतय् न्ह्यलय् ला ज्वलय् ला जुल । मनूत हाःगु, ख्वःगु सलं एयरपोर्ट छगुलिं थ्वल । सहः याये मफुपिं मनूत बनावन । घाःपाः जूपिं मनूत एम्बुलेन्सं ग्यानापुक सः ब्युब्यु अस्पतालय् ब्वाकाच्वन । सीपिं मनूत एयरपोर्टया ग्राउन्डय् भवः भवः तयेहल । मनूत इप्पः कँकं थः मनूत माः जुल । एयरपोर्ट मसां थें भिजांमिजां दन । घाःपाः जूपिं व सीपिं मनूतय्गु नां व थाय्वाय्या धलः सुचंग्वरलय् तिकल । अले अनाउन्स नं यात । जिमि काय् भौ निम्हं दिवंगत जूगु भवलय् लात । मचां बांलाक थू ला मथू ला जिमिसं मस्यू मचां वाताहां वाताहां स्वयाच्वन । जिपिं अजा व अजि ख्वयेगु व हालेगु होस हे मदु । छयात क्वातुक ल्हाः ज्वनाः हुलमुलय् कत्तायेगु कुतः यानाच्वना । एयरपोर्टया ग्राउन्डय् काय् भौया सीम्ह मात्तु माः वना । काय् भौया सीम्ह लुत । कापतं त्वपुइ मलाःनि, मांबौ चातवानाच्वंगु खनाः मचा अन हे याताक्क वन । बल्ल जिपिं ख्वयेफत, सर्गः थ्वक्क सः पिज्वल- 'यः पुता ! जिमिसं छु स्वयेमाल ।' ख्वख्वं काय् भौया सीम्ह अन हे त्वःताः छयात पाछायाः घाःपाः जूपिं ल्ह्ययाच्वंगु एम्बुलेन्सय् च्वनाः अस्पतालय् ब्वाका । मचा निन्हु लिपा तिनि होसय् वल । थौं तक नं मचायात दिमागया वासः नकाच्वना तिनि । मांबौया यक्व किपात मध्यय् प्वाथय् दुम्ह मांया किपा वयात तसकं यः । व किपा तुंक स्वयाच्वनीगु ! जिमि छय् सगंया नुगःघाः मौन रूप व्वयाच्वंगु च्वकिपा खः थ्व !"

अजा सुदर्शनं मेगु छुं न्ववाये मफुत । ल्हाःपा प्यपुंकाः ख्ववि
लःलः धाःगु ख्वालं सुदर्शन दबुलिं कुहां वयाः छय् फ्यतुना च्वंथाय् न्ह्याः
वन । फुक्क अभिभावकपिं व व्वनामितय्सं छयं व्वछुनाः लापा थात ।
क्लासटिचर व मेपिं सरपिं नं सुदर्शनया ल्यू ल्यू वयाः सगंयात न्हाप लाःगु
सिरपाः लःल्हाः वल । सिरपाः कायेत सगंया ल्हाः थरथर खानाच्चन !

ने.सं. ११४१ कछलागाः चःढे, आइतवार ।

थायभु, अंक १६

ज्यनावंगु जं

चीमि जुयाः म्वायेगु पूर्व जन्मया पाप मखु । कर्मया फल नं मखु । परिस्थिति व वाध्यताया ई खः । थौं चीमिपिं कन्हय् तःमि जुइफु । तःमिपिं मनूत कन्हय् फल्वाबाय् जुइफु । चीमिपिं मनूत नं खुसिचाया लः थें न्ह्याइपुक थःगु मतापं न्ह्याः वनेफु । लःया बाध्यता धयागु क्वथ्याःथाय् जक बाः वनेगु खः । थथ्याःथाय् बाः वनेत साप थाकु । दुष्ट प्रवृत्तिपिं मनूतय्सं चःबिया धः खुसिचाय् ल्वाकछ्याना बिल । लः दुर्गन्धित जुल । थुकी खुसिया लःया छु दोष ? थथे हे जुल । जिथाय् छ्यली क्वथाय् बालं च्वनार्चपिं मां म्हयाय्या जिन्दगि ! नां जक बालं च्वनार्चपिं । बालं च्वनाया दां पुले मफुपिं चीमिपिं । मां म्हयाय् निम्हस्यां छेंज्या यानाः ग्वाहालि बियाच्वन । जिथाय् बाहेक मेथाय् स्वखाप्यखा छेंज्या यानाः म्हयाय्यात फिगू तगिनय् व्वंकातल ।

सुथसिया नकेत्वके ज्या सिधयेकाः म्ह याउँकेत छुभाः आनाहां न्ह्यः वयेकेगु जिगु बानि । जोगि तरकारि थें त्वाकःबुकः त्वय् जिकेय् दुगुलिं म्हायात त्यानु लंकेमाःगु जिगु बाध्यता । न्हिनसिया निताः ई जूगुलिं च्या दायेकेत जि भुतूक्वथाय् वना । ओहो ! आःतक हे भुतूज्या यायेत कान्छि मवःनि का । वया भाःतं वयात ध्वं लानाः छेंया जः व गांया मनूतय्सं कान्छि धकाः सःतका च्वनेमाःगु वया कर्म । न्ह्यथुया ध्याचू व शोषण सहः याये मफयाः दुरु त्वंम्ह मचा ज्वनाः गांया जिन्दगि वांछ्वयाः शहरय् दुःख स्यूवःम्ह कान्छि । लिपा तिनि कान्छिं थुल- वया भाःतं छें पितहयाः शहरय् ब्वनाहःगुया हुनि धयागु भाःतया छ्यनय् च्वंगु जं ज्यंकेत जक जुयाच्वन । कलाः मचाखाचा दुम्ह मिजं कान्छिया न्ह्यावलेया नितिं थः भाःत जुइ मफुत । खः थे च्वंक प्यदँन्यादँति लिपा शहरया चाकुसवाः प्ययेकाः गामय् लिहां वंम्ह भाःत वांछ्वयागु अप्पा जुल । सायद तःधिकःम्ह कलाः व मचाखाचां तुती प्यपुंक न्यवः न्ह्याकल जुइ । कान्छिं नं थः हे स्वाभिमान जुयाः म्वायेगु कुतः यानाः भाःतया लिधंसायात म्हगस जक तायेका च्वन ।

कान्छिं आःतक नं भुतूज्या छाय् याः मवःगु जुइ धकाः नुगलय् खँ वायेका च्वँच्वं हे आकाभाकां खःसः तायेदत । जि भसंग वन । नुगः पीसे च्वनावल । “कान्छि छु जुल, छाय् खयागु ?” जिं निगूखँ न्यने मलावं कान्छिं ल्हाः ब्वब्वस्यानाः खखं खँ कन- “साहुनि जिपिं बरबाद जुल । जिपिं सिनावनेगु लाकि म्वानाच्वनेगु जुल । भिपतिं चुलाः हिचःति हायेकाः ब्वलंकांम्ह जिमि म्हायायात व ध्वग्गी बुरा हाकिम बाःनं बर्बाद यानाबिल ।” हिहिललं खयाच्वंम्ह म्हायाय् समां धयाच्वन- “व बुरा स्वये हे मयः । इमिथाय् छेंय् वने मास्ति मवः धकाः मांयात तःक्वः हे धयागु खः । थौं मामं हे ज्या याः मवँसे मज्यू धकाः कर याःगुलिं जक जि ज्या याः वनागु खः । थौं हे व बुरां जितः थ्व गति यात । अधर्मि बुरा ! मां, थुकी जिगु छु दोष ?

खँ न्यँन्यं जिगु न्हकुसँ तितिं स्वात । “मां म्हायाय् निम्ह छाय् खयाच्वंगु ?” छेंपिने मनूत मुनाः खँ ल्हानाच्वन । जितः छु याये छु याये जुल । पिनेया व मनूतय्त लुखां पिने वनाः जिं काचाक्क हे धायेवल- “गामय् समाया बौ कान्छिया भाःत तच्चः धयागु बुखँ वःगुलिं इपिं खयाच्वंगु ।”

“कलाः व म्हाय्यात वास्ताइस्ता याये म्वाःमह मिजं तच्चः जुल धकाः छाया नुगः मछिके माःगु ? अज्याःपिं मिजंत ला ।” धकाः मनूत बुलुहुं लिचिला वन । हाकनं मनूत मुनी धकाः मां म्हाय्या निम्हसितं तलय् थतयंका । पलख ख्वयेगु दिनाः कान्छिं खँ कनाहल- “साहुनि, जिं न्हापा हे बिचाः याये मफुत । म्हाय्याचं ला धाःगु खः । म्हाय्या वःचाधिकः जूवलय् निसें बुरां न्हाय् स्याक्क ज्वन, नेतालय् चुप्पा नल, कसिक्क घय्पुल धकाः धाः वइगु । व हाकिम बुरां न्हापानिसें धयाच्चनीगु- समा जिमि म्हाय्या ज्वः जूगुलिं जितः साप माया वं । हाकिम बाः बुराम्ह जूगुलिं जिं विश्वास याना । जिगु नुगः यच्चुसे च्वंगुलिं फुक्कसित यचु हे खनाच्चना । द्वपं ला जिगु हे जुल । आः छु याये जिं साहुनि ?”

‘आँतय् चाइबलय् बुद्धि वइ मखु, ग्याइबलय् न्ववाये फै मखु’ धाइ थें कान्छिया ख्वख्वं ख्ववि सुनावन थें च्वं । ख्वयेगु भासु लनाः वया मिं पूगु नुगःयात न्ह्यचीकल- “थ्व दशा फयेमाःगुलिं जितः सुथनिसें ज्वर वल । सने हे मफुसां जागिरय् वनेमाःपनिगु निखा छेंय् ज्या सिधयेकाः जि छेंय् लिहां वयाः सँग्वं थें लासाय् ग्वारातुला । म्हिगः सनिबारया पार्ति न्याःगुलिं हाकिम बाःया छेंय् लथालिंग जुयाच्चंगु जिं मस्यूगु मखु । उकिं थौ समायात म्हां धायेक हाकिम बाःया छेंय् ज्या याके छ्वया । आपदविपद जुइबलय् हाकिमनीनं दां बियाः ग्वाहालि यानाच्चंगु दु । समा एस.इ.इ. पास जुलकि जागिर नकाबी धकाः हाकिम बाःनं धुच्चापतिकं धयाच्चंगु दु । धर्मया चेस्ता दुपिं मनूत धकाः जिं विस्वास यानाच्चनागुलिं जिपिं थौ ध्वपय् दुन साहुनि ।”

सिनाज्याया इलय् पितिपिति वा वइ थें कान्छिया मिखां नं ख्ववि तिकितिकि ननाच्चन । म्हुतुं जक धयाः मगानाः समाया म्हाय् न्ययातःगु गा त्वकाः कान्छिं म्हाय्याय् म्हा छम्हं उलाक्यन । ओहो ! समाया म्हा खनाः जि मूहाल । न्ह्यःने नुगःपा, ल्यूने जनफाः वँच्चुसे च्वं । पातापाता गूगु कुर्ता अले सुरुवाः । थाय्थासय् दाग । उफ गुलि जक सास्ति याःगु जुइ समायात ! जिं स्वये मफुत । तं ल्वाकज्याःगु सः पिज्वल- “समा, थपाय्स्कं सास्ति याकाः छ गथे सहः यानाच्चना ? वांन्यानाःसां, प्यंकाःसां

छ न्त्याथे याना:सां विस्युं वये मफु ला ? चिल्लाय् दना: हाले नं मफु ला ?
छैय् हाकिमनी बुरि नं मदु ला ?”

जिगु खँ न्यना: समाया घा: ला:गु नुगलय् मल्ताचि ह्वले थें जुल
ला छु थें, समां हिहिलना: ख्वया: लिस: बिल- “साहुनि मामं स्वयेबलय्
जि वातिल: फयेगु भ्यग: थें सुम्क च्वनाच्वन जुइ ला ? न्हापालिपा थें
बुराबुरि निम्ह छैय् दइ धका: च्वनागु । जि तप्यंक हे भुतूक्वथाय् वना:
चिपभारा सिलेत हितिन्त्य:ने दना । जि चिपभारा थी हे मला:नि, म्हगसय्
थें च्वंक आकाभाकां ल्यूने हाकिम बा: वया: कतांमरिचित थें जुरुक्क बुया:
म्हुतुप्वा: तिका: क्वथाय् यंकल । चुकू तल । लासाय् बस्वात । जि हालागु
ख: । उघ्रिमय् हे चिग्व:गु फुंगां म्हुतु प्वा: तिकल । सास: ल्हाये हे थाकुल ।
नागं थें फुं फुं सास: ल्हाना: पित्या:म्ह धुं चलाचित वांन्याना: ज्वनात: थें
जित: म्ह छम्हं क्वत्यला तल । बाय्चिया क्वातुगु ल्हा:पा त्व:फिकेत फक्व
कुत: यानागु ख: । अय्सां अय्सां छु याये ? व तसकं बल्ला: ।
फितिक्क हे सने मफुत । वया न्त्य:ने जि ला लैम्हू थें छम्हूचा जक । वया
प्या:चा: लंका: तिनि जित: बुलुहुं त्व:तल, सायद खापास: वया: जक जुइ ।
उबलय् हे हाकिमनी बुरि थम्हं हे पिने ता: चायेका: दुहां वल । म्हुतुप्वा:
तिका: हे हाकिम बुरां लुखांपिने तक तया: बुरा थाहां वन ।”

खँ ककं समा बनावन । लखं छ्वाका: वयात होसय् हया । समा
लासाय् भ्वसू वन ।

समां न्ववायेगु दिसैलि कान्छिं हाकनं खँ छुनाहल- “समाया हविगत
खना: धाय्रवं हे समा व्वना: जि हाकिमया छैय् ह्वव्वा: वना । बुरा मदु ।
बुरिम्ह चिपभारा सिलाच्वन । बुरिं थ्व खँ स्यू ला, मस्यू ला ? जिमिसं
मस्यू । जिपिं ज्या या: मव: धया थें जिपिं खनेवं खेखेतुतुं हाल । जिं
समायात ज्या यायेत छ्वयाहयागु खँ कना, बुरिया न्हाय्पनय् दुहां मवं ।
समां जूजूगु फुक्क खँ कना: अधर्मि बुरां या:गु कर्तुतया दसि समां थ:गु
म्ह क्यन । हाकिमनीनं थ: बुरायात ख: मखु न्यनेकने हे मयासे लाखय्
प्याखं ल्हुइ थें तिं तिं न्हुया: जिमित ल्हा: वाये थें याना: हाल- ‘छिमिसं

छु खँ ल्हाः वयागु आम ? त्वाल्य् प्यम्ह मनुखं खुन्हु पत्याः याइ ला छिमित ? त्वाल्य् जिमि बुरायागु गुलि इज्जत, हनाबना दु, जिं छिमित कनेमाःगु मदु । छुकिया ब्वलसा कायेत्यनागु छिमिसं ? चीमिपिं धकाः माःमाःबल्य् दां बियाः ग्वाहालि यानाच्चना । जागिर नं नकाबी धयाच्चन । धर्म याःम्हेसित पापं पुनेयः धयागु थ्व हे का ! छिमिसं ला जिमिगु ख्वाल्य् हाकः इलेत सन । का, तुरुन्त पिहां हुँ, मखुसा पिखालखुइ तयाः छिपिं मां म्हेयाय् निम्हेसितं जात्रा यानाबी । म्वाः मदुगु हल्ला यानाजुलकि थ्व त्वाल्य् हे च्वने गाइ, होस् या ।’ हाकिमनी हालाः संगु खनाः जिमिसं छुं हे धाये मफुत । इपिं अपराधी मखु, जिपिं अपराधी थें च्वंक लुकुलुकु लिहां वया ।” कान्छिया छयं क्वछुल ।

अफिसं जिमि जहान नं लिहां वल । क्वथाया लु खनाः जिमि जहान जिल्ल जुयाः न्यनेकने यात । हाकिमबाःनं समायात कँगाल्य् क्वफाःगु खँ न्यनाः जिमि जहान ताःहाकःगु भसुकाः तयाः सोफाय् थचक्क प्यतुल । घुरे जुयाः ताउतक बिचाः यानाः जिमि जहान थःगु बिचाः प्वंकल- “थन्याःपिं नरपशु बलत्कारीत निम्ह प्यम्ह समाजय् दयाः हे खः मिजंतय् नामय् ग्रहणं ज्वंका च्वनेमाल । स्व कान्छि, आःयागु परिस्थिति स्वयेबल्य् व हाकिमबाः सरकारी तःधंगु पदय् च्वनाच्चंगुलिं तसकं लोकं ह्वानाः तःपाः खाःपाः पुनातःम्ह राक्षेस थें जुयाच्चन । वयात ख्यायेत वनाप ल्वायेत छंके धन नं मदु, जन नं मदु । छंगु पँ लिनाः त्वाःबाःयापिं सु वइ ? वरु अःखतं छिमित हे ह्वाय्च्चाय् व नागःतुगः याइ । थानाय् उजुर याःसा लां लां छुं नं त्याजी मखु । ज्वना हे यंकूसां प्यला खुला हे मखु ला ! छ्व कःनि ह्वलाः बखुं लाये थें माःमाःपिं मनूतय्त दां नकाः जेलं पिहां वइ । हाकुगुयात तुयूगु यायेत दां दुपिन्त छुं थाकुगु मखु । खः, अन्याः सहः याये मज्यू धाइ । अय्सां छु याये ! हारांम्ह खनाः भगवान राम हे ग्याइ धयागु खँ भीसं न्यनातयागु हे दु । न्वलं दाःम्हेसित न्वलं हे दाये मफुसां संगू चिनाःसां कसा बीमाः भीसं । त्वाल्य् हल्लाखल्ला मजूनबल्य् छिपिं थःगु गामय् हुँ । थ्व ईयात वय्चाः खिचां न्याःगु भाःपी माल छिमिसं । वय्चाः खिचां न्याइबल्य् वय्चाः खिचायात लीगु स्वयां नं न्हापां थःत वासः यायेगु कुतः यायेमाः । समाया जिवय् ह्यूपाः मवःसा बांलात । फक्क नं याकनं समायात इहिपाः

यानाबीगु कुतः यानाः छ्यनय् च्वंगु जं निं फ्यनेगु कुतः यायेमाल ।

माकःया गलः खिचायात घाकेत धाये अःपु, ज्या याये थाकु । इहिपाःया निंतिं मिजं मामां हे समाया जिवय् खिं कःगु सीदत । समा नकतिनि भिंष्यदं तिनि दुम्ह अले तसकं कमजोरि जुयाच्चंगुलिं मचा क्वकायेगु ज्या तसकं ग्यानपु खनेदयाः मचायात जन्म बीमाःगु खँ डाक्टरपाखें न्यनाः कान्छियात खापां काः थें जुल । कान्छिपिं गामय् मवंसे मजिल । समायात इहिपाः यायेगु खँ त्वालय् हल्ला यानाः इपिं गामय् वन । गामय् वनाः समाया शहरय् इहिपाः याये सिधःगु खँ छुनाबिल । गामय् सोभापिं मनूत पत्याः मजुइगु खँ हे मदु ।

कान्छि व समा गामय् न्हय्ला च्याला च्वनाः मचा बुइगु इलय् हानं शहरय् वल । दुःखं चाकःलिं कानाकाना पिच्चा म्हिताच्चपिं मां म्ह्याय् मेथाय् गन वनी ! हानं जिगु लिधंसा काः वल । इमित छयली मतयेगु जिगु नुगलं मबिल । मेगु ज्या ख्यले मदुगु छयलिया छकू क्वथा हे मखा ! बाः बी मफुसां छैज्या यानाः ग्वाहालि याइपिं खः । समाया मचा बुइत लां दन । समाया मचा बुल काय् हे ! मचाया ख्वाः खनेवं दुःख ल्वःमं थें जुल इमित । भविष्यया लिधंसा ध्वदू थें ताल, मांया नुगः ला खत, न्ह्यागु जूसां ! त्वालय् च्वपिं मनूतय्सं मचा खनेवं सः पिज्वयेकी- “ हाइ, गुलि जक बांलाःम्ह मचा ! मचाया बौ तसकं बांलाः जुइ का, खला समा ? ” समा निस्तब्ध जुयाः क्वछुना च्वन । थ्व खँ न्यनाः हाकिमबाः व हाकिमनीया कथुइ तन्सील ल्वय् जुयाः वंचुख्वाः ज्यानाच्वन । बुराबुरितय्गु पहः खनाः खँ कं वनीपिं मनूत नं ज्यः जुयाच्वन ।

ई न्ह्याना वलिसे समाया मचा न्हिया न्हिथं हिंसि दयावल । समां थःगु नांयात ल्वयेक काय्या नां सम्यक छुत । सम्यक दच्छिति दुबलय् कान्छिया क्वथां हानं ख्वःसः तायेदत । कान्छिपिन्त आः हाकनं छु आपद जुल धकाः जि हथासं कुहां वना । त्वालय् च्वपिं मनूत छयली जायेक मुनाः खँ थ्वकाच्वन- “हरे शिव, इहिपाः यानाः गुलिचां ह्वने मखंक समाया भाःत सित । मचां बौ म्हमस्यूनिगु इलय् मचाया बौ मन्त । चीमिपिन्त

जक अन्त्याय याइगु दैवं नं ! छु याना: जक समां काय्यात नकेत्वंके याइगु जुइ ? हे भगवान, छु याना: गथे याना: जक समां थ्व मचायात व्वलंकीगु जुइ ?” समा ख्वा: त्वपुया: ख्वये थें यानाच्चन । कान्छिं बिचा: या: वःपिं मनूतयूत खँ फयाच्चन । समाया भाःत समायात व मचायात नाप ला: वःम्ह गाडि एक्सडेन्ट जुया: मन्त धयागु खँ त्वाल्य बय्बय् जुल ।

लोकाचारया निंतिं समां तुयूवसः पुना: क्यन । तुयूवसः पुनातःम्ह समा लँय् ध्वदुलकि हाकिमबाःयात न्हिनय् हे ख्याकं त्यला: भुसुभुसु चःति हाइगु ! सात्तु वना: न्ह्यः वयेके फै मखु । मिखा तिसिसतकि समाया तुयूगु पर्सिया किपालुं लित्तु ल्यू वः थें ताइगु । न्ह्यल्य ला ज्वलय् ला जुइक घनाच्चंम्ह कलाःयात हक्काहइ- ‘अय् बुरि छं छाया तुयूवसः पुनागु ?’ बुराया पहः खना: बुरि नं थारा न्ह्या: भाःतया कपा: थिया स्वइ, ज्वर दु ला धका: । ‘ह्यंग्वा: नःम्हेस्यां हाकुगु फाइ’ धयागु धापू इमित पाय्छि जुल । सुयातं कने मज्यूगु पापया मित्यालं इमिगु नुगः दनदन च्यानाच्चन ।

दँवदँ लिपा हाकिमबाःया जागिरं याउंगु ई काल । त्वाल्य सुनानं हाकिमबा: मधाल । सुं वयेवनेगु या: मन्त । बुराबुरित छेँपिवा: जक जुल । मांबौया धर्म मचाखाचाया जय जुइ । बुराया कुकर्म जूगु खःकि मखु मस्यु, जापानय् च्वपिं काय्भौपिनि पारपाचुके जूगु खँ न्यनेमाल, बुराया पार्किसन ल्वय् जुइका च्वनेमाल । काय्या पाखें मचा दइ मखुगु हुनिं याना: भौमचां त्वःतावंगु खँ न्यंबलय् ला बुराबुरित म्वाना: नं सिनाच्चना थें ताल । पित्याःबलय् न्ह्यच्याका तःगु नसा नये मखना: ई चुलुचुलु वंका च्वने थें ग्वारामारा चिना: हिसिं भय्बिना वःम्ह समाया काय् सम्यकयात बुराया मिखाय् भवात्यां दनाच्चंगु खन । सम्यकयात लुमंकु लुमंकु मचाया ख्वालय् थःगु ख्वाःया लु लुयावल ।

ने.सं. ११४१ सिल्लागा: पारु, आइतवार ।

लुंध्वाका, अंक १२३

मतक्वसं मतं मखः

थौया हलिमय् आइपाय्द, लाय्पटप, मोबाइल व इन्टरनेट मनूतय्त्त मद्रयेकं मगाःगु जुइधुंकल, म्वायेया निंतिं सासः ल्हाये माः थें ! हलिं छगुलिं क्वथाय् न्त्त्यंकाच्वन इन्टरनेटया माध्यमं । इन्टरनेटया हलंज्वलनं यानाः देश-विदेशया मनूतनाप ख्वाःख्वाः स्वयाः खँल्हाबल्हा यायेफत । हलिन्यंका जुयाच्वंगु बुखँत क्वथाय् च्वनाः सयेका सीका च्वन । इन्टरनेटया हलज्वलंत कथंहंक छयले सःसा मनूतय्सं यक्व लवः काये फइ मखुसा माकःया ल्हाःती फ्वंसि जुयाः मनूतय्गु जिन्दगी ध्वगीगु आलु स्यं थें स्यनावनी । अप्वः नलकि चिनि नं खाइसे च्वनी, अमृत नं विष जुइयः धैगु धापू दु । इन्टरनेट लाय्पटप मोबाइलया हलंज्वलंत पाय्छि इलय् पाय्छिकथं छयःसा भिं जुइ मखुसा थ्व हलंज्वलनं यानाः छुं मस्यूपिं मचांनिसें कयाः त्यासे त्याय्म्ह बुराबुरितय्गु ज्यान तक नं वनीगु ई मवइ धाये मफु ।

लोचन व लता कलाःभाःत निम्हं डाक्टर लजगाः जूगुलिं म्थ्याय्
छम्ह सन्तानं सन्तोष जुयाच्वन । सन्तोष मजुयां नं छु याये ? छम्ह
सन्तानयात नं बांलाक सुसाःकुसाः याये मफु इमिसं । डाक्टर लजगालं
यानाः न्हिच्छिया निघौ स्वघौ हे म्थ्याय्यात ई बीफूगु मखु । म्थ्याय्या नां
मतिना जूसां मांबौया मतिनां आसां घाःम्ह मचा खः मतिना ! बिदा दैगु
छन्हु नं मिटिङ्ग सेमिनार, पार्ति छु छु, छु छु प्रोग्रामय् व्यस्त इपिं । छम्ह
जक मखु, डाक्टरसाहेब मांबौ निम्हं । मचा स्वयेत तयातःम्ह बाज्यःवंम्ह
मिसाया सुसाःकुसालं बुलुहुं ब्वलन मतिना । मेपिन्सं न्थ्याक्व बांलाक
मतिना यानाः सुसाःकुसाः याःसां मांबौया मतिना थें अमृत सरह जुइ
मखु । ई न्थ्याना वलिसे मचा स्वइम्ह बाज्यःवंम्ह मिसा हे मतिनायात
थःमां थें तायावल । मतिनां व मिसायात तःमां धकाः सःतेगु यात ।
मतिनायात तःमां तसकं यः । दँसानिसें घने मत्यःतले तःमां छम्ह दःसा
गाः मतिनायात । तःमांया मतिना भयव्यूगु तजिलजिं यानाः मतिनायात
मांबौ छेंय् दुसां मदुसां छुं मपात । मांबौया मतिनाया सवाः काये मखंम्ह
मतिना प्रोतिन मगाःम्ह मचा थें पियांचा जुयाः ब्वलन । तःधी जुयावःसां
चंचं मधाः । मिसामचा जूसां मांबौया न्थ्यःने न्यासि चायाः हरर खिरर
न्हिलाजुइगु बानि मदु । थिके थिकेगु न्थ्यवःसाः हलंज्वलनं मतिनाया क्वथा
जाः, छुं छता मदु धाये म्वाः । अथे जूसां घ्यः, चिकं, मसला गाक्क दयां नं
चि मदुगु तरकारी थें सवाः मदु मतिनाया मचासू व ल्यासेसू !

मतिना भिगू तगिमय् व्वनीम्ह मचाल्यासेचा जुल । थःत माःगु
थःम्ह ज्या यायेफत । मसःगु मस्यूगु ज्याखँ तःमामं स्यनाकना बी । माःथाय्
माःगुकथं ग्वाहालि याइ । भिन्त्यादँ न्थ्यःनिसें तःमां मतिनानाप ला व लुसि
थें प्यपुनाः नकेत्वंके यानाः, म्हितकाः, अजिं थें बाखं कनाः, तजिलजि ब्यूम्ह
थौं मतिनाया छें त्वःता वनीगु खँ न्यंबलय् मतिनाया नुगलय् घाः जुल ।
तःमामं थःम्ह छें त्वःता वनेधाःगु मखु । न्हापा हे बाज्यः वंम्ह तःमां आः बुरि
जुयाः छेंज्या याये मफत । तःमांया थासय् मांबौनं मेम्ह ल्यासेम्ह धिसिलाःम्ह
मिसाचा हयेगु क्वःछित । बुरिम्ह तःमांया थासय मेम्ह मिसा हयेगु धकाः
छगू वचन थःयाके मन्यंगुलिं मतिनाया नुगः चिरिक्क बात । मतिना मचा
मखये धुंकल । भिन्त्यादँ भिंखुदँया ल्यासेचा जुइधुंकल । मतिनाया नुगलय्

मल्ताचि ह्वले थें जुल । सहः याये थाकुल । मांबौनं क्वःछ्यूगु खँय् मतिनां
 “तःमांयात वने मते धायेफूगु नं मखु । क्वथाय् याकःचा च्वनाः नुगः मछिंका
 जक च्वन । बुरिम्ह तःमांया थासय् ल्यासेम्ह बल्लाःम्ह मिसाचा याकनं हे
 अन छैय् वल । तर वयात न्हूम्ह मिसा लःलः मधाः । वं याइगु ज्या वयात
 लुमधं । मतिना मचा मखये धुंकल भाःपाः न्हूम्ह मिसाचां बुरिम्ह तःमामं
 थें मतिनायात बिचाःसंचाः यायेगु कुतः मयाः । मतिनायात न्हिया न्हिथं
 याकःचा जुयावंगु अनुभूति जुल ।

म्ह्याय् मतिना ज्ञानी जुयाः छैय् सुरक्षित धकाः मांबौया नुगः धुक्क ।
 नयेत्वने, पुनेगु बाहेक नच्चा ल्यासे जुयावःम्ह म्ह्याय्या मेगु छु इच्छा
 दु ? गन वने मास्तेवः, छु याये मास्तेवः मांबौया नुगःया मिखा कनेत ई
 दुगु मखु । मतिनायात लय्तायेकेत जन्मन्हिबलय् मांबौनं थिकेगु मोबाइल
 छछा बिल । मोबाइलयात मदयेकं मगाःगु इन्टरनेत डाक्टरया छैय् दइगु हे
 जुल । न्हिच्छि याकःचा च्वनेमाःम्ह मतिना मोबाइलय् अप्वः नुगः क्वसात ।
 संक्रमित ल्वय् कोरानाया हुनिं ब्वनेकुथि वने म्वाःल । मोबाइलय् मेसेन्जर,
 च्यात, भिडिओ कल, फेसबूक, यूटुबय् फिलिम स्वयेगु यानाः मतिना न्हि
 छ्यानाच्वन । मतिनाया फेसबूक पासापिं मिसापिं स्वयां नं मिजं पासापिं
 अप्वः जुयावल । निलाप्यला लिपा अनलाइन क्लास न्ह्याकेगु सुचं वल ।
 मांबौनं धायेवं हे लाय्पटप न्यानाविल । तर मतिनाया ब्वनेगु स्वयां नं
 म्वाः मदुगु प्रोग्राम स्वयेगु अप्वः जुयावन । बहनी लिबाक्क पासापिंनाप
 च्यायत यायेगु बानि जुल । मांबौ बहनी दुहां वइबलय् म्ह्याय्यात
 लापटपया न्ह्यःने खनीबलय् एसईईया जाँचया नितिं मेहेनत यानाच्वन
 धकाः भाःपिल । म्ह्याय् धात्थें ब्वनाच्वंगु खः कि मेमेगु प्रोग्रामय् व्यस्त
 खः, डाक्टर मांबौपिसं बिचाः यायेगु कुतः मयाः । ब्वनाच्वंम्ह मतिनायात
 पंगः जुइ धकाः मांबौ म्ह्याय्याप खँ छगू नं मल्हासे क्वथां प्याहां वइ ।

डाक्टर मांबौ अस्पतालया ड्यूति सिधयेकाः क्लिनिकय् ज्या
 सिधयेकाः छैय् ल्याहां वइबलय् बहनी लिबायेधुंकी । तसकं त्यानुगुलिं
 मतिनाया क्वथाय् वनाः नयेत्वने धुनकि मधुनि धकाः न्यं वनेतक नं अलिछ
 चाइ । न्हूम्ह मिसां मतिनायात इलय् हे नकेत्वंके यायेधुंकूगु खँ न्ह्यथनी ।

सुथय् मांबौ ड्यूति वनेन्त्यः म्थ्याय्यात नाप लायेत क्वथाय् दुस्वः वनी ।
बहनी लिबाक्क मोबाइल लाय्पटप छयलाः यःयःगु प्रोग्राम स्वयाच्चनीम्ह
मतिना सुथय् ताउतक दनाच्चनी । न्त्यः स्यनी धकाः मांबौन म्थ्याय्यात
मथंसं ड्यूति वनी ।

मतिनाया फेसबुक पासापिं मिसापिं स्वयानं मिजपिं पासापिं
अप्पयावं वल । मिजपिं पासापिं मध्यय् नं रोसन मिजपासा तसकं न्त्याइपु
तायावल । ई ज्यला वलिसे रोसन पासानापं न्त्याइपु न्त्याइपुगु खँल्हाबल्हा
जुजुं मतिनाया मचायेक हे रोसननाप यःत्यः जुल । रोसननाप भिडिओ
कल च्यात न्हिनय् स्वयां नं चान्हय् अप्वः जुयावल । रोसन ला व्याहाः
याये मनसां जन्ति वने नम्ह तसकं मभिंम्ह मिजं जुयाच्चन । सोभाम्ह
मतिनां रोसन अन्याःम्ह मिजं धकाः गथे सीकी ? रोसननाप यःत्यः जूगु खँ
मांबौयात कनेत मतिनाया आँट मद्दु । रोसनं मतिनायात थःगु जालय् थुलि
क्वाक्तुक तयायनकि रोसनं धाःधाःबलय् भिडिओ कल यानाः मतिनाया म्ह
व्वया क्यनेत करं क्यंकेगु कुतः यात । मेपिं पासापिनिगु फोन वःसां वास्ता
यायेगु त्वःफिना वल । मतिनाया मोबाइलय् भिडिओ कल बिजि जुलकि
रोसन तं चायेगु यानाहल । पासापिं नाप फोनय् खँल्हाबल्हा यायेगु बुलुहुं
तापाना वन ।

मतिनाया आनिबानि बिस्कं जुयावंगु खनाः पासापिं ज्यः जुल । तर
मांबौया मतिनाप्रति छुं संका हे मवं । डाक्टर लोचन व लताया मोबाइलय्
मदिक्क फोन वयाच्चन । अस्पतालया ज्याय् तसकं लिमलानाः मोबाइल
साइलेन्सय् लानाच्चंगुलिं निम्हेसियां फोन वःगु चा हे मचाः । ज्या क्वचायेवं
फोन स्वःबलय् डा. लोचन व डा. लता निम्हेसियां म्ह जिरिङ्ग वन । मतिनाया
पासापिनिगु मिसकल तिछुंमाः थें लस्करं वयाच्चन । न्हापा लिपा गुबलें नं
फोन मयाइपिं मतिनाया पासापिनिगु मेसेज 'अंकल, अण्टी ! छिकीपं फक्क
नं याकनं छैय् भासँ' व्वनेधुंकाः मांबौ निम्हेसिगु म्हय् करेन्टं ज्वं थें जुल
इमित । जि जक ज्यूसा सर्गतय् भंगःत थें व्वयाः छैय् थ्यंकः वने माः थें जुल ।
फय्लिंचा थें गाडी व्वाकाः निम्हं छैय् ह्वव्वाः वन ।

मांबौ छँय् थ्यंकाः स्वाने छपुं छपलाः यानाः मतिनाया क्वथाय् वन । क्वथाय् ज्या याइम्ह मिसाचा व मतिनाया पासापिं सकलें ख्वबि लःलः धायेका कू नयाच्चन । लोचन व लतायात खनेवं मतिनाया पासापिं आँटय् चायाः छसासलं खँ कनाहल- “मतिनायात छु जूगु, स्वयादिसँ रे अंकल अण्टी । मतिना घनाच्चंगु ताउत जाल धाःगुलिं जिमिसं मतिनायात म्हय् गिलिगिलि यानाः थनेत कुतः याना । न्ह्यलं चाःगु हे मखु । म्हगसय् खनाच्चंगु जकं खः ला ?”

वेहोसय् मतिना हालाहल- “रोसन प्लिज... प्लिज अथे याये मते । जिमि ममी ड्याडीयागु वेइजत याये मते । प्लिज... वरु छं धाःथे च्वने...”

“जिपिं तसकं ग्यात । उकें अण्टीपिन्त फोन यानागु । थौकन्हय् मतिनां जिमितं फोन यायेगु त्वःफिकल । जिमिसं फोन याःसा ‘आः जि बिजि जुयाच्चन, लिपा जिं फोन याये’ धकाः फोन दिकाबीगु । जिमिसं ‘छन्त छु जुल’ धकाः न्यंसा ‘छुं मजू भचा म्हं मफु’ धाइगु । मतिनायात सरप्राइज वीकथं जिपिं थौं मतिना नापलाः वयागु । मतिनाया लाय्पटप नं चालाच्चन । जिमिसं थन्याःगु लु लाय्पटपय् खना । पत्याः हे याये थाकूगु लु । स्वयादिसँ अंकल ।”

लापटप चायेकाः पूर्वक स्वःबलय् मांबौ निम्हं सर्गतं कुतुंवःपिं भंगःत थें वाथावाथा कन । सोभाम्ह म्ह्याय् मतिनायात मिजंपासा रोसनं यौनजन्य गतिविधि न्ह्याकेत ख्याच्चः बियाः चाय्त यानातःगु तःथाय् हे खन । मेपिं मिसाया पचिनाङ्गा किपाय् मतिनाया छय् जक प्यपुंका तःगु किपा मेसेन्जरय् छ्वयाहःगु मांबौनं स्वये मफत । ‘वसः त्वःताः अन क्यँ, थन क्यँ मखुसा थ्व पचिनांगागु किपा भाइरल याना बी, फेसबुकय् तयावी’ धकाः रोसनं धम्की बियातःगु चाय्त ब्वबलय् मांबौया छयनय् मलखं कल । मोबाइल न्ह्यःने मदुगुलिं थुखेउखे मालास्वत । पवंगातःलय् मोबाइल दु ला धकाः ल्हातं वाला स्वःबलय् न्ह्यः वइगु वासःया खालिसिसि खन । मांबौ, पासापिं सकलें सातु वन ।

डाक्टर मांबौ निम्हेसिया तसकं त्यानुयाः न्ह्यः वयेके मफइगु
 इलय् नयेत हयातःगु न्ह्यः वइगु वासः दराजय् तयातइगु लुमना वःबलय्
 मांबौयात सर्गतं वच्युं वःथे जुयाः छ्यनय् भ्वखाय् ब्वल । मांबौया बल्ल
 न्ह्यलं चाःथे जुल । म्हाय्यात मचांनिसें थःपिसं यानागु लापर्वाहिं इमित
 न्यताः च्याक्क दाःगु भाःपिल । मांबौपिनि वाःचाःबलय् मतिना न्ववाये
 मफत । अस्पताल व्वाकेत सकलें इपां थिपां मदयेक भःभः न्हुल । गाडी
 तयायंकेत बौनं मतिनायात लुचुक्क बुयाः पाछाल । मतिनाया म्हां भ्वं छक्क
 खात कुतुं वल । भ्वं प्वलाः मांबौनं व्वनास्वत । भ्वँतय् च्वयातल - 'ममी
 ड्यादी जि याकःचा म्वाये मयल ।'

ने.सं. ११४१ चिल्लाथ्वः पुन्हि, आइतवार ।

थौकन्हे, अंक ३००

ब्वलासा

क्यब खँग्वः न्यनेवं नुगलय् स्वां त्वः । थी थी स्वांमा व
 सिसाबुसाया सिमां जाःगु जिगु क्यब जिगु क्वथाया बार्दलिं बांलाक
 खनेदु । आभाकार्दोया सिमा छमा ला बार्दलिया न्ह्यःनेसं लाः । च्या
 त्वनेबलय् बार्दली मच्चनकि च्या त्वना थें जुइ मखु । निन्हु स्वन्हु
 दत जिं वाः चाःगु व आभाकार्दो सिमाय् निम्ह क्वःत च्वंच्वंगु दु ।
 छम्ह क्वः छगू कचाय् जूसा मेम्ह क्वः मेगु लिक्कसं च्वंगु कचाय्
 च्वनाः वं वयात वं वयात पुलुपालुं स्वयाच्चनी । जिं क्वथीक
 स्वयाच्चनकि नकतिनि मतिना याःपिं ल्यासे ल्याय्म्हत थें मछालाः
 निम्हं ब्वयावनी । भतीचा लिपा हानं व हे कचाय् निम्ह क्वःत च्वं
 वइ । जितः सीके मास्ति वल- निम्ह क्वःत व हे सिमा व हे कचाय्
 ताउतक च्वनाः उखेंथुखें छयं चाःचाः हीकाः स्वयाच्चन । व सिमाय्

सर्पसिर्प जक च्वनाच्वन ला धकाः शंका वन । जिं आभकार्डो सिमा
व क्वःतयूत मिखा लिमकासे क्वथीक स्वयाच्वना । निम्ह क्वःत
सिमाकचाया दुने दुने दुहां वन । बल्ल जिं खना- सिमाया कचामचां
त्वपूथाय् क्वःतयूसं स्वः दयेकेत्यंगु जुयाच्वन । प्यंगू न्यागू कथिचात
हयातल । इमित मछिनी धकाः जिं ताउतक स्वया मच्वना । भाः
भाः जक वनाः स्वः वना । निम्हेस्यां त्वाथं कत्ताकाः सिन्काकुचा,
तुफिकुचा, रेसमतारया कुचा, कापूछि छु छु थ्व व हे मदयेक
ल्ट्ययाच्वन । छें दनेत अप्पा, फि, सिमेन्ट, रोडा, दण्डी, मनूतयूसं
द्वं मुनेहइगु लुमना वल ।

न्हिं न्हिं बार्दली वनाः क्वःया स्वः, स्वः वनेगु जितः बानि
जुल । न्हिच्छिं च्या छगू ज्वनाः बार्दली प्यतू वनेगु जिगु बानि
खनाः कलातं जितः हायेके थें धाल- “थौकन्हय् बार्दलिं छु खनेदु ?
न्त्यःने च्वंगु छेंय् ल्यासेपिं मिसात बालं च्वं वःगु दु ला कि
छु ?” जिं नं कलाःया न्त्यसःयात ल्वयेक लिसः बिया “खः,
गय्च्वंक बांलाःपिं ब्लायाकब्यूटित दु न्त्यःने स्वः वा सा” धात्थें
जिमि तिरिमय्जु पत्याः हे जू थें च्वं ! ज्या यानाच्वंगु त्वःताः
हे व नं बार्दली वल । क्वःत मिले जुयाः त्वाथं कत्ताका हःगु
हलंज्वलंत त्वाथं हे थाथामथा यानाः माःमाःकथं कुचाकुचा यानाः
स्वः दयेकाच्वंगु लु खनाः जिमि तिरियात नं तसकं न्त्यइपुल ।
जिपिं नं नकतिनि नकतिनि इहिपाः यानापिं ल्यासे ल्याय्महत !
छें दनेत व छें यायेत कलाःभाःत निम्हेसियां उत्तिकं हे हिचःति
हायेके माः धकाः जिमित क्वखं ज्ञान बियाच्वं थें ताल ।

इलं लातकि जिपिं निम्ह नापं क्वःया स्वः, स्वः वनेगु
याना । निन्हुप्यन्हु लिपा क्वःतयूसं स्वः दयेके सिधयेकल । थ्याक्क
हे गाःवंगु धकिचा थें च्वं । स्वःया च्वय् भतीचा चकंसां क्वय्

भतीचा गा: वं । थुकिं याना: खेंय्या द्य:ने मांम्ह क्व: च्वंसां खेंय्
तज्याइ मखु । महिता:तय्सं नं काचाक्क खेंय् खनी मखु । धन्य
प्रकृतिया देन ! मिसाम्ह क्व: स्वलय् फ्यतुना च्वनी । मिजंम्ह क्व:
जक व्वयावनी । त्वाथय् जायेक नसा मिसाम्ह क्व:या न्ह्य:ने
प्वंका बी । क्व:तय्गु मतिना खना: जित: नं नुगलय् कुचुकुचु
मिनावइ । मतिनां जा:गु मिखां तिरियात छक्क: लुधंक स्वया ।
वं नं जित: मखु थें च्वंक स्वयाच्वंगु खना: नुग: चंचं धाल । क्व:
स्वया: न्ह्याइपुसे च्वंसां छता खँ जित: नुगलय् थुं दित- हिच:ति
हायेका: दयेकूगु क्व:या स्व: चिकू जुया: निम्ह क्व:त नापं च्वने
मखं । मिजंम्ह क्व: स्व:या लिक्कसं च्वंगु सिमाकचाय् च्वना:
तुलुतुलु स्वयाच्वनी । विचरा मिजंम्ह क्व:या पूमवंगु इच्छा ! माया
वनापुसे च्वं ।

थौं नं च्या ज्वना: क्व:या स्व: स्वयेत बार्दली वनेत्यनावलय्
क्व:बथां नुग: पिपिच्याक लाय् लाय् बुया: क्वा: क्वा: हालाच्वन ।
बार्दली वना: स्व: वना । सुनां ख: मस्यु, क्व:या स्व: नचुक्क स्यंका
तल । गुबलय् ख:, खेंय् नं थ्वया तयेधुंकल खनिं । खेंय् तज्याना: बेंय्
चिच्चा: दनाच्वन । कुचाकुचा दयाच्वंगु स्वलय् मांम्ह क्व: भ्वसुला
च्वन । बाक्क: सिमाकचाय् च्वना: त्वलहं स्वयाच्वन । व क्व:या
मिखां ख्ववि हा:गु खने मदुसां नुग: ख्व:गु बांलाक सी दु । क्व:बथां
हा:गु भचा दित । मनूतय्सं ल्हा:गु खँ थुइकेगु कुत: यानाच्वंगु ख:
ला ! क्यवय् ज्या याइम्ह बाउचा नं थ्यंक: वल । भ्यालं मांया स:
थ्वल- “अय् बाउचा, छं क्व:या स्व: स्यंकागु ख: ला ?”

“ख: त:मां, जिं म्हिग: क्व:या स्व: स्यंका बिया ।” बाउचां
छुं मखु थें च्वंक लिस: बिल ।

“छाय् स्यंकागु ले क्वःया स्वः ? जितः छकः न्यने नं
म्वाः ला छं ? छन्त क्वःया स्वलं छु याः वल ? छन्त छु पंगः
जुल ? खैय् थ्वकातये धुंकूगु क्वःया स्वः स्यंका बियाः माक्वःया
विजोग स्वयेमाल । तसकं अप्वःम्ह छ बाउचा, माःगु ज्या छता
याइ मखु ।” मां तं चायाः बाउचित ब्वः बियाच्वन । मामं ब्वः
बियाच्वंगु च्यूताः मतसे बाउचां लिसः बियाच्वन “स्वयादिसँ
तःमां, सिसाबुसा सिमाय् गुलि जक क्वःया स्वः दयेकातःगु ।”

बाउचायागु लिसः न्यनाः मां भन तं चाल । मामं
बाउचित हक्के थें यानाः तसलं ब्वः बिल- “छन्त छाय् कपाः
स्यात ले सिमाय् क्वखं स्वः दयेकल धकाः ? जिपिं न्हापा थन
च्वं वयाबलय्निसें क्वःया पुलांगु थाय्बाय् खः थ्व । यक्व मनूत
दसेलि न्हापायापिं क्वःत गन वन गन वन । थन अप्वः मनूतय्गु
वस्ति जुयाः नयेत्वने दसेलि चखुंबखुं व मेपिं भंगःत खनेदत । थ्व
थाय्या नां हे क्वःगां हं सिल ला ? लिपा तिनि थ्व गांया नामय्
‘ल’ व ‘न’ द्यतनाः मेगु नां जुल । स्यूगु छुं मखु, बाउचा छं ।
हानं अपाय्सकं च्वय् लाःगु स्वः गथे न्ह्याये दयेकाः स्यंका छं ?”

“क्वःया स्वः स्यंकागु नं थपाय्सकं छाय् तं चाया दीमाःगु
तःमां ? ज्या यानाच्वनेबलय् क्वखं जक दाः वइगु । क्वखं दाः
वइगु मभिं धकाः न्यनातयागु । उकिं हुंकन च्वंगु ताःहाकःगु
पँथं भ्वाभ्वा यानाः क्वःया स्वः स्यंका बिया ।” बाउचायागु
लिसः न्यनाः मां हीमी चाल । लँ तबाला यायेगु त्वहः चिनाः
मनूत च्वनाच्वंगु छैय् डोजरं छै थुंबलय् बुराबुरि व मचाखाचात
ह्वाँय्च्वाँय् ख्याः छें पिहां वःगु लुमना वल । व लु खनाबलय्
स्लाइन थनीबलय् लः तिकितिकि ननी थें जुल जिगु मिखाय् !

बाउचा व मां हालाच्चंगुलिं त्वाःया प्यम्ह न्याम्ह मस्त
मुं वयाः थःथः खँ ल्हानाच्चन । छम्ह मचां न्ववात “का स्वऽ
क्वःया छँ स्यंका व्यूगुलिं क्वः छम्ह सिनाच्चन ।” मेम्ह मचाया
सः थ्वल- “मखु, मखु, क्वः सीगु मखु । इमिगु छँ स्यंका व्यूगुलिं
क्वः ख्वयाच्चंगु का ! उखुन्हु जिमि पाजुपिन्थाय् डोजरं छँ स्यंका
व्यूबलय् जिमि अजाअजि गय् च्वंक ख्वःगु ! जि नं ह्वाँय् ह्वाँय्
ख्वया ।” हानं मेम्ह मचां न्ह्यसः तल “व डोजरं छँ थुंम्ह मनूयात
सुनानं छुं मयाना ले ? वनाप सुं ल्वाये नं मफु ला ?”

“जिमि अजिपिन्सं जिमित धयातःगु मेपिंनाप ल्वाये मज्यू
हं । कर्पिन्त दाये नं मज्यू, पाप लाइ हं स्यू ला ?” न्हापा न्ववाःम्ह
मचां लिसः बिल । मचापुचलय् स्वयेबलय् सःस्यूचा पहः वःम्ह
हारांख्वाः वःम्ह मचाया सः थ्वल- “म भएको भए त्यो डोजर
चलाउने मान्छेलाई इँट्टाले हानेर टाउको नै फुटाली दिन्थे ।”
 (“जिं जूसा व डोजर चले याइम्ह मनूयात अप्पां कयेकाः छ्यं
हे तछ्याना बी का ।”) थ्व लिपाया लिसः न्यनाः सुनानं जितः
नुगलय् कुतिं न्यानाः धाः थें ताल- “का स्व, नेवाः मचात व मेपिं
मचातय्गु स्वभाव गुलि पाः ! थुइकि, सीकि ।”

अन मुनाच्चपिं क्वःबथांतय्सं मां, बाउचा व मचातय्गु
खँल्हाबल्हा बांलाक न्यनाच्चं थें जितः ताल । बथांया छम्ह हाकुसे
च्वंम्ह छ्यंया पा धधस्वानाः जिरिङ्ग च्वंम्ह मिखा नं ग्यानपुसे
च्वंक स्वयाच्चंम्ह क्वः आकाभाकां क्वाः क्वाः धकाः लाय् लाय्
बुबुं हाल । व क्वःया नापं क्वः बथां हे छक्कलं त्वाः हे थ्वक्क
हालाः फसय् इपां थिपां मदयेक भाराभारा व्वयाजुल । भ्याजः
दंगु स्वलय् स्याःनुगः घानाः भ्वसुला च्वंम्ह क्वः मिखाफुति

याये मलावं ब्वयाः बाउचायागु छ्यनय् क्वानाविल । बाउचा
 “आयाऽ” धयाकथं न्ह्यःनेच्चंगु अप्पा कयाः कयेके त्यन । लिक्कसं
 सिमाकचाय् च्वनाः स्वयाच्चंम्ह क्वखं बाउचायागु ख्वाल्य्
 क्वानाविल । सायद, बाउचायागु मिखाय् हे लात ला मस्यु, स्याः
 सहः याये मफयाः क्यबल्य् ज्या यायेत ज्वनावःगु ज्याभःत अन
 हे वांछ्वयाः बिस्युं वन ।

ने.सं. ११४१ बछलाथ्वः पारु, बुधवार ।

ताख्वाँय्

पीर मदुम्ह मनू ला दइ मखु । तःधंगु चीधंगु पीर ला फुक्कसिया दयाच्चनी । म्हुतुं पिज्वयेकीगु व पिमज्वयेकीगु मनूतय्गु बानि स्वयाः जक सीके फै । न्ह्यागुं पीर व पंगलःयात लखं वासः नुने थें नुनाः नुगलय् क्वचिंका तयेफुम्ह बाज्यःवंम्ह नीरा तताःजु । नीरा तताःजुया भाःत निलेन्द्रदाइ अथे मखु । बुरापहः वयेकाः चिचीधंगु खँय् नं किचिकिचि हालाच्चनी । चीसकं खँ ल्हायेज्यूगु नं छेछे पंपं हालेगु बानि । अथेसां नीरा तताःजु ताख्वाँय् जुयाच्चनी ।

निम्ह काय् व निम्ह म्ह्याय् प्यम्ह सन्तानया बुराबुरित नीरा तताःजु व निलेन्द्रदाइ ! तःधिम्ह काय् पिआर दयाः क्यानाडाय् कलाः मचाखाचा नापं धिसिलाकल । निर्दति लिपा चीधिम्ह काय् अमेरिकाया डिभि लानाः थःगु लँ तप्यंकल । निम्ह काय्पिनि विकसित देसय् छें जुइगु जुल धयागु भाःपिनाः बुराबुरि निम्हं तसकं लय्ताः । म्ह्याय्पिनि नं

धिसिलाक्क छै जुइधुंकल । इमि नं मचाखाचा ब्वलनेधुंकल । उकिं चखुंबखुं
थें बुराबुरित च्वनाच्वंगु स्वयेबलय् छुं पीर मदु थें च्वं । तर साया घाः
क्वखं मस्यू । काय्पिं वांछवयागु अप्पा जूगु भिन्त्यादं मयाये धुंकल । सुर्द्यः
गुंच्चं बिना वलिसे ख्युं न्ह्यः न्ह्यः वइ थें बुराबुरिया ज्याथई न्ह्याः वःलिसे
नुगलय् मन्त्यंक पीर जुयावइ, म्हाय्पिनिगु लिधंसाय् च्वनेमाःगुलिं ।
काय्भौपिं मांबौयात सुसाःकुसाः यायेत पाखा लिनावंगुलिं म्हाय्पिन्सं
बिचाः यायेमाःगु करं क्यन । काय्पिन्त अगःचा मालां देगःचा लू थें जुल,
नुगः धुक्क च्वं । मांबौया सुसाःकुसाः यायेत धुवां धू वयाच्चीपिं म्हाय्पिन्त
'मांबौया सम्पतिया निंतिं वयाच्वन' धकाः धाइल्हाइया ग्याःचिकुं पुनाच्वन ।

नीरा तताःजुया भाःत गाक्क थँ जूगुलिं बुरा पहलं पाचिने धुंकल ।
म्वाः मदुगु छकूचा खँ न्यनेमालकि ग्वःन्हुतक तंचायाः पुतुपुतु हालाच्वनी,
चच्छि न्ह्यः वयेकी मखु । तःधिम्ह कायं छुं ज्वलं छ्वयाहःगु दु धकाः
क्यानाडां लिहां वःम्ह मनू बुरायात नाप लाः वल । इमिसं बुरा निलेन्द्रया
न्हाय्पनय् स्वां पुयाथकल, काय्पिन्सं न्यंकूगु खँ- 'जिपिं नेपालय् मवःसां
छुं पाइ मखु । म्हाय्पिन्सं मांबौयात माक्व सुसाःकुसाः यानाच्वंगु दु ।
मांबौया दुधन नं म्हाय्पिन्सं प्वःचिना च्वंगु दु ।' थ्व खँ न्यनाः निलेन्द्र
चि नःम्ह खा थें भुगलुं च्वंच्वन । न्यनाखँ कं वइपिं मनूतय्सं थ्व खँ
कनेज्यू मज्यू धयागु च्यूताः मतःसे सिसिं गिलासय् लः प्वंके थें प्वंका
थकल, छता खँय् निता खँ दतनाः ! थज्याःगु म्वाः मदुगु खँयात नीरा
तताःजुं वास्ताइस्ता मयाः, छपा न्हाय्पनं न्यनाः मेगु न्हाय्पनं पितछ्वइ ।
'काय्पिन्सं हे धाःगु खः ला मखु ला, कर्पिन्सं कंगु खँयात विस्वास याये
मज्यू । क्वखं न्हाय्पं यंकल धायेवं क्वःनाप ब्वाँय् वने मज्यू ।' बुरायात
नुगः तयाः नीरा तताःजुं खँ न्ह्यथनी ।

म्हिगः आइतबार बिदा दुगुलिं निम्हं काय्पिनिगु फोन वल । छु
खँ जुल मस्यु, नीरा तताःजुयात फोनय् खँ ल्हाके मबिसे निलेन्द्रं फोन
दिकाबिल । निलेन्द्रया ख्वालय् हाकु सुपाचं त्वपुल । वा वये मफुगु सर्गः थें
निलेन्द्रया ख्युंगु ख्वाः खनाः नीरा तताःजुं बुरायाके मन्यंगु नं मखु- "छाय्
छु जुल ? काय्पिन्सं फोनय् छु धाल ? थौं जितः फोन नं मब्यू छिं ।"

निलेन्द्रं छुं लिसः मब्यू । नीरा तताःजुं लिसा कयाः न्यँ नं मन्यं । दिक्क चाइबलय् छक्वलं निक्वः स्वक्वः न्यनाच्चनकि हां न्याःम्ह थें तिं तिं न्हुयाः तिप्पा नकीगु बुराया बानि । निलेन्द्र क्वथाय् जक इरूथिरू जुयाच्चन । ताउतक नुगलय् खँ थाका तयेफुम्ह बुरा ला ख हे मखु । ज्यःनाः ब्यलि याइबलय् अवस्य नं खँ प्वंकीगु जुइ धकाः नुगलय् खँ प्वःचिनाः नीरा तताःजु ज्याय् तक्कन ।

नीरा तताःजुं गथे मती तल अथे हे निलेन्द्र बुराया कथुइ वालावाला संगु एलर्जिक नीरायात प्वंकल- “बुरि, जिं ला याकनं हे काय्पिं सःताः भीके दुगु छैबूँ उत्तिग्यंक इनाबीगु क्वःछिना । अंश कायेत जक नेपाः वयेगु बिचाः याः थें च्वं काय्पिन्सं ! सम्पत्ति कायेधुनकि तिनि भौपिनि थःगु छैप्रति नुगः क्वसाइ ला, छं छु बिचाः ?” बुराया खँ न्यनाः नीरा तताःजुं उघिमय् न्ह्यसः तयेलाकल- “काय्पिन्सं अंश इनेमाल धकाः छितः थौं फोनय् खँ ल्हाःगु खः ला ? उकिं जितः फोन मबियागु ला ?” नीरा तताःजुया न्ह्यसलं निलेन्द्र दाइयात ‘खः’ धायेत मछिना वल । खँ चाःहीकाः लिसः बिल- “मखु, अथे ला काय्पिन्सं अंशया नां काःगु मखु । इमि तःधी जुइधुंकूपिं काय्म्याय्पिं विदेसय् हे त्वःताः इपिं जक नेपाः वयाः छिं छिं थे थः थः हे च्वनेगु हं । न्हापा थें फुक्क नापं च्वनेगु इमि बानि मन्त हं । थथे धाःगु हे ख्वालय् मखु, न्यतालय् धाये थें जितः छै इनाव्यु धाःगु मखु ला ? न्हापा जूसां लिपा जूसां दुगु सम्पत्ति इमित इना हे वीमाः । जि छम्ह बल्लाःबलय् थ्व ज्या तिप्यंका थकूसा छन्त हे अःपुइ ।” बुराया जा कथुइ थाः थें जुयाः मेगु खँ कने मफुत । नुसिलाः कलाःयात छुं मधासे तप्यंक क्वथाय् वन ।

नीरा तताःजु नं बुरा नापं क्वथाय् वनकि व हे खँ लिसा काकां धयाच्चनी धकाः नीरा तताःजु भुतुली हे ज्या यानाः ई छवयाच्चन । ताउत लिपा बुरा न्ह्यः वयेकल जुइ धकाः बिचाः यानाः नीरा तताःजु क्वथाय् वन । छाया खः मस्यु, काय्पिन्त अंश इनाबीगु खँ बुराया नुगलय् थाकुराः थें प्यपुंका तल । टिभि स्वयाच्चंम्ह निलेन्द्र दाइनं टिभि स्यानाः बुरियात हानं खँ न्ह्यथन- “नीरा, जिं धयागु खँय् छं छु बिचाः ? भीसं नं मांबौयाके

अंश कया । अथे हे भीसं नं काय्पिन्त सम्पत्ति लःल्हाना थके माल, मखु ला ?”

बुरां काय्पिन्त जक अंश इनाबीगु इच्छा प्वंकाच्वन । म्थ्याय्पिन्त छुं बीगु नां हे मकाःगुलिं नीरा तताःजुया नुगलय् खँ गुइंगुइँ निल-
‘धाइबलय् म्थ्याय् नं काय् नं थः हे सन्तान खः, उत्ति ग्यंक मतिना यायेमाः धाइ । उत्ति ग्यंकेगु इलय् न्थ्यलं ल्हाकाछ्वइगु । जिमित थपाय्सकं म्थ्याय्पिन्सं सेवा यानाच्वंगु दु । अबु जुयाः गथे लुमंके मफुगु ? म्थ्याय्पिं बियाछ्ववये धुनकि कर्पिं हे जुइगु ला ? कर्पिनि काय्मचानाप इहिपाः याना बीखतं थः म्थ्याय्पिं कर्पिं जुइगु खःसा कर्पिनि म्थ्याय् नाप इहिपाः याःपिं काय्पिं नं कर्पिं जुइमाःगु खः, तर थथे मजू । व हे बियाछ्ववये धुंकीपिं म्थ्याय्पिन्सं जिमित सुसाःकुसाः यानाच्वंगु भिंन्यादं मयाये धुंकल । दक्व फुक्क सम्पत्ति काय्पिन्त जक इनाबिलकि म्थ्याय्पिनि नुगलय् धाः मजुइ ला ? काय्पिं सरह हे म्थ्याय्पिन्त नं अंश बीमाः धयागु नं मखु जिं ! फुक्क छेंय् नं काय्पिन्त अंश इनीबलय् दुथे फुथे मांबौया सम्पत्तिया छुं नं छुं म्थ्याय्पिन्त नं थ्याकेगु चलन यात धाःसा छकचा स्वांमाया कचा त्वथुलाः चाय् थुनाविलकि बुलुहुं हा कयाः वइ थें जुइ । फुक्क मिसापिं छखें म्थ्याय्मचा खःसा मेखेर भौमचा जुइगु खः । सुनानं नुगलय् स्याके म्वाः थें च्वं । निम्ह म्थ्याय्पिन्त बुँ छकू छकू इनाबीगु जिगु इच्छा । थौं बुरां सहलह याःबलय् जिं थुलि न्ववाये मफुतकि म्थ्याय्पिन्त अन्याय जुइ । बुराया ल्वःमना च्वंगु नं जुइफु । बिचाः याये मफुगु नं जुइफु । नुगलय् जक खँ दासि वयेकाच्वनां छु यायेगु ! थ्व खँ बुरायात मधासे मज्यू । बुरां तं चायाः व्वःव्यूसां जिगु नुगःखँ तछ्यानाः धाये हे माः ।’

“जिं धयागु खँ छन्त लःलः मधाः थें च्वं, खः ला नीरा ? छ त्वलय् जुयाः लाति थें जुयाच्वन ।” भाःतया न्थ्यसलं नीरा तताःजु भसंग वन । थ्व हे ह्वःताः खः धया थें मती तयाः नीरा तताःजुं स्वत्तुमत्तु स्वःगु थःगु नुगःखँ न्थ्यब्वल- “बुरा, छिगु खँ पाय्छि खः । काय्पिं अंश कयाः थन हे च्वंसा बां हे लाः । छिं काय्पिन्त जक अंश इनाबीगु खँ क्वःछित । तर म्थ्याय्पिन्त छिं छुं बीगु खँ भतीचा हे लुमं मजू । काय्पिं पाकुलाः

याउँक च्वं थें म्हायपिं नं याउँक च्वनाच्वंगु जूसा भीगु छु हविगत जुइ !
 म्हायपिन्त नं वुं छकू छकू इनाव्यूसा जिं बांलाइ थें तायेका । भीसं हे
 दुख सियाः न्यानातयागु वुं म्हायपिन्त ब्यूसा छु जुइ बुरा ? व वुं कुलया
 सम्पत्ति नं मखु ।”

थःगु खँ त्वाःथलाः मेगु खँ न्ह्यथनकि भवक्कय् जुयाः तं चाइम्ह
 निलेन्द्र दाइ कायपिनिगु मायां खः ला मस्यु, तं मचासे कलाःयात खँ
 थुइका च्वन- “स्व नीरा, छंगु बिचाः बांलाः हे जू । म्हायपिन्सं यानाच्वंगु
 सुसाःकुसाः जि लुमं । भीसं इच्छा यानां जक मज्यू । न्ह्यागु ज्या यायेत
 नं न्हय्कः बिचाः यायेमाः । धाइल्हाइया बिचाः यायेमाः । म्हायपिन्त वुं
 च्याबिलकि कायपिन्सं नुगलय् स्याकी ! भी म्हायपिं निम्हं खःथाय्
 ज्यूथाय् तःजिक इहिपाः यानाः माःकथं व्यवहार यानाबियागु हे दु । इपिं वुं
 छकूचा माःपिं नं मखु । छुं बी ला धकाः इमिसं भीत सुसाःकुसाः यानाच्वंगु
 नं खै मखु । थ्व ला भीसं बियातयागु संस्कार खः । छुं ल्वःमन कि छु ?
 थन फुकी दाजुपिनि अंश इनाकाःबलय् मांबौनं म्हायपिन्त लुं भतीचा
 इनाविल । दाजुपिन्सं तताकेहेपिन्त नखत्या हे मसःतू हं । बेकारय् स्वः !
 मत च्याकाः शत्रु माले थें जुल । उकिं भीसं कायपिं नाप सहलह ब्याकाः
 जक थ्व खँ क्वःछी माली ।”

अंश धयागु कायपिनिगु जक जन्मसिद्ध अधिकार खः धयागु क्वपुंलाःगु
 बिचाःया भौछाप दुगु बुराया नुगलं थ्वःगु सः न्यनाः नीरा तताःजुया
 नुगलय् कःति वात । कलाःया न्ह्यःने बादशाह जुइफुसां कायपिनिगु
 न्ह्यःने धृतराष्ट्र जुइगु बुराया पहः नीरा तताःजुं बांलाक हे स्यू । थःम्हं
 धाःथें हे यायेमाःम्ह ! सहलह याःबलय् क्वात्तुक न्ह्यथने मफुतकि कलाःया
 खँ ध्याकुनय् वांछवयेत नं लिफः मस्वइम्ह बुरा ! मेमेबलय् थें थ्व पालय्
 भाःत तं चाइ धकाः भ्याः भचा हे ग्याःपहः नुगलय् मथाकुसे नीरा तताःजुं
 सलं वांन्याये थें क्वात्तुक लिसः बिल- “खँ ल्हाइपिन्सं ला न्ह्यागु ज्याखँय्
 नं कुखिनेगु त्वःती मखु । म्हायपिन्त सम्पत्ति ब्यूसां भ्वासिपिं धाइ । सा
 स्यानाः धुं पोसय् यात धाइ । छुं मब्यूसां थपाय्सं मांबौयात सुसाःकुसाः
 यानाच्वीपिं म्हायपिन्त चा छकू, अप्पा छपा बीत नुगलं मखीपिं, नुगलय्

हि मद्रुपिं मांबौ धायेत लिफः स्वइ मखु । अंश कायेधुंकाः नं काय्पिन्सं
भीत सुसाःकुसाः याइ धयागु छु भलसा ? निपु लँ दयेधुंकूपिं काय्पिं । छपु
लँय् वने म्हाःलकि मेगु लँय् मवनी धकाः गथे धाये ? थौकन्हय् काय्पिनि
सरह म्हाय्पिन्त नं अंश थ्याकेमाः धाइगु इलय् छुं हे मवीगु क्वःछितकि
म्हाय्पिन्त अन्याय मजुइ ला बुरा ? बांलाक छकः बिचाः यानादिसं ।

ध्वाथुइक रामायण बाखं कं थें नीरा तताःजुं बियाच्चंगु सहलह
निलेन्द्र दाइया न्हाय्पनय् दुहां वंगु खः ला, मखु ला, मस्यू । निलेन्द्र दाइया
म्हुतुइ सेलुटेपं तिकातःगु बत्ता थें म्हुतुसि फितिक्व हे संगु मखु । नीरा
तताःजुं बुरायात नुगलय् कृतिं न्याये थें थःगु सः थ्वयेका हे च्वन- “थ्व
सम्पत्ति छिमिगु जुल धकाः लं क्वप्यतय् प्वंकेधुंकाः हाकनं छिमिसं स्वयाः
तताकेहेपिन्त नं सम्पत्ति इनाब्यु धयां काय्पिनि लय्ताइ ला ? तीधुंकूगु
गाखिम्हिचा चायेके सुया यइ ? छि छेंया हामा खः, काय्पिनि अबु खः
छि । छिं काय्पिनिगु हनाबना तयाः इमिगु उजं कया च्वनेमाःगु मद्रु ।
थथे यायेत्यना धकाः भी लिमचिलेगु क्वःछिनाः काय्पिन्त छिं न्यकेमाःगु
द्रु । फय्लिंचा थें नुगः चाःचाः हीकाच्वने मते बुरा ! न्हापांतुं मधाः धाइ
काय्पिन्सं । जूगु खँ फोन यानाः काय्पिन्त न्यंकाब्यु ।” निलेन्द्र दाइया
न्ववायेत कथुं सासः थाहां हे मवः ।

न्ह्यःखः अःखः

बांलाःकाकिया नां जक बांलाः मखु मनू नं धात्थें बांलाः । ल्यासेम्ह मखु, तसकं बुरिम्ह नं मखु । वैसं भतीचा थाहां वनेधुंकूम्ह बुरिम्ह मिसा । त्वइसे च्वनाः नं चाकःमकः लाःगु वया ख्वाः । तिमिला थें जाहां थीगु ह्याउँगु छप्ता सिन्हः वया कपालय् गुबलें मप्वं । चिकं तिलाः पिचुक सँ छ्यनाः सपः प्यानातइगु वयागु छ्यनय् ह्याउँगु सचिका स्वांनं वया ख्वाः न्ह्याबलें भःभः धाः । ग्यसु लाःगु लुँया मार्चाः निचाः खँ ल्हाक्वपतिकं प्याता प्याता सं । हलू धायेधुंकाः म्हासुसे च्वं धयाच्वने म्वाः थें बांलाःकाकि छम्ह बांलाःम्ह नेवाः मिसा धकाः म्हुतुं धायेम्वाः ।

बांलाःकाकिया ख्वाः जक बांलाःगु मखु, वयागु नुगः नं क्रिस्टल खाः थें यचुसे च्वं । छेँया जःलाखःलात न्ह्याम्हं बांलाःकाकिया छेँय् दुहां वयेन्ह्याः । सुयातं अःखः सिमा गयेकाः थः न्ह्यइपुकेगु वया बानी मदु । दिक्क जुयावःपिं मनूतय्त बांलाःगु सहलह बियाः नुगः याउँका छवइ ।

बांलाःकाकिया बैठक क्वथाय् च्वनाः राममायां थःगु छेँय् जुयाच्वंगु वेधंग,
वेथिति व तातिंग्वःजा मरिकसि तःज्याः जुयाच्वंगु खँ प्वंकाच्वन-

“स्वयादिसँ रे बांलाःकाकि, जि गथे यानाः जक जिगु छेँय् तहबह मिले
यायेगु ? छिं स्यू तःधिम्ह भौ अफिस वने म्वाःम्ह जक मखु वया सुं मदुगुलिं
थःछेँय् तक नं वने म्वाःम्ह । चीधिम्ह भौ अफिस वनेमाःम्ह जुयाः छेँय् च्वने
मलाःम्ह । निम्हं भौपिं जागिर वने माःसा, कि निम्हं जागिरय् वने म्वाःसा
गुलि ज्यू ? अले धकाः छेँया घःचा सुथांलाक न्ह्याइ । खः ला काकि ?”

“आः छु याये ले राममाया ? चीधिम्ह भौमचा इहिपाः यायेन्त्यः हे
जागिर नयाच्वंम्ह भीसं मस्यूगु मखु । चीधिम्ह भौमचा नकतिनि छम्ह
मचाया मां तिनि । बुद्धि मगाःनि । तःधिम्ह भौयात इहिपाः यानाहयागु
भिदं मयाक दयेधुंकल । व छेँया ज्याय् धिसिमिसि लायेधुंकल । सा व
मेय् नापनापं खुसि छिना हुँ धयां ला जी मखु । न्ह्याथे यानाःसां त्वापुया
कुमिचा छेँय् दुकाये मजिल । छं बांलाक ज्याखँ यायेगु बिचाः या न्है
राममाया ।” बांलाःकाकिं राममायाया नुगः याउँकेगु कुतः यात ।

‘तःधिम्ह भौमचा इहिपाः याना छेँय् दुहां वसानिसं थौंतक थ्व ज्या
छता मयाः धाये म्वाः । सुथय् चः ख्युनिबलय् दनाः वसिबँ पुइगुनिसें बहनिया
ब्यलिज्या सिमधःतले ल्हाः दी मदु । चीधिम्ह भौ अफिस वनाः त्यानु धकाः
त्यपूनापं दनावइ । छेँया जःपिं फुक्कस्यां चिया त्वने सिधयेधुंकी । थः व
भाःतयात चिया विस्कट ज्वनाः क्वथाय् दुहां वनीम्ह भौमचा अफिस वनेत
बांलाकाः जक क्वथां पिहां वइ । न्हापां दनाः वसिबँ पुनाः लुखाबँ थिलेगु
ज्या, छेँया जःपिन्त च्या दायेकाः त्वंकेगु ला वयात गुँच्व हाचां गाये थें का ।
अफिसय् ज्यःनाःया व्यवस्था दुगुलिं भुतुली दुस्वः वयेमाःगु मखु । अफिसं
लिहां वयाः घाराघुरु ज्याय् ग्वहालि याःसा पिंलिम्हसिया भचासां नुगः च्वनीगु
जुइ । लाःबलय् वयाः ज्या यानाच्वंगु दु धकाः जिं नं धायेथाय् दइ । बहनी
नं अप्वः यानाः ब्यलि याये म्वाः वया । गुबलें अफिसय् मिटिङ्गय् नया धाइ
गुबलें थःछेँय् नया वयेधुन धाइ । तःधिम्ह भौया ख्वालय् न्ह्यावले सुपाँय्
वः, सुयात छु धायेगु ?’ राममाया दिक्क चायाः भसुकाः तयाः भासु लनी ।

राममायाया नुगलय् हाफवः थें प्वः प्वः खँ प्वःचिना हे च्वन तिनि ।
 इताः फ्यने थें राममायां नुगःखँयात फ्यनायंकल- “न्वमवासे च्वने नं
 मजिल धकाः निम्हं भौपिं दुथाय् चीधिम्ह भौयात ध्वाथुइके थें मिजासं हे
 धया- “चीधिम्ह भम्चा स्व, छं भतीचा न्हापां दनाः पिलियात भतिभति
 ग्वाहालि यानाव्यु । मखुसा छन्त सुथय् अःपुइकि बहनी अःपुइ जाथुइपाः
 कायेमाल ।” काय् नं तायेकाः क्वथां पिहां वयाः लिसः बिल- “दुगु जागिर
 त्वःतकाः वयात नं तताःजुयात थें छेंकुलुव्यां याना तयगे ला मां ?
 ज्यू ला ?” तःधिम्ह काय् नं क्वथां पिहां वयाः किजायात लिसः बिल-
 “भाइचा ! छं तताःजुया दसु बियाः छाया खँ ल्हायेमाःगु ? छं भम्चायात
 जागिर त्वःतकाः छेंज्याय् घ्वंस्याके म्वाः, बरु न्हि छकः पुजाभः तयाः छं
 पुजा यानाः न न्है ।” निम्ह काय्पिनिगु लिसः न्यनाः जिगु नुगलय् ह्याउँक
 छुयातःगु नालां दामे याये थें जुल । उकिं थौं जिगु नुगः हीयाः गन वने
 गन वने जुयाः बांलाः काकिया छेंय् थाहां वयागु ।” भ्वालाला लः थें मदिक
 बाः वयाच्वंगु खँ राममायां कने मफुत । खँ त्याजित ।

बांलाःकाकिं न्हकु तियाः न्वं मवासे न्यनाच्वन, राममायाया नुगलय्
 दासिवयाः बाः वयाच्वंगु खँ । राममायाया कथु गनाः वाकवाक यात ।
 बांलाःकाकिं लः त्वनेत करुवा बिल । राममायाया हियूगु नुगःघालय् फसं
 गाले थें बांलाःकाकिं सिचुक लिसः बिल- “स्व, राममाया ! छेंया खँ जितः
 कं थें मेपिं पिनेया मनूतय्त कना जुइ मज्यू । छेंया खँ मकंतले जक थःगु
 खँ जुइ, कनेधुनकि कर्पिनिगु खँ जुइ । न्हापायागु ज्याखँ लुमंकाः च्वने
 मजिल । न्हापा न्त्यःखः जुयाच्वंगु ज्याखँ फुक आः अःखः जुइधुंकल । फ्वसा
 ह्वःगु धौभ्यगः थें न्हापायागु खँ छुं नं ज्याख्यले मदये धुंकल । न्हापायागु
 रीतिथिति, संस्कार फुक थौंकन्हय्या न्हूफसं पौ पुइक पुइके यनेधुंकल ।
 खः, तःधिम्ह भौमचा थें ज्याःपिं पुलांपिं भौमस्तय्सं यानाच्वंगु हे दनि ।
 अथे धकाः न्हिच्छिं हालाच्वनां छु याये ? पाल्हाःतय् च्वंगु पतिंचा ला उति
 मग्यं । जागिर दुम्ह भौया अफिसय् न्हिच्छिं ज्या याना वयेबलय् त्यानुगु
 अवश्य खइ । तःधिम्ह भौ व चीधिम्ह भौ उतिं मग्यं धकाः छेंय् न्त्याबलें
 अशान्तिया बुलुमि ग्वाकाः च्वनां छु याये ? त्वचं कःसा वासः न्याये दु,

छैय् अशान्तिया ल्वय् जूसा वासः न्यायेगु मदु । उकिं राममाया ! ल्वापुया बुलुमि ब्वाला कायेन्त्यः छैया फुक जःपिं मुनाः सहलह या ।”

राममाया भसुकाः ततं मिखा प्याकाचन । बांलाःकाकिं राममायाया नुगः प्वःची फयेमा धकाः हानं ध्वाथुइका च्वन- “स्व राममाया, न्हापा जूसा माजुबाःजुया उजंकथं हे छैय् तजिलजि जुयाच्वनी । काय्मचातय्त लसतां प्वःचीफुसा भौमस्त अथें थःगु थासय् च्वनी । थौकन्हय् अःखः जुइधुंकल । भौमस्तय्त लय्तायेके फुसा अटोमेटिक मेशिन थें काय्पिं थः हे फुरुङ्ग जुइ । नयेगु, त्वनेगु, पुनेगु फुक माजुबाःजुया ल्हातं पितबियाः तिनि भौपिनि ल्हाःतय् लाइ । थ्व नं अःखः जुइधुंकल । भाःतपिं सरह हे दां कमे यायेत भौपिं नं सक्षम जूगुलिं माजुबाःजुं छुं बी ला धकाः आस यानाच्वने माःगु मदु । अःखः, तलब वइबलय् माजुबाःजुपिन्त छुं माःगु दु ला धकाः न्त्यसः याइ । थम्हं ज्या याये मफुसां, याये मलाःसा भ्वातिं तयाबी धकाः थःगु औकात क्यनाः छैया जःपिन्त म्हुतुप्वाः तिकाबी । न्हापा मांबौ दतले काय्पिं ब्यागलं च्वनकि इज्जत वंगु भाःपीगु । थौकन्हय् व खं नं अःखः जुइधुंकल । लिमलानाः धाये ला, ह्यूपाः वःगु धाये ला छु धाये ? जागिर दुपिं भौमचा तःजहानय् च्वनेगु लःलः मधाः । थः माचाछि जक याउँक च्वनेगु फुकसिगु छैय् न्हू-फय् दुहां वयेधुंकल । छं चीधिम्ह काय् भौया नं थ्व हे बिचाः खः ला ? न्यनेकने याना स्व । यदि मनसुवाः थथे खःसां बांलाःगु ख्वालं हे ब्यागलं तयाव्यु । अले तिनि नापं च्वँतले न्त्यसः वइ ब्यागलं च्वनकि अंसः वइ धयागु पुलांगु धापूनापं छंगु छैय् फुक पाय्छि जुयावइ । अप्वः पीर कायेमते राममाया ।”

बांलाःकाकिया ज्या याइम्हेस्यां चिया बिस्कुट वैठक क्वाथाय् तयेहल । निम्हसिया खं ल्हायेगु दिनाः चिया त्वनेत कप ल्हवने त्यंबलय् लाकांसः वल । स्वाहानय् तुति बस्वानाः सुं थाहां वःगु तायेदत ।

“कुने सु थें ?” धायेमलावं चिग्वः मल्ता थें पालुम्ह राममायाया चीधिम्ह काय् खनेदत । बांलाःकाकिया ख्वाः हे मस्वःसे थः मांयात काय्म्हेस्यां ततःग्वःमिखां ज्वय्ज्वय्पियाः हाल- “मांयात गन गन जक

माला: वयेधुन का । छैय् तालं गवया: ता:चा ज्वनावसेलि इलय् दुहां वयेमा: धका: मस्यू ला ? मचाया मांम्ह अफिसं लिहां वयेगु लिबाइ धा:गुलिं मचायात छैय् तया: अफिस वने धका: वयां ला मांया था:गा: मदु । तता:जु नं गन वन मस्यु । दुसां तता:जुयात मचा स्वयाच्चं धाये मजिल ।”

“राममाया छैय् लिहां वयेत्यंगु हे ख: बाबु । छाया तंचाया ?” बांला:काकिया लिसलं राममायाया काय्यात च्यानाच्चंगु मी घ्य: लुइ थें जुल । ख्वा: हे वँचुक तया लिस: बिल- “वयेत्यंगु ला जिं खनाच्चंगु हे दु नि । थन ला चिया पार्टि जुयाच्चन । छैय् याकनं लिहां वयेगु मांया छु लुमनी ? काकि छि धका: निसन्तान जुया: छैया छुं वास्ता मदु । द्य: व द्य:पा:ला:त थें बुराबुरित निम्ह जक । त्वा:या बुरिपिं मुंकल, छि त्वा:नकिं जुया: फुक्कसिगु छैया जक निन्दाचर्चा याना: न्हि छ्यायेगु छिगु बानि सुनां जक मस्यू त्वाल्य् ? थथे छैखा दायजुयां सुयागु छैय् भिनी ?”

काय्यनं बांला:काकियात ‘निसन्तान’ धका: वचन ल्हा:गुलिं राममायात सिना थें मछाल । फुंफुं सेंसैं वयेक हालाच्चंम्ह काय्यात न्वांवाये फुगु मखु । मिखां पाखा हायेका: राममाया छय्या ल्हा: ज्वना: सुतिसुति कुहां वन । निसन्तान खँग्व: न्यनेमा:बलय् न्हाय्पनय् क्वा:गु चिकं लुनाव्यू थें जुया: बांला:काकिं न्हाय्पनं छुं मताल । न त छुं लिस: हे बीफत ।

न्हाच:निसैं क्वथाय् दुनेच्चना: खँ न्यनाच्चंम्ह बांला:काकिया भा:त क्वथां पिहां वया: बांला:काकीयात गसू थें गुइंगुइं न्यगु न्त्यस: छुत- “बांला: ! छं छैय् दुहां व:पिं मनूतय् न्त्याबलें भिं जुइगु खँ न्त्यथना च्वनी । छन्त हे निसन्तानया खँग्व:या बाणं कयेका: छंगु नुग: ह्वखना थकल । ‘धर्म याना: पापं पुनी’ धयागु पुलांगु धापू थौंकन्हय् न्त्य:ख: जुलकि अ:ख: जुल ?”

ने.सं. ११४१ तछलाख: चौथि, सोमवार ।

लुँध्वाका, अंक १२१

थँजि क्वजि

लिलाया छँय् न्हूम्ह भौमचा दुतहःगु प्यदँ दयेधुंकल । छम्ह मचाया मां नं जुइधुंकल । अथे जूसां न्हूम्ह भौमचानाप न्ह्याइपुक स्वन्ति नखः हने मखनि । काय्-भौमचा निम्हं छगू हे ज्याकुथी तःधंगु पदय् जागिर नयाच्चापिं । इहिपाः जूगु न्हूदँय् स्वन्ति नखःन्त्यःने विदेशय् ट्रेनिङ्ग वनेमाल । काय् व भौमचा मदुसां ककःचा नये थें खाइक स्वन्ति नखः हनेमाल ।

निगूगु दँय् नखःन्त्यः फुकी छम्ह मदयाः दूमाःगुलिं स्वन्ति नखः हने मखन । स्वंगूगु दँय् भौमचाया मचा बूगु व्यंके सिमधःनि, उकिं स्वन्ति नखः हने मखन । प्यदँ लिपा बल्ल थुगुसी स्वन्ति नखः न्ह्यःने छुं पंगः मवल । छँया जःपिं सकसियां न्ह्याइपुक स्वन्ति नखः हनेदयाः लय्ताः ।

मांबौया नुगः, हँय् नं माः, खँय् नं माः धया थें म्थ्याय् नं माः, काय् नं माः । नखःचखःबलय् काय् न्ह्यःने मदुसा मिखा फुति याक्वपतिकं

मिखा प्यानावइ । म्हायाय् न्ह्यःने मदुसा म्हायाय्या किपालु न्ह्यःने न्ह्यःने
लापालापा खनेदइ । थम्हं मचायेक हे भसुकाः पिज्वइ । धन्य ! लिलायात
व पीर मदु । लिलाया काय् लुधं स्वयां नं म्हायाय् लिसा तःधीम्ह जूसां
इहिपाः मज्जुनि । उकिं थःनापं म्हायाय् नं दु । म्हायाय्, काय्, भौमचा,
छय्मचा व बुराबुरि खुम्ह जः दुगु लिलाया छेय् म्हाइपुया किचः मदु । प्यदं
लिपा स्वन्ति नखः भः भः धायेक हनेत आपुलु जुयाच्वंगु छेजःपिं सकलें
चं चं धाः । भौमचा मिलाया चीधिम्ह मचा दुगुलिं ज्याय् ततःक्यनाः तिबः
मदु । म्हायाय्मचा लिसा छेज्या तिप्यंक कथंहंक यायेसःगुलिं लिलायात
नखःचखःया ज्याय् छुं पीर मदु । स्वन्ति नखःया म्हपुजाखुन्हु नेवाःतय्गु
न्हूदं नं जूगुलिं मनसे सुथय् हे म्हपुजा यायेगु लिलाया छेया रिति । फक्व
याकनं म्हपुजा यायेत मां म्हायाय् निम्हं सुथनिसें ज्याय् तक्यना च्वन ।
लिला भुतुली भव्यज्वलं ताःलाका च्वन । लिसा भुतूक्वथाया पिनेसं च्वंगु
क्वथाय् मन्दः च्वयेत स्यूचां बँ इलाः मन्दः च्वयेत थिक्क यानातल ।

मापिनिगु पहःकथं भुतूक्वथां लिलाया सः पिज्वल- “लिसा, स्यूचां
बँ इलेधुंकाः हानं छक्वः बँ पुइमाः खं ला ! मन्दः च्वयेन्ह्यः लः तयेमाः न्हि,
ल्वःमनी । मन्दःदुने मन्दःज्वलं तयेबलय् कथंहंक ति खं ला । न्हापायागु
ज्वलं लिपा, लिपा तयेगु ज्वलं न्हापा लाइ । ल्वःमं थें च्वंसा मन्दःज्वलं
तयेबलय् जितः सःति खं ला !”

दँय्दँसं व हे खँ लिसा कयाः धाइगु मांया सः न्यनाः लिसायात न्हिले
मास्ति वल । मांयात न्हिलाः न्हिलाः लिसः बिल- “मामं मचांनिसें स्यनाः
दँय्दँसं याकातःगु ज्याखँ गथे ल्वःमनी मां ? वरु मिलायात नं नखःज्या
क्यनाः स्यनाः तयेमाःगु मखु ला मां ?”

ताःभतम्ह लिसा व भौमचा मिलाया दथुइ भू सीदुगु लिसाया खँ
न्यनाः त्यबू न्ह्यया थें लिलाया छयनय् वाईया मिनावल । तःन्हु न्ह्यवनिसें
ल्हाःपा हे मदिक्क स्वन्ति नखःया ज्या याना च्वंगुलिं लिसाया त्यानुसः
पिज्वःगु धकाः लिलां मथूगु नं मखु । लिलाया म्हायाय् लिसायात छु धाये छु
धाये जुल । कय्कुंगु कापः इस्त्रि तयाः भू सी मदयेक चकंके थें लिलां नं

म्ट्याय्यात चकंगु नुगलं लिसः बिल- “लिसा, छन्त छिमि मामं ज्या यायेगु संस्कार स्यनातः थें मिलायात नं वया मामं अवस्य संस्कार बियातःगु दु जुइ । व नं नेवाःया छम्ह म्ट्याय्मचा खः । थुगुसी वया चीधिम्ह मचा दुगुलिं ज्या यायेत ततःमतः क्यन । आकिवया नखः हनेगु भवलय् वं नं अवस्य तिप्यंक ज्या याइ जुइ ।”

भुतूक्वथाया दुने व पिने मां व म्ट्याय्या खँ ल्हाल्हां लिलाया भव्य ज्वरे याये सिधल । लिसाया मन्दः च्वये सिधयेकाः मन्दःदुने मन्दःज्वलं नं तये सिधल । मां भुतुलिं पिहां वःगु खनाः ब्वनेकुथी सरपिन्त होमवर्क कापि क्यने थें लिसां मन्दः क्यनाः धाल- “मां, मन्दःदुने मन्दःज्वलं तयागु पाय्छि, जू मखु ला ? दकलय् न्हापां ताय्, अनं लिपा, हाकुमुस्या, हाकुग्वःमाय्, वा, आखेय्, छसिकथं तयेधुंकाः चिकंमन्दः तयाः दथुइ लाक्क म्हासुसिन्हः व भुयूसिन्हः तिकेगु मखु ला मां ?” मन्दःज्वलनं जायेके धुंकूगु मन्दः स्वस्वं लिलाया लय्ताःसः पिज्वल- “खः खः नानि, मचाबलय् निसें न्ट्यागु ज्या नं छन्त छकः जक स्यनेवं गाः । छेँखापतिं मन्दः च्वयेगु भति भति पायेफु, अय्सां अप्वःसिया छेँय् नेवाः मन्दः थथे हे जुइ । मन्दः भः भः धायेकेत तप्पःस्वां भचा व अबीर नं तयेमानि । मन्दःया दथुइ गोदावरि स्वां छप्पः छप्पः नं लुमंक तयेमानि न्हिं !” मामं धाः धाःथे मन्दःज्या सिधयेकाः लिसा न्हूगु वसः पुनेत थःगु क्वथाय् वन ।

लिलां म्हपुजा यायेत मन्दःपतिकं ब्वयेत सिसाबुसा किस्तिइ तल । तःसि, भ्वगत्या, केरा, सन्त्रासि, आमाःसि, चाकुसि, कालजामि, हलुवाबेद, अम्बः, बयलि, सतबयसि, स्यांगुलि, ख्वःसिं सकतां दुगु किस्ति मन्दःपतिकं न्ह्यःने ब्वल । ख्यलुइताः व म्हपुजाया जजंका लुमंक तल । वहःया पुजाभलय् बांलाक पुजा तल । ताय्, अबीर, आखेय्, स्वांकुचा, सिसाबुसाया कुचा, कीगः म्हपुजा यायेबलय् सिफं लुइत धकि छपातय् तल । सुकुन्दा, तुफि, हासा, नीलःथल माःमाःगु ज्वलं नं न्ह्यःने तल । छुं मेगु त्वःफित ला धकाः चाकःलिं मिखा ब्वल । लुधंक मन्दः स्वल । ‘मन्दःपतिकं भः भः धायेक च्याकेमाःगु चिकंइताः दुगु पाल्चा मिलां त्वःफिकल’ धयाभनं मती तयाः लिलां लुमंकाः पाल्चा नं भवःलाक तयाहल । आः ला मन्दलय्

तयेमाःगु त्वःफ्यूगु मन्त धया थें लिलाया नुगः धुक्क जुल ।

म्हपुजा यायेत लिलां छैया जःपिं सकसितं थःथःगु मन्दःन्त्यःने फ्यतुइत सुचं बिल । सकसियां प्वंप्वाः जूगुलिं म्हपुजा यायेत हथाय् चायाः जःपिं फुक्क म्हपुजा यायेगु क्वाथाय् वल । न्हापा थें मांबौया मन्दःलिपा थःगु मन्दलय् लिसा फ्यतुल । तता लिसाया क्वसं किजा लुधं मन्दलय् फ्यतुल । छय्मचा नं लुकुलुकु वनाः लुधंया मुलय् फ्यतूवन । भौमचा मन्दः जक त्वलहं स्वयाः भवाताहां दनाच्चन । छाय् खः मस्यु, भौमचाया मिखा मन्दलय् जक प्यपुना च्वन । मन्दलय् फ्यतुइन्त्यः थःगु नुगलय् मन्त्यंगु खँ धाये ला मधाये ला ? भाःतया छैय् न्हापांगु म्हपुजा यायेगु रीत माजु बाःजुपिन्त धाये ज्यू ला मज्यू ला ? हानं मधासैं नं मज्यू थें च्वं । माजु बाःजुपिनि त्वःमना च्वंगु नं जुइफु, मबूगु फकं तरकारि नयेबलय् थें भौमचा मिलाया कथु वालावाला सनाच्चन । मन्दलय् फ्यमतुसे दनाच्चंम्ह मिलायात माजुम्ह- “मिला, लुधंया नापं च्वंगु मन्दः छंगु खः । छंगु मन्दःलिपा छय्यागु मन्दः खः । थुगुसी न्हापांगु म्हपुजा छकः जिं हे यानाबी । लिपानिसें छं हे म्हपुजा यायेगु जुइ । लिबात, याकनं मन्दलय् फ्यतु मिला ।

माजुया सलं मिला भसंग वन । थःगु नुगलय् मन्त्यंगु खँ धाये हे माःगु तायेकाः मिलां बुलुहुं सः पिज्वयेकल- “मांबाःपिनि त्वःमनकि छु ? मांबाःपिनिगु मन्दःलिपा लुधंयागु मन्दः जुइमाःगु मखु ला ? लिपा जक मिला ततायागु मन्दः जुइ थें च्वं । न्त्याथाय् छैय् नं काय्मचाया मन्दः म्हाय्मचाया मन्दः स्वयां च्वय् लाइगु मखु ला ?”

न्ववाये मसः ख्वाःवःम्ह भौमचाया लस्साकंगु न्त्यसः न्यनाः माजु बाःजु निम्हं जिल्ल जुयाः थः थः ख्वाः स्वल । माजा दुगु का थें कथु कक्कक जुयाः माजु बाःजुया लिसः बीत थाकुल । इहिपाः यानाबियागु प्यदं दयेधुंकल, छम्ह मचाया मां नं जुइधुंकल । तसकं सोभाम्ह भौमचा भाःपियाच्चंगु, तर भौमचा ला म्हय्खापा छुनातःम्ह चंखम्ह क्वः जुयाच्चन । न्वमवाइपिं मनूत मन्त्याःखुसि थें ग्यानापु धाइगु पाय्छि खनेदत । मिसापिन्सं मिसापिन्त

लिसः बिलकि रबर साले थें जुइगु लुमंकाः लिलां मिलायात लिसः मब्यू । भौमचा मिलायात ध्वाथुइक बाःजुं लिसः बिल- “भम्चा, थन छँय् म्थ्याय्, काय्मात छुं बिस्कंकथं लिफ्यायेगु चलन मदु । लुधं स्वयां तता थँजि खः । लिपा बूम्ह लुधं किजा काय्मचा जूसां क्वँजि खः । उकिं म्थ्याय्मचा जूसां तताया मन्दः च्वय् च्वनी । क्वँम्ह किजाया मन्दः तताया मन्दः स्वयां क्वय् लाइगु खः । थःछँय् थी थी रीत जूसां इहिपाः यायेधुंकाः मिसापिन्सं भाःतया छँया रीतिथिति हना यंकेमाः स्यू ला भम्चा ? लुधंयागु मन्दःनापं च्वंगु छंगु मन्दः खः । छंगु मन्दःलिपा छय्यागु मन्दः खः । याकनं मन्दलय् फ्यतु । म्हपुजा याये लिवात । सकसियां नये पित्याये धुंकल ।

बाःजुया स्याचुगु लिसः न्यनाः मिलां न्ववाये मफुत । लुधंया मुलय् फ्यतुना च्वंम्ह मचा लुचुक बुयाकयाः पाउँ नयाः मूहाःगु ख्वाः ज्यानाः ‘म्थ्याय्मचा थँजि, काय्मचा क्वजि’ भुनुक्क लिसः बियाः मिला थःगु क्वथाय् वन । कलाः तंचाया वंगुलिं लुधं नं मन्दलं जुरुक्क दनाः क्वथाय् वन । किजा भौपिनिगु पहःचहः खनाः लिसाया नुगलय् गसुलिं सू थें जुल । मिखा जायेक ख्ववि तयाः लिसा नं मन्दलं दनावन । कौलां दन्न निभाः त्वयाच्चंक हे आकाभाकां इइपंक हे भवारर वा वये थें जुल, म्हपुजा याये त्ययेकाः । प्यदँ लिपा न्थ्याइपुक म्हपुजा यायेगु बुराबुरियागु मनसुवाः वाति लखं चुइकायन । मांवौ निम्हेस्यां म्हुतुसि सुकूचिन । बुराम्ह न्हकु तियाः घुरे जुयाच्वन । मां लिलाया मिखा संबाःगु धम्प जुयाः सुलल लः ज्वयावल ।

म्हपुजा यायेत पाय्छि जुइधुंकूगु मन्दः स्वस्वं बुराबुरि निम्हेसिनं नुगः निलातःगु धुपाय् थें गुइंगुइं निल । आः छु यायेगु ? पुजा मयासे मन्दः स्यंके मत्यः धाइ । क्वथाय् वनाः काय्भौपिन्त त्वयेकः वनेगु इमित पाय्छि मताल । तःधी जुइधुंकूपिं म्थ्याय्, काय् भौपिन्त सःतेत उमिगु कथुं सः पिमज्वल । काय्, म्थ्याय्, भौमचा मन्दलय् फ्यतू वइ ला धकाः बुराबुरि पियाच्वन । ताउत पियाः नं सुं मन्दलय् फ्यतू मवःगुलिं लिलां मन्दः जक पुज्यानाःसां म्हपुजा सिधयेकेगु विचाः यात । याकःचा मन्दलय् फ्यतुना च्वंम्ह बुरायात पुजाभः भाग्याकल । थम्हं नं पुजा भाग्यात । मन्दः

पुजा यायेत्यंबल्य् स्वाहानं सुं थाहां वःगु सः तायेदत । बुराबुरि निम्हेसिनं
 स्वाहान्य् मिखा व्वल । क्वथाय् तता, किजा भौपिनि छु सहलह जुल,
 उमिसं मस्यू । अजूगतिं भू चायेक मचा बुयाः भौमचा, म्ठ्याय्, काय् प्यम्हं
 न्त्यःने खनेदत । थँजि क्वजिकथं थःथःगु मन्दल्य् फ्यतुल । बुराबुरितय्गु
 नुगः गुकु थाहां वल । मांबौ निम्हेस्यां सकसिगुं ख्वाः छकः तीजक स्वल ।
 फय् छक्वः वयाः सुपाँय् चिलाः सर्गः यच्चुसे च्वनी थें मचाखाचातय्गु ख्वाः
 यच्चुसे च्वंसां पस्ताय् चाःगु किचः लाबालाबा खने दयाच्वन । मांबौया
 नुगः ला खः नि ! छँया जःपिं मन्दल्य् फ्यतू वःगु खनाः मांबौया ख्वाः नं
 बासिख्वाः सिलेधुंकाः थें यच्चुसे च्वन । सुयातं छुं न्त्यसः लिसः मयासे
 लिलां छसिकथं थँजिनिसें मन्दः पुज्यानाः म्हपुजाया ज्या न्त्याकल !

ने.सं. १९४९ गुंलाथ्वः चौथि, बसुवार ।

थायभु, अंक १५

“ब्वःता ब्वःताय् ख्वाः लुयावल”

थौं जि तसकं लिमलाः । कन्हय् गुंलागाः आमै, बाःयागु ख्वाः स्वयेगु न्हि । मदुम्ह बाःयात लुमंकाः सिरा व निसलाः बीत पुरोहित ब्याज्यायात न्हापां बिज्याहुं धकाः फोन याना । कन्हय्या नितिं माःगु हलंज्वलं ताःलाकेत पुजाक्वथाय् वना । पुजाज्वलं ला दइगु हे जुल । पुजाक्वथाय् मदइगु निसलाः ज्वलं, सिरा ज्वलं व मेमेगु माःमाःगु हलंज्वलंत न्यायेगु त्वःफी धकाः भ्वं व च्वसा कयाः धलः च्वया । निसलाःया ज्वलं- तग्गःगु चिग्गःगु ब्वःता, धौ, मरिचरि, बजि, सिसाबुसा व सिराया ज्वलं जाकि, माय्, हलू, चि, जी, बाउँचा, पालु, घ्यः सकतां च्वया । काय्, म्ह्याय्पिनिसं इमि बाःयात ख्वाः स्वकेत नं माःमाःगु हलंज्वलंत लुमंकाः च्वया । काय् म्ह्याय् व बौम्ह सकलें पिहां वनेमाःपिं । इपिं न्याःनी याः वने लाःगु मखु । थः हे पसः वनेगु बिचाः याना ।

सुथया जाज्या सिधयेकाः म्वः ल्हुयाः पुजाक्वथा नीसी यानाः
 न्यायेमाः गु हलंज्वलंया धलः भ्वं ज्वनाः पसः वना । गुंलाया तसकं तांन्वः गु
 नं वाः मचाः । पितृज्या सिमधः तले जिगु नुगः थासय् लाइ मखु । न्हिच्छि
 कथंहंक ज्या क्वचायेकाः बहनी पवंगाय् छयं दिक्कुसैलि जितः म्ह न्यः गु वाः
 चाल । त्यानुयाः न्ह्यः वयेके फुगु मखु । बाःया लुमन्तिं नुगलय् लेहें लेहें
 पुयावल, चिकं लखय् लेहें पुइ थें । मिखा अथें अथें प्यानावल । कन्हय्
 बाःया ख्वाः स्वयेगु न्हि जुयाः जक मखु । मेबलय् नं मदुम्ह बाः लुमना
 वलकि नुगः खुल्ल मिनाः भवय् प्यूगु घाः थें हीया वइ । जिमि बाः जिगु
 निंतिं चः हे खः । काय्यात मुलय तयाः म्थ्याय्यात बैय् तइगु व इलय
 जि छम्ह म्थ्याय्यात म्वाकेत जिमि बाः नं तः धंगु त्याग तपस्या यानादिल ।
 मखुसा थौं जि थ्व धर्तिइ दइ मखु ।

न्ह्यः वयेकेत कुतः याः लिसे खुइदँ न्ह्यः निसेंया जिगु मचावाखं
 टि.भि. सिरियल थें भ्वः लाक जिगु न्ह्यः ने भ्वातां दं वइ । जि तः धी
 जुइधुंकाः नं जिमि मां, बाः, ततापिसं नुगः थुं दिक्क खँ कनाचवनी । थ्यं
 मथ्यं खुदँति दुबलय् जितः नीछन्हुया ज्वर वल । व इलय न्ह्यागु ल्वय्
 जूसां गुरुबाः पिसं लूलाः याके बियाः भारे यानाबीगु । वैद्यबाः या वासः या
 लिधंसाय् चवनेगु । थ्व ल्वय् जुयाच्वंगु इलय् मेगु ल्वचं थिलकि तः धंगु
 भाग्यं हे जक मचात म्वाइ हं । जि नं व हे तः धंगु भाग्य ज्वनाः वः गु
 जुल । जिमि बाः नं मेपिं मनूतय्त धयाचवनीगु जिं ताः- “थ्व मचा भाग्यं
 हे म्वाः म्ह ।” तः धी जुइधुंकाः नं जिमि बाः नं जितः नां कयाः सः ती मखु ।
 न्ह्याबले “मचा” धकाः सः तीगु । जिमि बाः या मतिलां भयब्यूगु ‘मचा’
 खँवः जितः तसकं यः ।

नीछन्हु ज्वर ल्वय्या वासः यानाच्वंगु इलय जितः मेगु ल्वय्
 निमोनिया जुल । उबलय् नं वैद्यबाः या वासः जक छयलीगु । डाक्टर
 क्यनेगु चलन हे मदु हं । निता ल्वय् ल्वाकज्याः गुलिं जितः वासलं मथिया
 वन । गांसि जुजुं खुदँ दुम्ह मचा गंल्वय् जूम्ह मचा थें जुयाः छयंगू व
 क्वय् जक जुयावन । छँया जः पि फुक्कसियां जि म्वाइगु आस हे मन्त
 हं । बाः पसलय् चवनाः कमाय् यायेमाः म्ह । मां जि त्वः ताः मेपिं खुम्ह

मचात सुसाःकुसाः यानाः छैज्या नं यायेमाःम्ह । जि छम्ह म्हायायात
मुलय तथाः मेपिं बःचाबःचा धिकःपिं सन्तानयात वायेत्यः प्वायेत्यः
यायेगु मांया नुगलं फइ मखु । जितः सुसाःकुसाः यायेगु भाला जिमि
तःधिम्ह ततायागु ब्वहलय लात । म्वाइकि मम्वाइया छुं निश्चित मदुम्ह
निमोनियां ध्यारं ध्यारं सासः ल्हानाच्चम्ह मचायात मुलय तथाः बाः
चच्छि मिखा फुति मयासे जितः स्वस्वं ख्वबि हायेका च्वनी । सायद
बाःया नुगलय ‘फुक्कसित त्वःताः वनीम्ह थ्व मचा’ भाःपिल जुइ ।

छैय वःपिं मनूतयगु छप्पाः म्हुतु जुइ- ‘थ्व मचायागु आस मयाःसां
जिल । म्वाःसा मां, बौ, दाजु किजापिन्त पिराहा जक जुइ । स्वःवपिं
मनूतयगु न्हय्ता खँ बाःनं न्यने मफुत । छन्हु बाःनं जिमि ततायात
धयादिल- “नानि, थ्व मचा ज्वनाः छ पाजुपिंथाय् च्वं हुं । मामं छैय्
स्वयाच्चनी । थाय्बाय् हिलकि नं ल्वय् क्वलाना वनेयः धाइ । छिमि
पाजुपिंथाय् त्वालय नं नांजाःम्ह वैद्यबाः दु धाःगु न्यनाः । सासः छम्हू दतले
मचायात म्वाकेगु कृतः याये । मजिल धाःसा तप्यंक हे घातय् यंके । छन्त
छुं द्वपं बी मखु नानि ।” न्ववाना च्वम्ह जिमि बाः हिकु हिकु वयेक खल ।
उखुन्हु बाःयात ह्ययेकेत तसकं थाकुल हं ।

कन्हय्खुन्हु न्हापां मनूत हे जू मदुनिबलय् बाः व ततां पालंपाः
जितः पाछायाः न्यासिवनाः हे पाजुया छैय् थ्यंकल । लैय् दथुइ निकः स्वकः
ला जिं सासः ल्हाःगु ताये मदया वन । मचा दनिकि मन्त धै थें मती
तथाः ख्वाः उलाः स्वया हं । पाजुया छैय् थ्यँसेलिं न्हूम्ह वैद्य बाःया वासः
न्ह्याकल । पाजुया छैजःपिसं नं जितः सुसाःकुसाः यायेत ग्वाहलि यात ।
जि छम्ह म्हायाया निंतिं पसःया वास्ता मयासे, लां लां हे ससलय् मछ्छाः
मजूसे च्वनाः बाःनं जितः सुसाःकुसाः यायेगु व्यवस्था, त्याग तपस्या,
दुग्यंगु मतिना मयाःगु जूसा जिमि मां बाःया छम्ह मचा पाः जुलं जुइ ।
जिमि तताया छम्ह केहें पाः जुल जुइ । जिमि बाःया थन्याःगु त्याग
तपस्यायात जिं गथे ल्वःमंके फइ । लां लां वासः यायेधुंका वैद्यबाःया- “आः
ग्याये म्वाःल । छैय् यंकादीसां जिल ।” धयागु लिसः न्यनाः जि पुनरजन्म
हे जूगु बाःनं भाःपिल ।

मचाबलय् तातक ल्वगि जूगुलिं जि तुति बःमलाः । जि गनं नं
प्याहां वने मखं । जि ब्वनेकुथी नं वने मखं । बहनी बाःनं हे जितः आखः
ब्वंकादीगु । तर बाःनं इङ्गलिस ब्वंके मसः । केहें किजापिसं इङ्गलिस ब्वनीगु,
च्वइगु स्वयाः जिं नं सयेका । केहें किजापिं ब्वनेकुथी वनीगु जि बार्दली
च्वनाः तुलुतुलु स्वयाच्वनेगु । जितः नं ब्वनेकुथी वनेगु तसकं रहर जुल ।
बाः क्वथाय् त्यानुलंकाः च्वंबलय् जिं बाःयात धया- “बाः जि नं केहें
किजापिंनाप ब्वनेकुथी वनेगु ।” बाःनं जितः थः लिक्क पय्तुकाः धयादिल-
“छ बांलाक न्यासि वने फतकि ब्वनेकुथी तयाबी न्है मचा ? आःयात छैय्
च्वनाः बांलाक ब्वनेगु या मचा ।” बाःयागु लिसः न्यनाः जितः ख्वयेवल ।
ल्हाःतिं ख्वबि हुयाः जिं धया- “म्हां बाः ! जि नं कन्हय्निसें हे ब्वनेकुथी
वनेगु । केहें किजापिं निगू क्लास ब्वनेधुंकल । थौं जिं केहें किजापिनिगु
इङ्गलिस सफू छकः स्वयाच्वनागु इमिसं सफू ह्वस्त्यंक लाकाकाल !” जिगु
लिसः न्यनाः बाःया तुगलय नं भवय्पियाः कचिघाः जुल थें च्वं । बाःनं जितः
छय्पनय् पितुपीकाः छुं मधाःसें प्याहां भाल ।

निन्हुति लिपा बाः पसलं न्हापां भाल । “मचा ! भी थौं ब्वनेकुथी
वनेगु । न्यासि वने फु ला ? वसः पुनाः तयार जु याकनं !” बाःयागु खँ
न्यनाः जितः म्हगस थें ताल । बाःयागु खँ तायाः भुतूक्वथां मांयागु सः
तायेदत- “आवनिसे मचायात छाय् ब्वनेकुथी तये हथाय्गु ? ब्वनेकुथी
वनीबलय् लैय् दल धाःसा सुनां थनी वयात ?”

“ब्वनेकुथी वनीबलय् लैय् दल धाःसा थः हे दनेगु कुतः याइ । मखुसा
लैय् वःपिसंसां थनाबी नि !” बाःयागु लिसः न्यनाः मांनं छुं न्वमवात । ततां
सँ छयंकाः वसः पुंकाः लाकां न्ह्याकाः प्याहां वनेत पाय्छि यानाबिल ।
बाःयागु ल्हाः ज्वनाः ब्वनेकुथी भर्ना जुइत न्यासि वनाच्वनाम्ह जि लय्तानागु
उलिथुलि मदु । मरु गनेद्यः चाःहिलाः देय्पा पती लैय् वनाः तःखागु
छैक्वय् थ्यंकाः बाःनं धयादिल- “मचा, छ थन ब्वनेकुथी ब्वनेगु न्है ? थ्व
ब्वनेकुथिया नां कान्ति स्कूल खः ।” बाःनं ब्वनेकुथिया नां पूवंक धाये मसः ।

अफिस क्वथाय् चवनादीम्ह सरयात बाःनं जितः छगू तगिनय् भर्ना यायेत खँ न्ह्यथन । जिं बाःयात तीजक धया- “बाः जि निगू तगिनय् भर्ना जुइगु । केहें किजापिं निगू तगिं थ्यनेधुंकल ।” जिगु खँ न्यनाः सरं मुसुहुं न्हिलाः धयादिल- “नानि छ छथुं निगू तगिनय् बवनेफु ला ? थ्व सफू बवनाः चवया क्यँ सा । सरं ब्यूगु छगू सफू फुक्क बवनाः चवयाक्यना । सरं भतिचा बिचाः यानाः धयादिल- “नानि छुं अंग्रेजी भचा बवने मगाःनि । अय्सां छन्त निगू तगिनय् हे भर्ना यानाबिया । छँय् चवनाः थ्व अंग्रेजी सफू न्हिन्हिं बवनाः चवयेगु या न्है ? सरं जितः अंग्रेजि सफू छगू कापि छपाः व सिसाकमल छपु जितः बियादिल । व न्हिइ थें जि लय्तानागु, जिगु जिन्दगिइ गुबलें मदुनि । निगू तगिनय् बवँसानिसें भिगू तगिं सिमधःतले जिमि बाःनं पसः त्वःता बवनेकुथी तः भाइ, काः भाइ, तुति बःमलाःम्ह म्हाय्यायात । धन्य खः जिमि बाःया जिप्रति माया मतिना !

जि कलेज बवनावलय् बाः मदुगु तःदँ मदुनि । छन्हु जि पासापिंनाप कलेजं लिहां वयाचवनागु । चच्छि वा वःगुलि लँ ध्याचः जुयाः न्याया म्हाय् पलाः तये थें ! जिं बिचाः यानाः पलाः छिना थें च्वं । अय्सां सुल्ल वनाः जि ध्याचलय् फ्यतुल । सफूत नं ध्याचलय् छयालब्याल जुल । यांथ्यां मस्यूपिं ल्यासेचा पासापिं हरर न्हिलाः जितः त्वःताः वन । त्वाःया पासा छम्हेस्यां जितः थनाविल । ज्याकुथि वनेगु ई । लँय् वःपिं मनूत न्हिलाः वन । जितः सिना थें मछाल । लँय् लाःगु पसलं छम्ह बुराम्ह पसल्या वयाः “आगछ्याय् ! मचा, गथे दःगु ? धाःबलय् जिमि मदुम्ह बाः भस्स लुमना वल । बाः दनिगु जूसा थौ नं लँ ध्याचः धकाः लँ स्वः भाइगु जुइ । पसल्यां ध्याचलय् लाःगु सफूत मुनाः थाथा यानाः जितः बियाः हानं सः पिज्वयेकल “मचात गन थ्यंक वनेमाःगु थें ? पसलय् छकः दुहां वयाः लखं वसतय् लाःगु ध्याचः हुयाः छँय् हुँ ।”

बुराम्ह पसल्या बाःनं थें जिमित मचात धकाः खँ ल्हानाचवंगुलिं जितः नुगलय् खँ वातुवाल । जिं पसल्याया खाः छकः पुलुकक स्वया- हाकुचा खाः । सकलधाकाया तपुलि पुनातःगु । साध्यः रंगयागु लँ सुरुवाः । हाकुगु स्कोट फिनातःगु । पसल्यायात स्वस्वं जिमि बाःया खाः लुयावल ।

‘लँय् दःसा लँय् वःपिं मनूतय्सं मचायात अवस्य थनाबी’ जिमिबाःया खँवः थौं पाय्छि जूगुलिं जिगु नुगलय् प्याकुतिं न्यात । मिखा ललः धायावल । जि अन ताउत च्वने मफुत । पसल्यायात जिं ‘सुभाय्’ तक नं धाये मफुत । जिमि पासां पसल्यायात सुभाय् बियाःलि जिपिं पसलं पिहां वया । जिं पासायात मन्यँसे च्वने मफुत । जिं न्यना- “व पसल्यां भीत मचात छाया धाःगु जुइ ?” पासां न्हिलाः लिसः विल- “पसल्यां भीत मचात मधाः मय्जुपिं धाःगु का ।” बल्ल जिं वाः चाल- मचानिसें बाःनं जितः मचा धका सःतीगु न्यनेगु बानि जुयाः पसल्यां मय्जु धाःगु जिगु न्हाय्पनय् मचा धागु ताल । बाःया लुमन्तिं तसकं नुगः हीयाः च्वने हे मफुत । गुबलय् न्ह्यः वल जिं मचाल ।

म्हय् गिलिगिलि यानाः “मचा ! दने मत्यःनि ला ? याकन दँ !” “बाःनं जितः थनाच्चंगु सलं जि भसंग न्ह्यलं चाल । बल्ल जिं वाःचाल - जितः बाःनं मखु जिमिं म्थ्याचं “मां ! मां ! दने मत्यःनि ला ? पुरोहित बाज्या न्हापां बिज्याये धाःगु मखु ला ?” म्हय् गिलिगिलि यानाः थनाच्चंगु जुयाच्चन । जि वाथाइथा दनाः निसलाः ज्वलं व सिराज्वलं मिले याना । पुरोहित बाज्या नं बिज्यात । पुजाक्वथाय् फ्यतुकाः पुरोहित बाज्याया ल्हाःतय् दिवंगत बाःयात लुमंकाः श्रद्धाकथं सिरा व निसलाः ज्वलं लःल्हाना बिया । मिखां निफुति ख्ववि नं तिकिननाः नीलः तिने थें जुल । लःल्हानागु निसलाः व सिराया व्वःता व्वःताय् मुसुहुं न्हिलाच्चंगु जिमि बाःया ख्वाः लुयावल ।

ने.सं. १९४९ गुलागाः चौथि, बसुवार ।

थौकन्हे, अंक २९४

ग्याःख्याः

प्वहेलाया बहनी च्याताः ई जू थें मजू थें जक जुल । लँय् मनूत अपाय्स्कं जू मदु । ससिवा थें शीत कुहां वयाच्चन । चिकुगुया खँ ल्हानां मव्याः । म्हय् दुनेच्चंगु हि नं तःखाः जुल ला धया थें च्वं । फातफुत छम्ह निम्ह मनूत भाताभाता वयाच्चंगु सलं नुगः भाराभारा मिनावइ । गजाःपिं मनूत ध्वदुइगु जुइ, शंकां लंका थ्यनी, म्वाः मदुगु बिचाः वयाः !

प्राइभेट अफिसया जागिर, छें पिहां वनेबलय् इङ्गलिस टाइम । लिहां वयेगु निश्चित मदु । ‘थ्व छगू ज्या सिधयेकाः जक लिहां भासँ न्हि’ हाकिमया मिलिटरी उजं ! गुलि ई जुल धकाः घडि स्वये ल्वःमं इमि । छु याये ! नुगलं जितः ह्ययेकी- जागिर नये थाकु । मिखां क्यनी- अप्वः तलब प्राइभेट अफिसया निगाहा ! कन्हय् मांयात डाक्टरयाथाय् क्यं वनेमानि । पिसिआरया रिपोर्ट काः वनेमानि ।

लिबाइगु थौं जक मखु । अप्वः यानाः लिबाइगु । धयां थौं थें नं मखु । सरकारी अफिसय् प्यताः इलय् छँय् लिहां वनेदु, ज्या सिधः मधःया छु मतलब ? प्राइभेट अफिसय् ? लिबातकि मांया गुकु सुकूधन्दा कयाः भ्यालं मिखा ब्वयाच्चनी । स्कुटी छगः न्याये धकाः दां मुंकेगु कुतः मयानागु नं मखु । बुराबुरि मांअबुया तःधिम्ह म्थ्याय् जि ! छँया कु कुबिया च्वना, न्थ्याबलें चाकःला फांगां फायाः !

उफ ! गुबलय् छँय् थ्यनीगु ! तःपलाः यानाः वना थें च्वं, अय्सां न्त्यज्याःलिसे लिहां वः थें च्वं । का, मखुथे जुल । ल्यूने ल्यूने निम्ह स्वम्ह मिजंत न्त्यःने लाःथे म्हुतु ल्हानावःगु सः ताये दत । थुपिं भिपिं मिजंत मखु, ख हे मखु । हुल्याहात हे खः थुपिं । छु यायेगु आः ? मोबाइल लिक्काः दिनाः फोन यानाच्चंसा लिलाकः वइ इमिसं ।

‘पाइन्ट न्त्यानातःम्ह मिसा ल्यासेम्ह हे खः जुइ हा... हा.... हा....’ इमिसं असिद्धि विसिद्धि पहः वयेक खँ ल्हानावःगु सः भन भन न्त्यःने तायेदत ।

‘थौंकन्हय् बुरिपिन्सं नं पाइन्ट न्त्यायेगु फेसन दु । उखुन्हु बुर्का फी थें छ्यनय् गाचा हित्तु हिनाः धाम्पां लं फिनातःम्ह मिखुंचाया ल्यू ल्यू वनाः ध्वदूबलय् माखा लानाच्चंगु ल्वःमन ला छिमि ? हि ... हि ... हि ...’ सिंसिंधाः पहः वः फुक्क मिजंत !

ग्यानाः म्ह थरथर खात । पिलाक्व ला सिमाहः थें फिरफिर सन । थुजाःबलय् ग्यातकि ला इमिसं भन हे ख्यायेत स्वइ । ग्याःख्याःत खः ला थुपिं, फुसा ख्याये मफुसा ग्याये धाइपिं । लिफः छकः स्वयेमाल । म्हस्यूपिं जकं खः ला ? ओहो ! म्हस्यूपिं खःसा ला भन हे ग्यानापु । म्हस्यूम्ह खुं ज्यान कायेयः धाइ । जूजूगु जुइ, लिफः छकः स्वये हे माल । लिफः स्वया । बांलाक म्हसीके मफु ।

‘का, लिफः स्वल न्है, बांलाक स्व, भन हे जिल । बांलाःम्ह हे खत’ स्वम्हं इतिइति न्हिल । त्वात्त हे वयाः छम्ह मिजनं जितः पाचिनेत ल्हाः व्वयेकल । फक्व नं जि व्वाँय् वना । मेम्ह मनुखं जिगु लप्पु ज्वन । जिं भवातापाता यानाः घ्वानाछ्वया । छप्ति हे मग्यासे जि लिलिचिलाः धया- “जितः हातपात यायेत जिगु खँ छकःनिं न्यँ । जितः कोरोना ल्वय् शंका यानाः डाक्टरं पिसिआर जाँच याकेविल । रिपोर्ट पोजिटिभ वल । रिपोर्ट काः वनीपिं सुं मदुगुलिं जि थः रिपोर्ट कयाः बुलुहुं बुलुहुं वयाच्चना । जिगु म्हय् छिमिसं थिलकि छिमित नं कोरोना ल्वय् पुनी ।” जिं जाकेटया म्हचां रिपोर्ट भ्वं लिक्का । च्वापुकाःखाः वःम्ह छम्ह मिजनं जिगु ल्हातिं भ्वं काचाक्क स्वहायेका काल । बांलाक मतया जः मदुथाय् रिपोर्ट क्वथीक स्वत । इमिसं छु व्वन ? छु खन नं मस्यू । इमिगु आँतय् चाःगु सः थ्वल- ‘खः खः, रिपोर्ट ला पोजिटिभ हे खः ।’

पिसिआरया रिपोर्ट भ्वं अन हे वांछ्वया बिल । लिफः हे मस्वसे स्वम्हं फताफत वन, स्वयेबलय्, चान्हय् वुँइ वःपिं छाडा द्वहंत कथि ज्वनाः ल्यू वःम्ह ज्यापुदाजु खनाः विस्युं वं थें न्हिपं तिंस्वाकाः !

ने.सं. ११४१ गुंलागाः नःमि, मंगलवार ।

मानसिक विकृति

क्याम्पसं लिहां वयाः च्या, बिस्कुट नयाच्चंम्ह निभाः तिसलं फोन न्याःगुलिं थाऱ्हान्हुल । क्वथापिने च्वतय् तयातःगु फोन ल्हवं वनेत अल्सि चाल । अहिं चाःम्ह मचा ख्वख्वं न्ह्यः वयेकी थें ताउतक फोन न्यानाः दिनावन । भतीचा लिपा फोन हानं न्यात ।

‘छेंय् सुं मदुकि छु ? सुनानं फोन ल्हवंगु मखु । केहें किजापिं गन वन ? ज्या याइम्ह मैचांसां फोन ल्हवनेमाःगु खः । हत्तेरिका ! त्यानुसे च्वं धयां । जिं हे फोन ल्हवने माल ।’

“हेलो । हेलो सु थें ? ताये मदु स्यू ? छुं हे ताये मदु । का !”

‘फोनय् छु सः वःगु किरर किरर । दुरसंचार अड्डाया ज्याखं छू छु का । गुबलें खं ल्हाल्हां हे त्वःफिना वनीगु । गुबलें फोन वनाच्चंक हे छिं

यानाच्वंगु नम्बर विजि धका: लिस: वइगु । थौं खँ हे पामथू का ।' दिक्क चाया: निभालं फोन दिकाबिल ।

च्या छघुतु त्वने मला:नि, मोबाइलया स: थ्वल । निभालं व्यागं मोबाइल लिक्कया: नवात- “हेलो ! भावना मखु ला ? लाइन लाइनय् नं छं यानागु ख: ला ? छु दु हालखबर ?”

“ख:, ख: जि भावना ! न्हाच: नं जिं हे फोन यानागु । फोन मल्ट्वंगुलिं ।” मोबाइलय् लिस: वल ।

“छंगु स: ख्वखनास: व: छाया ? छु जुल ?” निभालं हथासं न्यन ।

भावनां हहपंक लिस: बिल- “निभा: छं स्यू ला ? म्हिग: क्याम्पसं लिहां वयाच्वंम्ह प्रभायात वसन्तपुली प्रभाकरं एसिद छ्वाकल हं । नापं वयाच्वंम्ह पासायात नं ल्हातय् तुती चिच्चा: वन हं । चिल्लाय् दना: निम्हं बँय् भवसूवन हं । लँय् वयाच्वंपिं मनूतय्सं खना: ग्वाहालि याना: याकनं हे वीर अस्पतालय् ब्वाकल हं । बिस्युं वनेत बाइक बाय्क यानाच्वंवलय् प्रभाकरयात मनूतय्सं ज्वनेफत । याकनं पुलिसत मथ्यंगु जूसा प्रभाकरयात धू याना छ्वइगु हं । वीर अस्पतालय् भी नापं स्व: वने न्हेँ ?” निभालं ज्यू, मज्यू छुं लिस: बी मफुत । ल्हा: थरंर खाना: मोबाइल ल्हातं कुतुवन ।

भावना निभा:या मिलय् जूम्ह पासा । भावनाया निनिया म्थ्याय् प्रभा छँय् वयातुं च्वनीम्ह जूगुलिं निभा:या नं पासा जुल । प्रभायात प्रभाकरं एसिदं छ्वाकूगु खँ न्यना: भुखाचं बँ वाराक्वारा संकू थें जुया: इक्कुसे च्वनावल । खाताय् भवसू वन । फसं भ्या: पर्दा भारा भारा संकू थें तिसिनाच्वंगु निभा:या मिखादुने प्रभा व प्रभाकरया ख्वा:पा: लापालापा खनाच्वन ।

प्रभा बांलाना: नं हिसिं भय्ब्यूम्ह ल्यासेचा । नर्कतिनि क्याम्पस व्वनाच्वंम्ह । न्हिला: न्हिला: खँ ल्हायेगु वया बानिं याना: मिजं पासापिं जक मखु, मिसापिं हे मख्ख जुइगु । प्रभा व प्रभाकर ज:लाख:ला जूगुलिं

बांलाक हे खँल्हाबल्हा दु । प्रभा मचाल्यासेचा जुसानिसें प्रभाकरया तसकं यः । त्वहः मदु त्वहः चिनाः प्रभाया छैय् धुवांधू छैय् वइगु । क्याम्पस वनेगु इलय् ल्यू ल्यू वइगु । लिहां वयेगु इलय् नं क्याम्पसया न्ह्यःने पियाच्वं वइगु । तर प्रभां प्रभाकरयात ययेकूगु मखु । जःलाखःला जूगुलिं जक प्रभां प्रभाकरनाप खँल्हाबल्हा यानाच्वंगु धकाः प्रभाकरं थूगु मखु । तःमिपिं मांअबुया याकः सन्तान प्रभाकर, फाँय्फुईं यानाः खँ ल्हायेमाःम्ह । चाकुइ भुजिं भुंके थें पासापिं भुंकाः रवाफ क्यना जुइमाःम्ह प्रभाकर । ईव्यः मदयेक धुच्चापतिकं फोन यानाहइगु प्रभाया यःगु मखु । दिक्क जुयाः छन्हु प्रभां प्रभाकरयात फोनय् खँ प्वंकल- “प्रभाकर, जिगु इहिपाः जुइगु जुल, मांबौनं क्वःछ्यूम्ह मिजंनाप । आः यक्व फोन यायेगु व क्याम्पसय् नापलाः वयेगु याये मते न्है । सरी न्है प्रभाकर !” प्रभाकर तंचायाः फोन तज्याइ थें च्वंक हे बस्वाःगु सः प्रभां बांलाक हे ताल । उकिया लिच्वः थौं प्रभां कसा नयेमाल ।

“निभाः, छु यानाच्वना ? मत मच्याकुसे ? न्ह्यः वयाच्वन कि छु ? जा नयेत्यल ।” मां क्वथाय् वयाः मत प्वालाकक च्याकाबिसेंलि निभाः भसंग वन ।

“खः मां थौं जितः तसकं छयं स्यानाच्वन । जा नये मयः । बरु मत स्याना हुँ न्है मां !” मांयात खः थें च्वंक लिसः बियाः निभाःया नुगलय् हाकनं खँ वात्तुवाल- ‘ओहो ! मिजंत धयापिं गथे जक निर्दयी जुइयः खनिं ? प्रभाया छु दोष ? प्रभाकरं ययेकू थें प्रभां प्रभाकरयात ययेके मफुत । थुलि हे मखा वया द्वपं ? सलं वान्याये थें मिजंतय्सं ययेकल धायेवं मिसापिसं नं ययेके हे माःगु कर दु ला ? मिसापिसं नं सुयातं ययेकेगु अधिकार मदु ला ?’

‘उफ् ! प्रभा मनू जुइ कि मजुइ ? सीसा ला सास्ति नयाच्वने माली मखु । मसीसा ... हिनू मालाः गः कीके बियाच्वंम्ह मेय्या गति ! म्वाःम्वाकं दिपय् मि तया च्वंम्ह थें अस्पतालया लासाय् छतपत । सुनां अनुभव यायेफइ वयागु स्याःचाः । घाः लनावंसां वया म्हय्, गःपतय्,

ख्वालय् त्वइसे च्वंगु दाग, ह्यह्यकुंगु कुरूपता न्हाय्कनय् खनीबलय् न्हियान्हिथं सिना थें जुइ । सहः याये मफुसा ला कालयात लसकुस यायेत नं लिफः स्वइ मखु ।'

‘मखु, छाय् जुइ व एसिदया घाःपाः मिसापिसं जक छाय् कसा नयेमाःगु ? मतिनाया खँय् मिसापिन्त एसिद छ्वाकीगु, भौमचा धायेके छ्वाकीगु । म्हाय्मचा बी मखु धालकि, म्हाय्मचां म्हाः धालकि नं एसिद छ्वाकीगु । कलाः जुइ धकाः वचं बिया थें दां क्वसः (दहेज) बी मफुतकि नं एसिद छ्वाकीगु । भाःतयात यौन इच्छा लुधंके मफुसां, जा केँ मसाः, इलय् जा मबुकूया त्वहः चिनाः कलाःयात एसिद छ्वाकीगु । उफ छु जक मानसिक विकृति वःगु थ्व समाजय् !’

नुगलय् मिसापिसं फयेमाःगु एसिदया कसाया किसिदुम्ब्वः वयेकाः निभाः देय्पां जवय्, जवं देय्पाय् मूपुलाः छतपत जुयाच्चंम्ह खुसी गा पाये थें थःगु खँ नं लेहें लेहें पुल । निश्चल पासानाप यःत्यः जुयाच्चंगु खँयात पौभाः यानाः मांवाया न्ह्यःने व्वयेफुगु मखुनि ।

कन्हय्खुन्हु प्रभायात स्वयेत निभाः व भावना वीर अस्पतालया बर्न वार्डय् वन । वार्ड छगुलिं मिखा ब्वल । मिं पूपिं एसिदं घाःपाः जूपिं मनूत चाःसु दुपिं, मदुपिं सीपिं थें चाता वानाच्चन । वच्छि घाःपाः लाये धुकूपिं ल्वगितय्त क्वथीक स्वलकि म्ह पीसे च्वं । निम्हं वाताहां च्वनाः प्रभायात मालाच्चन । न्ह्यःनेसं च्वंगु बेडया लिक्क प्रभाया मां मेचय् फ्यतुनाच्चंगु खन । इमित खनेवं प्रभाया मां पर्सिच्चतं म्हुतुप्वाः तिनाः हिक्क हिक्क यानाः ख्वयेगु यात । नर्स थन ख्वये मज्यू धया थें वयाः पतिंचा संकल । निभाः व भावनां प्रभाया मांयात घय्पुनाः वार्ड पिने हल । पिने थ्यनेवं “जि म्हाय्पात छु गति यानाबिल ? जिं गथे याना सहः यायेगु ? जिमि म्हाय्पात छु गल्लि याःगु दु ?” खँ ल्हाये हे मफयेक खल ।

“प्रभायात छु जुइ मखु, धैर्य यानादिसं निनि । छि ख्वःगु तालकि प्रभायात पीर जुइ । ख्वयादी मते ।” बल्ल ह्ययेकाः प्रभाया मांयात वार्डय्

दुत यंकल । निभाः व भावना नं प्रभाया लिक्क दंवन । छुं धाये फुगु ला मखु । निभाः व भावनां प्रभाया ल्हातय् पित्तुपीकल । प्रभां न खँ ल्हायेफु, न त खँ ल्हाये हे ज्यू । गःपतय्, छाती ख्वालय् मिखा निगः जक खनेदयेक तुयूगु कापतं भुत्तु भुनातल । तुयूगु कापतं त्वःपुइका तःपिं सीपिं खनाः मग्याःम्ह निभाः म्वाःम्ह प्रभा खनाः सात्तु वन । निम्हं ताउत च्वने मफुत, अस्पतालं याकनं लिहां वल । प्रभाया अवस्था लुमनाः निभाः न्त्यतखुन्हु थें हे हानं म्हं मफुत । नुगलय् खँ त्यांग्रात्यांग्रा पुलाच्वन, थः यःम्ह निश्चलयात नं शंका उपशंकाया विचाः वाः वयाच्वन ।

सुथया त्यलं निभाः लाय् लाय् बुयाः हालाः ख्वयाः हाःगु तायेदत । छँया जःपिं सकसिया न्त्यलं चायाः निभाःया क्वथाय् लुफिं हायेक हे आतय् चायाः दुस्वःवन । निभाः एकसुरय् हालाच्वन, न्त्यलय् ला ज्वलय् ला । 'निश्चल ... प्लीज ... एसिद छता छ्वाके मते । जिगु खँ ला न्यँ छं ! जिं छन्त ध्वं लानागु मखु । सत्य सत्य जिं हे मस्यू जिमि मांबौनं ... । आया मां आप्पा ... निश्चलं एसिदं छ्वाकल ... हील हील च्वने हे मजिल ! मां ! मां !'

“निभाः, छु जुल ? छाय् ख्वयागु ? छु म्हगसय् खन ला छं ?” मामं निभाःयात घय्घय्पुनाः न्त्यलं चायेकेत कुतः यात । बौनं म्थ्याय्या ल्हातय् पित्तु पियाच्वन । तताःजुं करुवाया लः हयाः ख्वालय् छ्वाकल । बल्ल निभाःया न्त्यलं चाल । निभालं थःगु ख्वाः, म्हय् पचिपचि यानाः स्वयाच्वन । थःगु ख्वाः, म्ह सद्य खनाः थः हे पत्याः मजू थें तायेका च्वन । मांयात कसिक्क घय्पुनाः निभाः हानं ख्वल ।

“छाय् ख्वया निभाः ? छु म्हनाच्वन छं ? एसिद एसिद धकाः हालाहल । निश्चलया नां नं तःकः हे कयाहल छं । नुगलय् छु खँ पाचिना तयागु दु जिमित मकसे ? निश्चल ला छं मिलय् जूम्ह पासा मखु ला ? वं जकं छन्त छुं ख्याच्वः बियाच्वंगु दु कि ?” तिछुंमाः थें लस्करं न्यनाच्वंगु मांया न्त्यसलं निभाःयात जूजूगु खँ कनेत हःपाः दत । ख्वयेगु दिनाः-प्रभाकरं प्रभायात एसिद छ्वाकूगुलिं अस्पतालय् तयातःगु खँ कन । तर

निश्चलयात थम्हं नं ययेका तयागु खँ न्ह्यथनेत निभाः खाखः जुयाच्वन ।
मामं हानं मेगु न्ह्यसः यात- “निश्चलं छु यात ले म्हगसय् ?”

“निश्चल छं मिलय् जूम्ह पासा जककि जिन्दगीया पासा खः ?
धासा, छिमिगु छु चाला माला ?” दाजुया न्ह्यसः निभाःया न्ह्यःने थां थें
भवातां दनाबिल । दाइया न्ह्यसःया लिसः बीत निभाःया कथु गनावन ।
बुलुहुं थःगु छयं क्वछुइकल । छँया जःपिं मुसुहुं न्ह्यू थें च्वं । तर बौया
ख्वालय् तं पिज्वःगु यत्थें सीदत धयागु खँ म्हुतुं सः पिज्वल- “प्रभाकर
जुइमा बाय् निश्चल जुइमा, पलाः छीत स्वां पुयाः जुइमाः । अज्याःपिं
मानसिक विकृति दुपिं मनूत खनाः ग्यायेमाः ... अले ... अज्याःपिन्त ख्याये
नं फयेकेमाः ।”

ने.सं. ११४२ थिंलाखः नःमि, आइतवार ।

ज्या छिंक प्यल्व जक

प्रेमलाल न्याम्ह दाजुकिजा मध्यय् युधिष्ठिर ! किजापिन्त ध्वइ थें गयाः । पन्चपान्डवया छें नामं त्वाल्य् नां जाः । मजुइगु गन ? किजापिनिगु नितिं प्रेमलाल भीष्म पितामह !

प्रेमलाल मचाल्याय्म्ह जुल । किजापिं भान्तांभुन्तुंचा तिनिबलय् टुहुरो जुल । किजापिन्त पुवाचां वामाँ यात । ल्याय्म्ह जुयावःलिसे सकसितं लजगाः ज्वंकल । इहिपाः नं सिधल । किजापिनिगु इच्छाकथं हे म्हतिं म्हतिं भुतू दनाबिल । छखा छेंया न्याद्वाः लुखा छता याये मयः प्रेमलालयात !

काय्चा म्हाय्याचापिं प्रेमलालया नुगःचु ! लः बियाः स्वां त्वयेके थें यानाः किजापिनि मस्तय्त व्वलंकल । प्रेमलालया नुगलय् आनन्दया खुसि न्ह्यानाच्चन । शुभचिन्तकपिं पासापिं व थःथितिपिन्सं प्रेमलालयात ध्वाथुइकेगु कुतः याइ- “अर्धाङ्गिनीया तुतां मन्तकि ज्याथ बैसय् म्वानासू

खुत्यां काइ न्हिं ।” पुन्य याना: पापं पुनी धका: लिफ: न्ह्यफ: मस्वसे नुग: थुं दिक्क प्रेमलालं लिस: बी- “शान्ति स्वरुप विभुतिया द्वय् मि पुसा तयेत छिपिं जिगु न्ह्य:ने वये मते ।”

राम थें जा:म्ह दाजु दया: किजापिनि दथु अंगलय् लिधने दु । खा: सिला: खा: हुइ सिमध:निबलय् किजाभौपिन्सं सुथया कौला व क्वाक्क च्या प्रेमलालया न्ह्य:ने तयेहइ । पूगु च्या खाउँके मलाक त्वना: त:धिम्ह किजाया जाकिवजि पस: सुथन्हापां चायेक: वनी । मचाखाचा व तिरिनाप च्या त्वना: किजा धिकिहिं पसलय् च्वं वइ । त:धिम्ह किजायागु भुतूया पाहां जुया: ज्य:ना: याइ । न्हिनय् माहिलाम्ह किजाया चाइनिज हलंज्वलया होलसेल पसलय् च्वना: कम्प्यूटरय् क्वथीक मिखा व्वया: ल्या:चा: स्वइ । न्हिनसिया बजि पसलय् हे चूलाइ ।

स्वता: प्यता: ई जुलकि साइँलाम्ह व कान्छाम्ह किजापिनि मचातय्त ब्वनेकुथिं हया: नसात्वँसां प्वा: थना: मचाजवा: जुयाच्वनी । मांवौपिं जागिरय् जूगुलिं किजापिनिगु निंतिं थुलि ज्या ला यानाबी हे माल । साइँलाम्ह व कान्छाम्ह किजापिनिगु भुतुली पालंपा: ब्यलि क्वचायेका: प्रेमलालया न्हिज्या क्वचाइ ।

सनिवार छन्हु प्रेमलालया लक्काधक्का मदु । राम च्वंथाय् अजूद्यां, ज्यापु च्वंथाय् बजिद्यां ! प्रेमलालया छुं तन्ताफन्ता मदु । न्हिच्छि न्ह्या:न्ह्या:थाय् वनेदु । दुहां वइगु ईव्य: मदु धका: तं चाइपिं मदु, न्वाइपिं मदु । बहनी दुहां मव:सां च्यूता: तइपिं मदु । किजापिनि सनिवार छन्हु दाइयात आनन्द बियागु धया थें तायेकीगु !

न्हिया न्हिथंया ज्याभवलं प्रेमलालयात खुइन्यादँया बैसय् घ्वानाहल । सुगर, प्रेसर व प्रोस्टेट ल्वचं त्वाय्चिन । काय्चा म्थ्याय्चापिं ल्याय्म्ह ल्यासे जुया: मांवौयात तिव: दत । पस: चायेक: वने म्वा:ल । पस:या ल्या:चा: स्वये मफया वल । चस्माया खा: तफि जुयावल । प्रेमलाल च्यायेगा:गु सीमत जुया: ल्वचं नायेका च्वन । ज्य:ना:, ब्यलि, बजि नयेत

भौमचातयसं गुबलय् सःती धकाः न्हायपं तिं स्वाका च्वनेमाल । लुकुं छिनाः, व्यकुं च्यानाः ब्वलंकापिं म्हायाय्चा काय्चापिनि थःथःपिनि ज्यां लिमलानाः तःबाःयात लुमंकेगु ई हे मदु ।

न्ह्याबलें छै छखां बँ पुनाः सुचुकुचु याइम्ह बाउचा सैय् सैय् मिंक इपः कँकं ब्वाय् ब्वाय् वयाः पसलय् खँ कं वल- “तःबाःनं मिखा मकं, न्वनि नं मवाः ।” जागिरेत पिहां वनेधुंकल । पसलय् च्वनाच्वपिं किजापिन्सं गुथिपाः चीके थें वं वयात, वं वयात धाः वनेत लिसः बिल । बाउचायात तसकं तं पिहां वल । चुकय् दथुइ च्वनाः जःलाखःलापिंके लाय् लाय् बुयाः ग्वाहालि फ्वन । आः धाःसा न्हासय् हाकः कीगु ग्याःचिकुं पुनाः किजापिं हथासं प्रेमलालया क्वथाय् दुस्वः वन । प्रेमलालं म्वानाज्वःछि काये मखंगु आनन्द कयाः न्ह्याबलेया निंतिं मिखा तिसिना च्वन । चिकं फुत, पाल्चा नं सित, ल्यं दनि इताः जक । इताःयात नं याकनं नौ यानाछ्वयेत सबवाहन सःतल । भंभट कुबी सुयां मयः । सिथं यंकल- पशुपतिया दिपय्, सबवाहनय् सीम्ह तयाः । छायाकि अन शवदाह मेसिन दु ।

प्रेमलाल मदुगु म्हिगः भिंस्वन्हु दत । किजापिनि तुयूगु तपुली हिलाः रंचिचंगि तपुलि पुइजिल । म्हस्यूम्ह पक्काम्ह इन्जिनीयर ब्वनाहल । छै दायेगु ताःहाकःगु टेप ज्वनाः किजापिं इतःमतः कनाच्वन । इन्जिनीयरं मसियाः न्यन- “छैयात न्याब्व थलेगु मखु ला ? खः खला ?” किजापिनि पाःलाक छक्वलं हे सः पिज्वल- “मखु, मखु, न्याब्व मखु । ज्या छिंक प्यब्व जक थःसा गाः ।”

पुलांगु पःखाः दुनी तिनि !

अमेरिकाय् ब्वनेत वनेत्यंम्ह पासा सितुयात एयरपोर्टय् तक तयाः लिहां वयाच्चना । बानेश्वरया तःधंगु जामय् लात । ज्याकुथि वनेगु ई मखु । थपाय्सकं छुकिया जाम धकाः मिखा ब्वया । अन्तरराष्ट्रिय नारी दिवसया लसताय् लँ छप्पुं थःगु यानाः जुलस वयाच्चंगु, मिजंत सरह मिसातय् अधिकार ब्यूगु न्हि कानूनया भ्वँतय् जक लिक्नुना च्वंसां ! लँ सिथय् बाइक दिकाः जुलुस क्वचाइगु ई पियाच्चना । छखें जुलुस छ्वयाः मेखेपाखें सवारी साधन छ्वःसां ज्यूगु खः । ट्राफिक नियम छु खः, मस्यू ।

बानेश्वरं न्हूसतक थ्यंकेत छघौत्या ई माल । छँय् थ्यन । तसकं त्यानुल । चःति हुहुं खाताय् छकः ग्वारातुला । त्यानु लंकेत

मिखा तिसिना । लखय् लाःगु लप्ते थें ख्वबिं जाःगु पासाया ख्वाः तिसिनाचवनागु जिगु मिखाय् लेहें लेहें पुल । जिगु न्हाय्पनय् जुलुसया नारात 'मिसामिजं जिन्दगी न्ह्याकेगु घःचाः खः', 'म्ह्याय् नं काय् सरह थः सन्तान खः', 'अंश व वंश म्ह्याय्मचाया नं अधिकार खः' छु छु हूलमुलय् बांलाक थुइके मफुगु नारात थ्वयाचवन । थुगु नारात बांलाःगु जक मखु, छ्यलाबुलाय् हयेमाःगु नारा खः । छेँदुने लैङ्गिक पक्षपात जूसां छेँपिने मिसा व मिजं, काय् व म्ह्याय्या दथुइ समान अधिकारया आस यायेगु सर्गतं सिसाबुसा कुतुं वइ धकाः आं यानाचवनेगु जक जुइ ।

सितु व जि क्याम्पसय् म्हस्युसानिसें ला व लुसि । जाँच वलकि कम्बाइन स्टडि यायेगु अले डिस्कस यानाः ब्वनेगु । सितु ब्वनेगुली तसकं टालेन्ट जूसां अप्वः ब्वनेमालकि जिथाय् छेँय् वयाः जिगु क्वथाय् च्वनाः शान्त जुयाः ब्वनी । वया न्हातिका गुबलें चमकं । मां मदुसां निसें वया बानिइ ह्यूपाः वल । जिं तःकः हे न्यना- “छाय्, छु जुल सितु ?” वं आलाताला यानाः लिसः बी- “जिगु बानि हे थथे खः ।” जि पत्याः जुइ मफु । व म्हिगः जक म्हस्यूम्ह पासा मखु । वया नुगलय् अवस्य नं तःधंगु ह्याकिं दु । सितु अमेरिकाय् ब्वं वनेगु क्वःछयूगु न्यनाः जि भन हे अजुगति चाल । मां दनिबलय् पिने वनाः ब्वं वनेगु वया इच्छा मदु । अमेरिकाय् वनेगु छुं न्हि न्ह्यः जिं सितुयात न्ह्याइपुक खँल्हावल्हा ब्याकेभनं बहनी जा नयेत ब्वना । जिं थी थी न्ह्यसःत न्ह्यथनी ला धयाथें वया ख्वालय् ग्याःचिकु यत्थे खनेदु । जिथाय् वयेत मं मदु थें खँ ल्हात । जिगु जन्मन्हिया लसतां सितु जिथाय् वयेगु करं क्यन ।

बहनी जा नयेधुंकाः जिगु क्वथाय् दुहां वना । छेंजःपिन्त
जिगु क्वथाय् दुहां मवयेत जिं मिखाभाय् याना । भतीचा उगुंथुगुं
खँ ब्याकाः जिगु नुगलय् वाल्लइल्ल मिनाच्चंगु न्ह्यसःत वया
न्ह्यःने मतसे च्वने मफुत । जिं न्यना- “सितु, आकाभाकां
अमेरिकाय् व्वं वनेत छं थुलि याकनं छाया क्वःछिनागु ? व्वं वने
हे माःसां आः ब्वनाच्चनागु डिप्लोमा सिधयेकाः मास्टर लेभल
ब्वनेत जक वंसा बांलाइगु खः । छ सिरियस जुयाच्चंगु लां लां,
दं दं हे दयेधुंकल । छंगु नुगलय् छु खँ ग्वाराग्वारा दायाच्चंगु दु ?
छेंय् छु जुयाच्चन ? मययेक मययेक छंगु इहिपाः क्वःछित कि
छु ?” सितुं “अथे छं मखु” धयाथें छयं हीकल । चाःहीकाः हानं
जिं खँ न्यना- “खः जिं नं स्यू, छं मां मदुगु नकतिनि निदँ तिनि
फुत । मां मदुसांनिसें छं ख्वाः चमकंगु जिं वाःचाः । थुलि याकनं
मांयात त्वःमंके फै मखु, अय्सां छु याये ! कालगतियात सुनां
पने फै ? छं नुगः ची फयेके माल ।” कालगतिं मां मदुगु खँ
न्ह्यथनेवं छत्थुं हे सितु हिक्क हिक्क मिंकाः खयाहल । सायद ताः
ई दतजुइ, सुयागुं न्ह्यःने मख्खसे थःगु नुगलय् जक मि छ्वयेका
च्चंगु । हाकु सुपाँय् न्हंकेत वाफय् ग्वःफय् वयेमाः । च्यानाच्चंगु
मि स्यायेत लखं लुइमाः । हियूगु नुगः सिचुकेत मिखां ख्वबिवाः
वयेके माः । उकिं जिं वयात ख्वयेगु मपना । ख्वबि वत्तले वयात
लुधंक ख्वयेके विया ।

ग्लास तज्याये न्ह्यः सः निं न्हापालाक पिज्वइ थें सितुया नं
नुगः पिपिच्याःगु ख्वःसः पिज्वयेधुंकाः चुंचुंदंगु वया नुगः पिब्वल-
“पासा रितु, छं सि हे मस्यूनि, जिमि मां छु जुयाः मदुगु धकाः !
फुक्कस्यां धाइ, जिमि मां कालगतिं सीगु । तर जिं धाये- जिमि
मां विवशता व वाध्यतां यानाः सीगु खः । पासा छं लुमनि जुइ,

जिमि दाइ मोटरसाइकल एक्सडेन्ट जुयाः मन्त । जा नयाः ‘छकः पिहां वनावये’ धकाः पिने वंम्ह गुबलें लिहां मवल । ल्याय्म्हम्ह काय् सीगु स्वये माःबलय् सु मांबौया नुगः थातय् लाइ ! जिमि मांबौया खाः चमकं । दाइनं थें जिं नं मांबौयात लिधंसा बी धकाः ह्ययेका च्वना । अय्सां मांबौया नुगलय् कायं थें म्थ्याचं वंश न्थ्याकाः लिधंसा बीफैगु खँय् भ्याः भचा हे विश्वास मदु । अजि व बाःनं छकःपतिं धयाच्वनी- ‘म्थ्याय्मचा धयापिं इहिपाः यानाः वनकि वांछवयागु अप्पा थें जुइ’ हं । काय्मचा नं कर्पिनि म्थ्याय्मचा इहिपाः याये धुनेवं मांबौ त्वःताः वांपिं यक्व दु धकाः गुलि धया, मांबौया नुगलय् दुहां मवं ।”

“छन्हु जि क्याम्पसं लिहां वयाः मांवाःया छु यानाच्वन धयाभनं क्वथाय् दुस्वः वना । क्वथापिनेसं जि मू हायेक क्वथां सः पिज्वया च्वन, सिँकःमिं सिँइ वसिलां खाखा त्याये थें अजि व बाःनं मांयात त्यात्या यानाच्वन । न्हापां अजिया सः जिगु न्हाय्पनय् कुचुक दुहां वन- ‘म्थ्याय् छम्ह जक दःसा गाः धकाः छं धयां जी ला ? भीगु वंश न्थ्याके माः ला कि म्वाः ? न्हापा जूसा मिसातसें ग्वःम्ह ग्वःम्ह मस्त बुइका च्वनी । वंश न्थ्याकेत मेम्ह छम्ह काय्मचा बुइकेत छं थाकु चाये ज्यू ला ?’ मांया लिसः तायेदत- ‘बैस दुबलय् जूसा सन्तान न्थ्यज्याकेया निंतिं जिं थाकु चाये मखु । तर आः मेम्ह मचा बुइकेगु जिगु बैस मखये धुंकल । हानं काय् हे बुइ धयागु छुं निश्चित दइगु मखु । म्थ्याय् हे बूसा?’ मांया खँ पूमवंबलय् ध्वं च्वलय्चाया न्थ्यःने जि हे जुजु खः धयाथें सिंह गर्जे जू थें बाःनं मांयात हक्का च्वन- ‘म्थ्याय् बूसा हानं मेम्ह मचा दयेकेगु का ! छं मेपिं मस्त बुइके मफु धयागु जूसा जिं मेम्ह मिसा इहिपाः यायेमाली, छं बांलाक बिचाः

या । वंश न्ह्याकेत काय्मचा छम्ह मा हे माः नि !' क्वथादुनें पिज्वःगु खं जिगु नुगः कुचाकुचा दल । जिमि मांया नुगः गथे जुल जुइ ! जिगु तुति फ्यार खात । मेगु खँ न्यनाच्चनेत जि दनाच्चने मफुत । जि थःगु क्वथाय् ह्वब्बाः वना ।”

“बल्ल जिं खँ थुल । बलने धुंकूम्ह काय् सिनाः इमि खाः ख्युंगु मखु, मेम्ह काय् मामं बुइके फै कि मफै धकाः छेंजःपिं सकसिया ख्वाल्य् ग्रहणं ज्वनाच्चंगु ! न्हिच्छि हां न्याका च्वनेमाःम्ह जिमि मांया नुगः जिं थुल । मां खनाः तसकं माया वन । जिमि मां गुलि तक विवश जुया च्वनेमाःगु ! धात्थें धायेगु खःसा जिमि मांया मज्यू जुइगु ई दीगु ई जुइधुंकल । काय् बुइके मफुसा लिथु हनेमालीगु पःकाः थःगु न्ह्यःने दनाच्चन । अजि मिसाम्ह जुयाः नं मिसाया दुख गथे मथूगु ? जिगु न्ह्यसलं जितः हे लित्तु लिनाच्चन- दाइया थासय् जि एक्सडेन्टय् सीगु जूसा जिमि अजि, बौनं हाकनं म्थ्याय् छम्ह बुइकि धाइ ला ? म्थ्याय् छम्हया निंतिं हाकनं इहिपाः याये धाइ ला ? जि म्थ्याय्मचाया अपमान मखु ला थ्व ? उबलय्निसें जितः अजिनाप व बौनाप न्ववाये हे मंमन्त । बाः व अजि मदुथाय् मांयात घय्पुनाः ह्ययेकाः ध्वाथुइकेगु कुतः याना- ‘मां, छं हानं मचा बुइकेगु बिचाः याये मते । अजि, बाःपिन्सं छु यायेयः याकेव्यु । मांयात लहीत जि दु । छं पीर काये मते ।’ अजि व बौया ‘सलं वांन्यायेगु बानि’या न्ह्यःने मांया छुं नं खँ ज्या ख्यलय् मवल ।”

“ततःधांपिं डाक्टरतय्गु सहलहकथं वासः यायां दच्छि लिपा मांया मेम्ह मचा बुल । अजिया इच्छाकथं काय् हे बुल । थ्व पालय् काय् मबूसा ग्वःम्हतक मचा बुइकेगु मेशिन जुइमालीगु

जुइ जिमि मां ! न्ययन्यादँया बैसय् काय्या खाः स्वयेदयाः जिमि बाः तसकं लय्ताल । अजिया ला तुतिं बैय् मचू । सिकाः मखु, म्वाःम्वाकं पिन्ड नयाः स्वर्गय् वनेत्यंगु थे च्वं । तर जिमि मां मचा दसानिसें ल्वचं कल । लां लां हि कुहां वःगु घूगु मखु । म्ह छम्हं मना नं वल । डाक्टरतय्गु धापूकथं बैस वनेधुंकाः मचा दुगुलिं मचाछेंया ल्वय् जुल । मचाछें वान्छवयेगु अपरेशन मयासे मजिल । अपरेशन यानाच्चंबलय् मामं ताःहाकःगु सासः छकः ल्हात हं, मिखा तिसित न्ह्याबलेंया निंतिं । पिने वयाः डाक्टरं खँ कं वःबलय् जि वेहोस जुल खनिं । उबलय्निसें जिमि बाः व अजियागु खाः तक नं स्वये मयल । पासा, छं हे धा- जिमि मां कालगतिं सीगु खःकि विवशता व वाध्यतां स्याःगु खः ? व छेंय् जि गथे च्वनेफै ? जिमि मांयात गथे ल्वःमंके फै ? अपरेशन क्वथाय्तक जिं घय्पुनाः वनागु, लित वःबलय् सीम्ह जुयाः अपरेशन क्वथां पितहःगु लु ल्वःमंकां ल्वःमंके मफु जिं । ल्वःमंकां ल्वःमंके मफु जिं ।” मेगु खँ कने मफुत, सितु जिगु मुलय् भ्वसुनाः हिहिलनाः ख्वल ।

जिं सितुयात ख्वये मते धाये मफु । जि थः हे ख्ववि हायेका च्वना । सितुयात छयँनय् पित्तु पीकाः जिं थुलि न्ववाये फत- “ भीसं अवस्य खनी तिनि, म्हाचं नं अंश काये खनी तिनि । अजा अजिपनिगु वंश नं न्ह्याके फै तिनि । धुसिं गःगु पुस्ता खने मदइ तिनि । खाःचिनं नःगु पुलांगु पःखाः छन्हु अवस्य दुनी तिनि !”

ने.सं. ११४२ चिल्लाथ्वः खस्थि, मंगलवार । (नारी दिवस)

..... श्रीमती एम. लक्ष्मी (मोतीलक्ष्मी उपासिका) बाखं प्रादुर्भाव जूगु थ्यं मथ्यं प्यंगू दशक लिपा धया थें मनदेवी तण्डुकार छम्ह बाखंच्वमिकथं खनेदयेकः भ्नाःगु खः ।

..... मनदेवीया बाखनय् गुगु हार्दिकता व सम्बेदनशीलता न्ह्यानाच्वंगु दु उगुकथं मेपिनिगु बाखनय् उलि धिसिमिसि धायेक हनातःगु खने मदु ।

..... समाज हिला वनाच्वंगु इलय् ट्रान्जिसन ईया परिवेशयात बाखनं कःघाना च्वंगु दु ।

.... बाखं ब्वनायंकेबलय् भीगु चेतनायात कृतिं न्यानाः व्यापक यायेत पात्रपात्रीया उपस्थिति, इमिगु सामाजिक जीवन, घटना व संघर्ष संवेदनशीलतायात भचा परिस्कृत यानावी फुगु खनेदु । थुकथं ब्वनायंकेबलय् बाखंपाखे जीवनयात स्वयेगु न्हूगु मिखा वीगु कुतः खनेदु । मिसा बाख्मि मनदेवी तण्डुकारया आगमनं भीगु बाखं ख्यलय् मेगु प्रवृत्तिकथं स्वनेगु ज्या जूगु अनुभूत यानाच्वना ।

.... क्वातुगु भाय्, काव्यात्मक अभिव्यञ्जना मिश्रण हे बाखंच्वमि मनदेवीया विशेषता खः ।

..... बाख्मिं छ्यलातःगु खँलाबल्हाय् कृतिमता भ्याः भचा हे खने मदु । स्वभाविक, पात्रया क्षमता व संस्कारगत जुयाच्वंगु जक मखु, पात्रया दुनुगलं पिज्वया च्वंगु आभास जू । थ्व जक मखु, बाखंया नी नं हिसिं जायाच्वंगु महसूस याकेफु । नापं बाखंया अन्त्य काचाक्क असम्भावित रूपं यानातःगु खने मदु । बरु विस्मयपूर्वक यानातःगु खनेदु । थ्व छगूकथं बाख्मि मनदेवीयागु थःगु पहः खः । थनथाय् पासा नर्मदेश्वर प्रधानं धाः थें shoking end धाये बहःजू ।

- इन्द्र माली (लुँध्वाखा, स्वलापौ, ल्याः ११७)

..... वय्कःया गुलिखेय् बाखंया अन्त प्रतीकात्मक जुइ । धायेमाःगु अन्त तप्यंक मधासे प्रतीकया माध्यमं संकेत यानाः क्यनी । खँग्वःदुने डुबय् जुइगु वय्कःया खुवी, कला वय्कःया आलङ्कारिक लना (Metaphorical Comparison), प्रतीक प्रयोगय् स्पष्ट जुइ ।

- प्रा. नर्मदेश्वर प्रधान ('इलं क्यंगु लें' सफुतिं)

..... स्याचुम्ह बाखंच्वमि मनदेवी ताम्राकार खः । वय्कःया बाखनय् आपाः यानाः भीगु सामाजिक जीवनया थौया हिलावःगु यथार्थ स्थिति या किपा दु । वय्कःया भाषाय् स्वाभाविक सरलता जक मखु, सरसता नापं भीगु उखान, तुक्का अर्थबोध विम्वात्मकतां भाषाय् सुन्दरताया स्याचुगु कला खनेदु ।

- पूर्ण वैद्य ('लेंय् खनागु पलाः' सफुतिं)

..... तर थुलिमछि ई लिपा थौ हाकनं मनदेवीया बाखं-मुना हे पिदनीगु खं जितः लय्तां उत्तेजित यात, छगू तःधंगु सन्तोषया अनुभव जुल । थ्व वयाके ल्यनाच्वंगु सृजना, प्रतिभा व भाषा-साहित्य-प्रेमया लिच्वः ला जरूर नं खत । 'आः ल्यंगु जीवन ज्वःछि साहित्य-साधनाय् हे मदिक पलाः न्ह्यायेमा' थ्व जिगु भित्तुना दुगु हे जुल ।

- पूर्ण वैद्य ('इलं क्यंगु लें' सफुतिं)

ISBN 978-9-93-712757-8

